

VÄNERSBORGS SÖNERS GILLE

ÅRSSKRIFT 2011

Åttionde årgången

INNEHÅLL

PETER JOHANSSON

För kärleken av igår

Vänersborgs Söners Gilles årsskrift 80 år3

JOAKIM BERNLING

Restaurang Koppargrillen 45 år 2011 13

PETER JOHANSSON

Johan Emanuel Wikström

Bruksägarsonen som blev botaniker..... 21

BERNY KARLSSON

Från Vänersvallen till Scandinavium

mitt ishockeyliv29

ÅKE SVANBERG

Från Holmängen ut i rallyvärlden

- ett stycke rallyhistoria 53

Vänersborgs Segelsällskap 100 år. 65

Vänersborgs kyrka 81

LARS SALONEN

Årskrönikan..... 83

Minnesrunor 91

Medlemsförteckning..... 99

Styrelseberättelse 121

Årsbokslut 123

Gillet's styrelse och funktionärer 124

Medlemsinformation 125

Annonser 127

Gillemästerskap i golf..... 134

För kärleken av igår

Vänersborgs Söners Gilles årsskrift 80 år

av Peter Johansson

Vänersborgs Söners Gilles årsskrift 2011 är den 80:e i ordningen sedan utgivningen startade 1932 – ett jubileum som kan tjäna som anledning till en återblick över ett gediget och mångårigt publiceringsarbete.

Gilletts första publikation utkom redan 1930 och hade då karaktären av en jubileumsskrift med anledningen av att Gillet firade 25 år. Även om denna ”Minnesskrift 1905-1930”, som den rubricerades, inte var att räkna som årsskrift vittnar dess innehåll mycket om vad som komma skulle. Vi finner här en kvartssekelkrönika, två historiska uppsatser om stadens urmakare respektive guldsmeder, en kantat för 25-årsjubileet, sången till Vänerns Drottning samt en matrikeldel. Redan i denna första av Gillets skrifter figurerar de tre personer som kommer att ha stor betydelse för tillkomsten av årsskriften två år senare – Elov Nordén (1901-1960), Berthel Hallberg (1886-1953) och Karl Gustav Cedergren (1867-1941).

Att Gillet aktivt skulle verka för att på olika sätt dokumentera och bevara Vänersborgs historia kom upp till diskussion redan vid stämman 1906 då grosshandlaren Axel F Ericson, då boende i Newcastle, genom korrespondens med styrelseledamoten Hjalmar Lindedal framhöll denna angelägenhet. Ericsons förslag resulterade i att Gillet fattade beslut ”att söka skapa en historia af Vänersborgs stad och dess söner”. Till sekreteraren uppdrogs att ”insamla äldre och nyare bilder och berättelser om staden och på förslag av Herr Hj. Bylund, att samla fotografier af Gillets medlemmar”. De mest ambitiösa sönerna ville med detta göra gällande att Gillet skulle bli en ”Historie- och Antikvitetsakademi” för Vänersborg.

Redan i ovannämnda beslut 1906 framskymtar en grund till det som många år senare skulle resultera i en årsskrift – intresset för stadens historia. Ett första påtagligt resultat av detta ser vi redan vid stadens stora Jubileumsutställning 1920 där Gillet aktivt medverkade för att arrangera och bistå med bildmaterial till den historiska avdelningen.

Elva år senare och ett år efter Minnesskriften, 1931, väckte gille-

Stadsbokhållaren och sedermera stadskamreraren Elov Nordén (1901-1960). Gilleskrivare 1929-1943 och mångårig krönikör. Väckte 1931 förslag om inrättandet av Vänersborgs Söners Gilles årsskrift.

brodern, stadsbokhållaren, Elov Nordén förslag till styrelsen om inrättandet av en årsskrift för Gillet. Nordén var vid denna tidpunkt medlem av styrelsen som sekreterare (senare gilleskrivare) och därtill en mycket uppskattad författare till Gillets årskrönikor – endast 30 år gammal. Förslaget från Nordén vann bifall och vid stämman samma år fattades beslut om att framställa en årsskrift vilken kostnadsfritt skulle distribueras till medlemmarna. Syftet var att ”få möjlighet att till trycket befordra sådana arbeten, som kunna ha intresse för kännedomen om vår stad från äldsta tider till våra dagar, dels att på ett fylligare sätt än hittills skett meddela uppgifter om Gillets verksamhet och om dess medlemmar”. Av beslutet framgår att skriften inte endast skulle vara

*Rådmannen och sedermera borgmästaren Berthel Hallberg (1886-1953).
Gilletts ålderman 1942-1953. En drivande kraft för tillkomsten av årsskriften och därtill
dess hittills flitigaste skribent med ett 25-tal egna stads- och personhistoriska artiklar.*

en historisk skrift utan även fungera som ett "medlemsblad" där man från styrelsen kunde meddela sig med den växande skaran Gillebröder.

I november 1932 kom Vänersborgs Söners Gilles årsskrifts första årgång ut från C. W. Carlssons Efters Boktryckeri i Vänersborg. Ansvariga för framställningen var en av styrelsen utsedd redaktionsnämnd, senare kallad årsskriftsnämnd, bestående av fältläkare Karl Gustav Cedergren, rådmän Berthel Hallberg, länsbokhållare Gunnar Hjorth, stadsbokhållare Elov Nordén samt dövstumslärare Folke Wikström.

Inför den första årgången betonade redaktionsnämnden att "lika litet som Rom byggdes på en dag, lika litet får årsskriften sin form och skapnad i detta första försök". Efter 80 år kan vi nog konstatera att nämnden här hade fel i sitt andra påstående. Om nu inte Rom byggdes

*Fältläkaren och museiintendenten Karl Gustav Cedergren (1867-1941).
Gillets ålderman 1936-1941. En drivande kraft för tillkomsten av årsskriften. Hans
omfattande artikel om Vänersborgstraktens förhistoria dominerade helt den första
årgången 1932.*

på en dag så fann årsskriften sin form redan vid första försöket. Den som håller årets skrift i sin hand känner i mycket igen upplägget från 1932. Omslaget med Gillets logotype är det samma liksom formatet. Även när det gäller innehållet är det till strukturen inte mycket som har förändrats. Artiklar, ofta av historisk tillbakablickande art, följs av årskrönika, styrelseberättelse, bokslut och revisionsberättelse, presentation av styrelse och nämnder, nekrologer samt matrikeldel.

Att årsskriften fann sin form från första årgången och därtill med en hög kvalitet som borgade för dess fortlevnad har vi främst tre, tidigare nämnda, gillebröder att tacka. Elov Nordéns betydelse har redan förklarats. Därtill kommer Berthel Hallberg och Karl Gustav

Cedergren. Hallberg och Cedergren hade ett stort intresse för stadens historia och kunde presentera artiklar vilka höll synnerligen hög professionell klass. Medan Hallbergs styrka låg i 1600-1800-talets stads- och personhistoria var Cedergrens specialområden arkeologi samt skrå- och stadshistoria. Därtill var Cedergren, vid sidan av sin läkarprofession, oavlönad intendent för Vänersborgs museum. Cedergren och Hallberg kom senare också att verka som åldermän i Gillet. När årsskriften startade hade dessa båda män redan flera år av historisk och förhistorisk forskning bakom sig och därmed underlag till ett antal artiklar.

Den första årsskriften, vilken saknar illustrationer, domineras helt av en omfattande artikel kring vänersborgstraktens förhistoria med Cedergren som författare – ett arbete som byggde på mångåriga forskningar. Därtill rymmer skriften en kortare artikel om borgmästaren Lars Lechander, författad av Hallberg.

Under följande år återkommer Hallberg i så gott som varje skrift med en historisk artikel av mycket hög kvalitet. Han kan här endast tävla med August Peterson vilken 1936 påbörjar en serie med djupgående och omfattande artiklar kring Birger Sjöberg. I övrigt dominerar artiklar av biografisk karaktär samt några enstaka framställningar av personliga minnen från gångna tiders Vänersborg. Redan från och med fjärde årgången, 1935, infördes företagsannonser i årsskriften. Det är då då A.F. Carlssons Skofabrik, Tenggrenstorps Tegelbruk, Nabbensbergs Tegelbruk, Vänersborgsbanken samt Sparbanken som gynnar skriften genom en hel annonssida var. Under en lång följd av år kommer annonsörerna att vara mycket få. De nämnda är skriften trogen och utökas efter hand med bland andra Vänerns Motorverkstad, Korp & Söners Verkstäder, Vänersborgs Bryggeri, Wulf & Co samt Svenska Elektrofabriken Kroma.

När årsskriften utkom med sin tionde årgång 1941 ville årsskriftsnämnden särskilt betona vikten av att i tryck bevara "allt som i muntlig tradition riskerar att försvinna". Man efterlyste därför tips på lämpliga personer att intervjua. Samtidigt önskade man gärna se fler artikelförfattare. Även om man inte skrev det så kan man förstå att Berthel Hallberg ju inte kunde bära en så dominerande del av författarskapet ensam. När det gällde dokumentationen av den muntliga, traderade, historien fick man inget större gensvar. Artiklar av detta slag har tyvärr allt för sällan syns i vår skrift och det kan här vara på plats att återupprepa årsskriftsnämndens önskan anno 1941.

Ett märkesår för årsskriften var 1944 då man gav ut, vad man kallade,

en "Festskrift 1644-1944" med anledning av att Vänersborg detta år firade 300 år som stad. Inför jubileumsåret hade Gillet anslagit 500 kronor som delfinansiering till en arkeologisk utgrävning av Vänersborgs moderstad Brätte. Då dessa medel inte behövde tagas i anspråk för själva utgrävningen satsade Gillet istället på en gedigen årsskrift där temat blev just Brätte och där bland annat resultaten av utgrävningen presenterades. Själva Vänersborgs historia publicerades samma år i två omfattande band av Vänersborgs stad med ekonomiskt stöd av A.F. Carlssons Skofabrik och Vänersborgsbanken/Handelsbanken.

Nästa år av betydelse för årsskriftens utveckling är 1949 då publikationen fick underrubriken "Tidskrift för Vänersborgs museum". Anledningen var att museet, genom landsantikvarie Nils-Ivan Svensson, sökt möjlighet att utkomma med en egen publikation. Grunden till denna önskan var att från museets sida kunna byta till sig årsskrifter från andra museer, akademier och föreningar runt om i landet. På detta sätt skulle man till rimlig kostnad kunna bygga upp ett referensbibliotek. Museet hade emellertid inte tillräckliga resurser för att själva producera en årsskrift. Ett samarbete inleddes därför med Gillet där museet årligen erhöll 100 skrifter i utbyte mot att kostnadsfritt författa en artikel till varje årgång. Dessa artiklar kom att publiceras sist i artikeldelen under rubrik "Vänersborgs museums skriftserie". Från och med 1955 publicerade museet även sin årsberättelse i Gillets årsskrift. De som drev detta samarbete från museets sida var landsantikvarie Svensson och hans efterträdare Sven-Axel Hallbäck vilka årligen tillsände Gillet artiklar, i de flesta fall av egen hand. Efter det att Hallbäck avslutade sin anställning vid museet 1967 avtynade detta samarbete för att helt upphöra från och med 1971.

Årsskriften 1949 förtjänar även att uppmärksammas för den första och med något undantag hittills enda artikeln av rent naturvetenskaplig karaktär då läroverksadjunkten och gillebrodern Josef Sjögren skrev om Halle- och Hunneberg.

Följande år, 1950, gör den första kvinnliga artikelförfattaren entré då Kaja Strömberg-Linde står för museets bidrag med artikeln "Museets textilier" där hon redogör för den inventering som gjorts av museets textilsamlingar. Även om Strömberg-Linde inte är ensam är de kvinnliga författarna få i Gillets årsskrift. Nästa kvinna är Margareta Barkstedt som 1957 skriver om släktingen och poeten Zacharias Ludvig Barkstedt. Hon följs tre år senare av Ingrid Petré-Ström med en artikel om familjeföretaget lokaltidningen ELA. Gilleskrivaren i Döttagillet, Agnes Svärd, är författare till två artiklar om Kronogatan

1968 samt 1971 och 1985 publicerar biljettkassörskan Sigrid Ohlsson sina minnen från biograferna Roxy och Saga. De senaste kvinnliga författarna möter vi 2007 då arkivarien Gudrun Rydberg beskriver den norska spionen Brita Dietz tid i Vänersborg samt då lärarinnan Kerstin Johansson presenterar historik och minnen från Blåsuts skola.

En ytterligare kvinnlig representation i årsskriften finner man åren 1951-2007 då styrelse och funktionärer i Vänersborgs Dötrars Gille presenteras. Någon formell samverkan mellan föreningarna förekom inte i övrigt.

När Vänersborgs Söners Gille firade 50 år 1955 manifesterades detta med en särskild jubileumsskrift som denna gång endast gav plats åt en, men å andra sidan mycket omfattande, artikel. Under rubriken "Vite hövdingen" tecknade här kyrkoherden Andrew E:son Waerneman sin fars, afrikaresanden och zoologen Axel W Eriksson, liv. Samma år gjorde Gillet en storsatsning för att skaffa annonsörer. Som nämnts hade det varit en handfull trogna företag som så gott som årligen stöttat årsskriften med annons. Från och med 1955 utökas detta väsentligt till att omfatta 28 helsidesannonser, 1 trekvartssida, 34 halvsidor och 37 kvartssidor. Annonsdelen kommer från nu att uppta 40-50 sidor av årsskriften vilket inte sällan kom att utgöra en tredjedel av hela skriften. Även om annonserna i sig hade ett såväl ekonomiskt som dokumentärt värde tenderade de ofta att få en allt för dominerande plats i skriften. En förändring av upplägget gjordes först i samband med jubileumsskriften 2005 då man beslutade att från och med nu endast sälja annonser på åttandelssida och därmed minska antalet annonssidor till under tio.

När årsskriften firade 25 år 1956 klargjorde åldermannen Gunnar Hjorth att skriftens syfte inte var att konkurrera med de större stadshistoriska verk som utgivits vid Vänersborgs 300-årsjubileum. Nej, årsskriften skulle i stället vara ämnad som forum för mer detaljerade och fördjupade redogörelser som de stora publikationerna sällan förmår att famna. Detta gäller ju årsskrifter i allmänhet där publicering av mindre och smala artiklar möjliggörs – artiklar vilka aldrig i sig själva kunnat befordrats till trycket.

Vid några få tillfällen under åren har årsskriftsnämnd eller styrelse tvingats refusera inlämnade artikelmanus, en åtgärd som inte alltid varit helt konfliktfri i relation till författarna. En annan och unik åtgärd hittar man i 1960-års skrift där hembygdsforskaren Julius V Nordberg medverkar med sin artikel "Skräcklan förr och nu". Han riktar där stark kritik mot anläggandet av delar av Skräckleparken då han tycker att området därigenom förlorat sin tidigare mer naturliga tjusning. Här

finner sig årsskriftsnämnden tvungen att i en not framhålla att dessa synpunkter är Nordbergs personliga och inget Gillet ställer sig bakom. Att man ändå valde att låta publicera artikeln torde ha sin grund i att den i övrigt visar kvaliteter samt, inte minst, att Nordberg lade ner ett stort arbete i att dokumentera Vänersborgs historia och även överlämnade ett digert material till Gillets arkiv i form av bilder, dokument och artiklar. Julius V Nordberg var en relation att värda.

Några smärre förändringar under 1960-70-talen kan noteras genom att man 1967 för första gången publicerade porträtt på styrelsen, något som numer förekommer årligen och att man från och med 1975 även inför porträtt på artikelförfattarna. Man kan även under de senaste årtiondena se fler artiklar kopplade till idrottsrörelse och då gärna i anledning av att någon idrottsförening jubilerar. Under 2000-talet kan noteras en klar ökning i antalet artiklar men å andra sidan är de ofta kortare än under skriftens tidigare år.

Till den 50:e årsskriften presenterade gillebrodern Stellan Granat ett gediget och genomarbetat register över artiklar och nekrologer. Genom detta underlättades sökandet efter artiklar, personer och ämnen väsentligt. Detta register kompletterades och utökades i samband med 75:e årsskriften 2006. Det var då Yngve Stenemark i Hjo som åtog sig detta uppdrag och registret trycktes i en särskild publikation. Vid samma tid skannades samtliga årsskrifter in digitalt och tillgängliggjordes via Gillets hemsida. Från gillebrodern Håkan Lind beställdes ett par år senare även ett digitalt söksystem som möjliggjorde en förfinad sökning i det digra textmaterial de samlade årsskrifterna nu utgör.

När Gillet firade 100 år 2005 manifesterades även detta jubileum genom årsskriften. Ett i det närmaste rekordstort antal artiklar, tio stycken, ingick i skriften och för första gången tryckte man färgbilder. Orsaken till genombrottet för färgbilder låg i en biografisk artikel om konstnären Elis Barkstedt vars reproducerade konstverk man ville ge rättvisa i färg. Ett samarbete med stadens bokhandlare innebar att man detta år tryckte en särskild upplaga, inbunden med hårt omslag, för att säljas till allmänheten.

Behovet av färgbilder visade sig vara stort, inte minst 2008 då årsskriften för första gången innehöll en artikel helt bygd på bilder. Det var gillebrodern Karl Bernling som då inlämnade ett mycket uppskattat bidrag med fotografier från sin utställning "Nästan vuxen", visande människor och miljöer från 1970-talets Vänersborg. Det var också 2008 som Gillets årsskrift för första gången inte trycktes vid C.W. Carlssons tryckeri i Vänersborg. Det anrika företaget hade samma år försatts i

konkurs varför uppdraget att trycka skriften gick till trollhätteföretaget Mediatryck.

Stående och synnerligen uppskattade inslag i varje årsskrift har varit årskrönika samt nekrologer över bortgångna gillebröder. Att närmare gå in på innehållet i de fylliga och genomgående väl skrivna krönikorna kräver en särskild artikel i sig. Konstateras kan dock att de tio krönikörer Gillet haft sedan starten 1905, från Halvord Lydell till dagens Lars Salonen, utformat sina års betraktelser på ett högst personligt sätt. Emellertid finns också stora likheter i upplägget där skämt och ironi blandas med allvar och kritik. Småstadens vardagliga händelser speglas mot riks- och världspolitiken. Gillets årskrönikor utgör en ovärderlig källa till kännedomen om hur dessa händelser och makthavares beslut emottagits och diskuterats i såväl Gillet som i den lilla staden i övrigt.

Nekrologerna är på samma sätt som krönikorna en synnerligen viktig källa, i detta fall en personhistorisk sådan. Här kan den intresserade finna såväl porträtt som en kortfattad levnadsbeskrivning av nära ettusen bortgångna Gillebröder. När man läser nekrologerna har dessa märkbart förändrats över tid. I de tidigare årgångarna gavs ofta betydligt fylligare levnadsteckningar än i dag. Å andra sidan var nekrologerna då inte heller så många, något år bara en enda, beroende på att medlemsantalet då ännu var förhållandevis begränsat. En annan tydlig skillnad är också att nekrologerna fram tills för bara ett tiotal år sedan inte sällan innehöll värderande omdömen om den bortgångnes personlighet eller yrkesgärning, något som i dag ersatts av en rent deskriptiv beskrivning. Trots att det är ett söners Gille så har vid ett par tillfällen även nekrologer över kvinnor publicerats. Det gäller Gillets kvinnliga hedersledamot Anna Wikström (f. Dymling) 1946 samt en av Döttraggilletts grundare, åldermor Anna Eriksson 1962.

Att under 80 år oavbrutet kunnat ge ut en årsskrift med enbart ideella krafter är imponerande. Översatt i sidor rör det sig om närmare tiotusen och i artiklar omkring trehundra. Med ett Gille som i dag har över ettusen medlemmar, spridda såväl inom som utom landet, utgör årsskriften en viktig länk för att hålla kontakten mellan bröderna. Årsskriften stärker gemenskapen och blir för bröder i förskingringen också en välkommen hälsning från barndomsstaden. En önskan inför framtiden skulle vara att finna fler artikelförfattare samtidigt som det skulle vara av stort värde att få tillgång till och kunna ge plats åt artiklar av den omfattning och vetenskapligt höga kvalitet som kännetecknade exempelvis många av Hallbergs och Cedergrens bidrag.

Orsakerna till att den årsskrift som Elov Nordén, Berthel Hallberg och Karl Gustav Cedergren sjösatte 1932 kunnat leva vidare är naturligtvis många. En faktor, kanske den viktigaste, finner vi i den kvartssekelkrönika som Nordén skrev redan 1930: ”Det är inte Vänersborg av i dag kärleken ägnas, det är Vänersborg av igår och det är den kärlek som binder Vänersborgs söner samman”.

*Peter Johansson, född i Vänersborg 1963.
Chef för Kulturlagret-Vänersborgs museum.*

Restaurang Koppargrillen 45 år 2011

av Joakim Bernling

Valborgsmässoafton 1966 invigdes restaurang Koppargrillen i det då nyuppförda s.k. Nevatorhuset på Sundsgatan 11 B i Vänersborg. Efter 45 år i samma lokaler flyttade verksamheten den 3 juni 2011 till nyöppnade lokaler på Hamngatan 13.

Mannen bakom Koppargrillen är Gerhard Hagemann, född i Westfalen, Tyskland 1940. Gerhards far drev restaurang i Buckeburg, Niedersachsen.

Gerhard började sin långa karriär inom restaurangnäringen som kockelev på hotell Waterloo i Hannover. Då han var 19 år ville han söka sig utomlands för att ytterligare förkovra sig och kom då till restaurang Henriksberg i Göteborg, där han arbetade några år. Gerhard var intresserad av alpin skidåkning och sökte sig därför vidare till de anrika hotellen Grand hotell samt Åregården i Åre. Där träffade Gerhard sin första fru Kerstin och tillsammans med henne fortsatte karriären vidare i Olofström, Älmhult och Helsingborg.

Då Gerhards far dog fanns planer på att han och Kerstin skulle överta faderns verksamhet i Buckeburg, Tyskland. Som tur var för alla vänersborgare kom dessa planer emellertid inte att realiseras utan Gerhard och Kerstin arbetade istället på restaurang Larödsbaden norr om Helsingborg under sommarhalvåret och i Åre under vintern.

Under en danskväll på Grand hotell i Åre senvintern 1966 tillfrågades Gerhard och Kerstin av en gammal vän från Älmhult, Bertil Knutsson, om paret ville komma upp på hans rum och ta en grogg. Frågan besvarades jakande och under lättsamma former fram på småtimmarna utbrast plötsligt Bertil Knutsson den för Vänersborgs moderna restauranghistoria avgörande frasen ”Ni kan väl för faan ta över Vänersborg”. Bertil Knutsson hade hyrt lokal i det nyuppförda huset på Sundsgatan 11 B och där engagerat en hovmästare i sin tilltänkta restaurangrörelse som dock inte kunde fortsätta planeringen med öppnandet av restaurangen.

Varken Gerhard eller Kerstin visste var Vänersborg låg nånstans men tackade efter några dagar ja till erbjudandet.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, exteriört februari 2011.

"Nya" Koppargrillen, Hamngatan 13, exteriört juli 2011.

I månadsskiftet mars/april 1966 anlände Gerhard och Kerstin till Vänersborg där restauranginventarierna och namnet "Koppargrillen" redan var på plats. Det är således inte Gerhard som namngivit eller ursprungligen inrett restaurangen. Efter några veckors förberedelse kunde restaurangen öppna och det blev snabbt en succé där en av nyheterna var att maten lagades inför gästerna i matsalen. Verksamheten utökades med pub 1968. En av succéerna var kalvfilé Oscar men för de flesta är nog Koppargrillen mest förknippad med den fantastiska bearnaisesåsen. Flera tillställningar som skolavslutningar, årsmöten samt firmafester har under årens lopp ägt rum i festvåningen på källarplan.

Kerstin avled 1971 och Gerhard fortsatte på egen hand att driva restaurangen innan han träffade sin nuvarande hustru Inger som började arbeta på restaurangen. Gerhard och Inger fick sönerna Marcus, Tomas Nicklas och Andreas. Numera ägs restaurangen av sönerna Nicklas och Andreas. Gerhard och Inger arbetar dock vidare i verksamheten.

Många kända personer har genom åren varit gäster på Koppargrillen. Världsmästaren i tungsviktsboxning, Ingemar Johansson, fick Gerhard hämta personligen i bil då Ingemar Johansson genomförde repövning i Västgötaskogarna. På 60/70-talet hade riksteatern ofta premiärer på

Källarmästare Gerhard Hagemann synar en flaska vin framför vinskåpet, slutet 60-tal.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, matsalen, slutet 60- tal.

teatern i Vänersborg vilket medförde att ensemblen ofta åt sin måltid på Koppargrillen. Bland de kända skådespelarna kan nämnas Nils Poppe, Kerstin Dellert och Gösta Bernhard. Även den tidens toppolitiker var gäster på Koppargrillen, däribland Olof Palme.

Vänersborgarna, inte minst artikelförfattaren, ser fram mot åtminstone 45 nya år bland läckerheterna på denna klassiska restaurang.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, källarmästare Gerhard Hagemann och kocken Walter Willaredt vid köksdisken, slutet 60- tal.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, Servitrisen Inger Johansson och källarmästare Gerhard Hagemann serverar köpman Rolf Gillberg en öl i den nyöppnade puben i festvåningen, slutet 60- tal.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, matsalen, maj 2011.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, matsalen, maj 2011.

"Gamla" Koppargrillen, Sundsgatan 11 B, matsalen, maj 2011, Kockarna Henrik Persson, Joakim Selberg och källarmästare Gerhard Hagemann framför köksdisken, maj 2011.

Nya” Koppargrillen, Hamngatan 13, matsalen, källarmästare Gerhard Hagemann bakom köksdisken, juni 2011.

60-talsfotografierna har tagits av Hans Blomqvist och fotografierna från 2011 av Karl Bernling.

Textförfattare Joakim Bernling, till vänster; andre älderman i Gillet, som avnjöt sin första Koppargrillsmiddag bestående av Onkel Labans gryta, som sexåring redan invigningsåret 1966. Till höger fotograf Karl Bernling.

Johan Emanuel Wikström

Bruksägarsonen som blev botaniker

av Peter Johansson

Ett av de mer burgna hemmen i det sena 1700-talets Vänersborg var beläget vid hörnet av Kungs- och Kyrkogatan, mitt emot kyrkan. Här bodde brukspatron Johan A Wikström (1762-1818) med hustrun Charlotta Bahrman (1765-1833), barn och tjänstefolk.

Att det Wikströmska hushållet var ekonomiskt starkt framgår av det faktum att brukspatron Wikström ensam lade mer skatt till staden än alla övriga stadsbor tillsammans. Wikström, som var postmästarson, hade själv lagt grunden till sin förmögenhet genom spannmålshandel och som järnbruksägare. Efter att under några år ha drivit Glasfors bruk i Värmland utökade han sitt innehav då han 1810 köpte Kollerö bruk i Väne Ryr samt Rådanefors och Öxnäs bruk i Dalsland. Det Vänersborg mest närbelägna bruket, Kollerö, hade anlagts redan 1725 och var vad man kallade ett manufakturverk. Det var här som de grövre ämnesjärnen förädlades till färdiga produkter som beslag, spik, plåtar, tråd m.m. På 1790-talet hade Wikström dessutom fått rätt att öppna tobaksspinneri i Vänersborg, ett privilegium som dock aldrig kom att nyttjas. Brukspatron Wikström framstår i det efterlämnade källmaterialet som något av en härskarnatur med okuvlig vilja vilken likt en hök vakade över såväl sin egen som stadens ekonomi. Som tecknaren av Vänersborgs historia, C-F Corin, en gång skrev; ”Han var och förblev de konservativa och sparsamhetsivrande krafternas ankarfäste i Vänersborg”.

År 1785 gifte sig Wikström med rådmannen Emanuel Bahrmans dotter Charlotta. Makarna kom att få sju barn varav fem nådde vuxen ålder. I november 1789 föddes sonen Johan Emanuel – vars namn hedrade såväl fadern som morfadern. Därpå följde barnen Maria Charlotta, Carl, Emilia och Johanna Christina. Makarna fick även två barn vilka avled späda sonen Johan Peter och dottern Carolina Elisabeth.

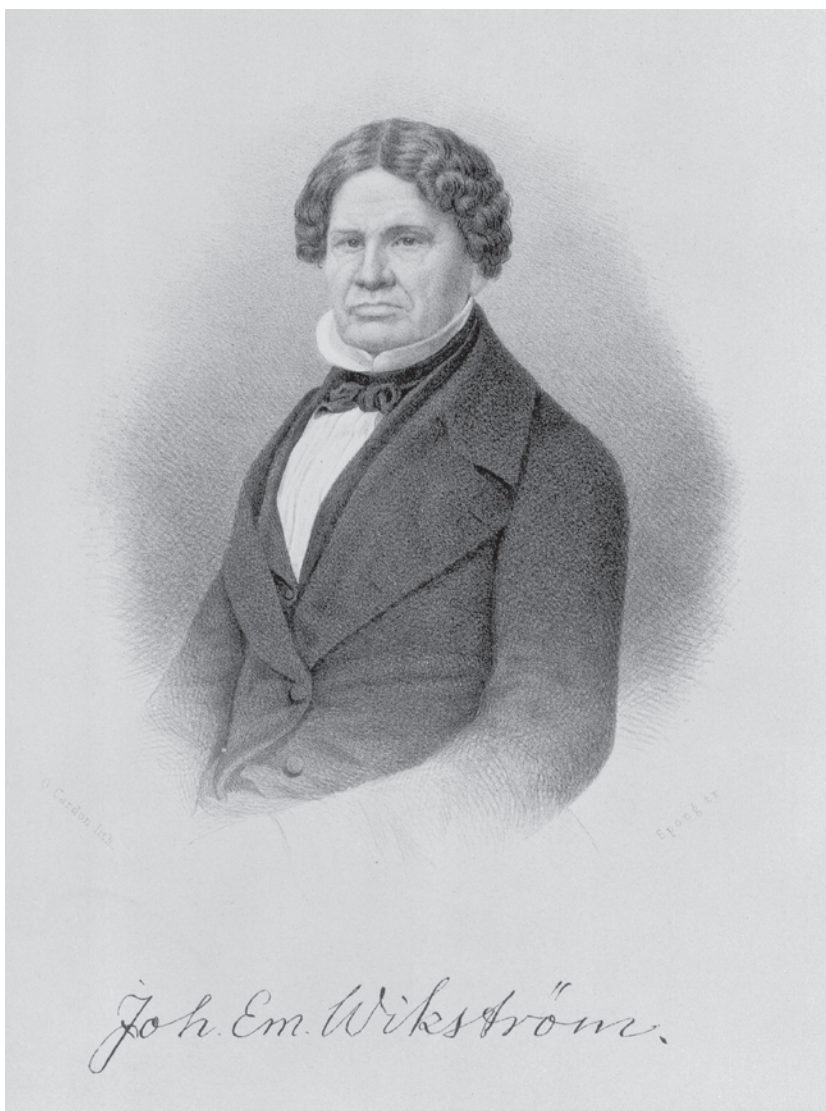
När brukspatron Wikström avled i en leversjukdom hösten 1818 övertog hustrun kontrollen över järnbruken. Enligt faderns testamente skulle de efter hennes bortgång fördelas så att sönerna Johan Emanuel och Carl skulle dela på Kollerö, Rådanefors och Öxnäs medan döttrarna skulle få Glasfors.

Att den äldste sonen, Johan Emanuel, skulle bli en värdig arvtagare till faderns lilla handels- och bruksimperium hade säkert en gång setts som en självklarhet. Nu visade det sig emellertid snart att Johan Emanuel aldrig skulle kunna axla rollen som företagsledare och av faderns starka härskarnatur hade knappt något spillt över på denne son. I stället för att gå i faderns fotspår skulle Johan Emanuel Wikström komma att viga sitt liv åt något från järnbruk så avlägset som - botaniken.

Sina första skolår kom Johan Emanuel att göra i hemstadens skola där han läste i rektor Anders Salmenius (1747-1832) klass. Denne Salmenius beskrivs som "en särdeles glad och trefflig gubbe, skicklig trädgårdsmästare och biodlare...". Kanske var det så att den gode rektorns stora intresse för trädgårdsodling gav den unge Wikström inspiration till det senare i livet så lyckade vägvalet. Efter skola i Vänersborg skrevs Johan Emanuel Wikström in vid Uppsala universitet där han var student 1806. Med tanken om en karriär inom rättsväsendet valde han, efter faderns önskan, att läsa juridik och avlade hovrättsexamen. Han återvände till föräldrahemmet i Vänersborg där han en tid kom att tjänstgöra vid en domsaga. Den unge Wikström kände sig emellertid inte tillfreds med sitt yrkesval utan vände åter till Uppsala omkring 1810 där studierna nu istället inriktades på medicin. Efter kandidatexamen 1815 och doktorsexamen två år senare fick Wikström läkartjänst vid Serafimerlasarettet i Stockholm.

Inte heller inom medicinen kom Wikström att känna sig helt hemma. Vad som verkligen fångade honom var botaniken. Under studieåren i Uppsala kom den gamle Linnélärjungen Carl Peter Thunberg (1743-1828) att tidigt erövra Wikström för detta ämne. Sporrad av Thunberg började Wikström företa ett flertal botaniska resor runt om i landet. År 1810 besöktes Roslagens skärgård, året därpå genomrestes Östergötland varpå följde expeditioner till Västergötland, Värmland, Bohuslän och Skåne. År 1813 gavs han dessutom tjänst som amanuens vid den botaniska trädgården och i samband med detta lämnade han för gott föräldrahemmet i Vänersborg.

Att Wikström kunde visa prov på betydande kunskaper inom botaniken vittnar det faktum att han redan i november 1818 utsågs till lärare vid Bergianska trädgårdsskolan i Stockholm samt erhöll befattningen som intendent för Kungliga Vetenskapsakademiens botaniska samlingar. Den Bergianska trädgården hade genom testamente kommit i Vetenskapsakademiens ägo på 1790-talet och man drev där en skola med utbildning i trädgårdsskötsel och botanik. Huvudriktningen var odling av kultur- och nyttoväxter där man på skolan skulle utbilda

*Botanikern och Vänersborgssonen Johan Emanuel Wikström (1789-1856), litografi.
Foto: Nationalmuseum, Stockholm.*

Daguerreotyp av okänd man tagen i Joseph Wenningers ateljé i Stockholm 1843. Detta, ett av vårt lands äldsta porträttfotografier, bär drag av Johan Emanuel Wikström. Porträttet angavs som kommande från Vänersborg då det vid 1900-talets början förvärvades av Västergötlands museum i Skara där det nu ingår i museets samling. Foto: Lennart Andersson, Vänersborgs museum.

”käcka trädgårdsmästare” för ”trädgårdsskötselns och horticulturans upphjelpande i riket”. Wikström hade under ett antal år stått den tidigare föreståndaren, professor Olof Swartz (1760-1818), nära. För den unge Wikström, som av många betraktades som något blygsam och melankolisk, skall den äldre kollegans stöd ha betytt mycket. Under lediga stunder hade Wikström ofta vistats på Bergianska där han fördjupade sina botaniska kunskaper under Swartz vägledning. När så Swartz avled 1818 föll det på Wikströms ansvar att överta föreståndarskapet för Bergianska. Vetenskapsakademiens museisamlingar delades dessutom, just år 1818, upp i en zoologisk och en botanisk avdelning. Ansvaret för samlingarna hade länge legat på Swartz och i sin roll som lärare vid Bergianska blev det naturligt att Wikström även kom att överta Swartz ansvar för de botaniska samlingarna medan det zoologiska materialet anförtroddes intendent Johan Wilhelm Dahlman (1787-1828). De samlingar Wikström och Dahlman nu förestod kom att utgöra grunden till vad som senare kom att bli Naturhistoriska Riksmuseet. Värt att nämna är att Wikström i sitt arbete också hade en betydelsefull mentor i professor Göran Wahlenberg (1780-1851) – en av samtidens mest beresta svenska botaniker.

För Johan Emanuel Wikström, såväl som för hans familj, stod det nu klart att han aldrig skulle återvända till Vänersborg och ta ansvar för de bruk som väntade i fadersarvet. Modern, Charlotta Bahrman, sålde därför 1824 Kollerö, Rådanefors och Öxnäs bruk till den yngre sonen Carl som drev verksamheten tills en konkurs 1843 framtvungade försäljning.

Såväl den Bergianska trädgården som de botaniska samlingarna var stadda i ett visst förfall när Wikström tog över. Han visade emellertid en stor hängivenhet för sina uppdrag och bidrog till en välbehövlig upprustning inom båda områdena. På Bergianska höll han uppskattade föreläsningar för trädgårdsmästarna och lyfte trädgårdens anseende inom nyttoväxtodlingen. Vad gäller akademiens botaniska samlingar kan framhållas hans inordnande av ett stort antal skilda växtsamlingar till ett ”herbarium generale”. År 1823 erhöll Wikström professors titel på sina båda befattningar, tjänster han upprätthöll fram till sin död. Parallellt med dessa uppdrag verkade Wikström, mestadels oavlönad, också som lärare i naturhistoria vid Stockholms gymnasium under åren 1821-1842.

Under 1820-40-talen fortsatte Wikström de i ungdomsåren påbörjade botaniska forskningsresorna i Sverige. Med anslag från Vetenskapsakademien reste han 1823 som delegat till Naturforskare- och Läkarmötet i Hamburg. På vägen tog han tillfället att göra studier och insamlingar i Västergötland, Halland och Skåne. På hemvägen från samma möte besöktes Skåne, Småland, Östergötland och Södermanland.

När han i augusti 1847 reste till ett nordiskt naturforskarmöte i Köpenhamn samordnade han det, liksom tidigare, med botaniska undersökningar i delar av Skåne, Halland, Bohuslän och Västergötland. I samband med sina resor i såväl Sverige som Danmark och Tyskland kom Wikström dessutom att skapa ett värdefullt kontaktnät med några av tidens ledande europeiska botaniker. Synnerligen värdefulla var kontakterna i Köpenhamn där han fick tillgång inte bara till större herbariesamlingar utan också till den botaniska trädgården.

Wikströms stora gärning inom botaniken märks inte minst av ett imponerande antal efterlämnade publikationer. Till de mer omtalade hör hans arbeten över tibastväxterna, floror till Stockholm samt till de västindiska öarna S:t Barthélemy och Guadeloupe. Själv hade inte Wikström besökt dessa öar utan flororna byggde på material från landsmännen Bengt Andersson Euphrasén (1756-1796) och Johan Erik Forsström (1775-1824). Kollegorna Swartz och Wahlenberg hedrade han med biografier. Hans mest krävande och uppmärksammade insats är emellertid de årsrapporter över botaniska arbeten och upptäckter som han förde för Vetenskapsakademiens räkning under 32 år, 1820-1852. Den synnerligen omfattande arbetsinsats årsredogörelserna vittnar om tyder på att sammanställningen av dessa måste ha tagit en betydande del av Wikströms tid i anspråk.

För sina insatser hedrades Wikström med medlemskap i ett antal akademier och lärda sällskap. Redan 1821 invaldes han som ledamot i Kungliga Vetenskapsakademien. Samma år blev han ledamot av Kungliga Patriotiska Sällskapet och 1822 i Kungliga Landtbruksakademien. Han deltog i stiftandet av Svenska Trädgårdsföreningen 1832 och blev medlem i Trädgårdsföreningen i Göteborg 1846. Därutöver invaldes Wikström i ett antal utländska sällskap, däribland The Horticultural Society i London. År 1851 förärades han Nordstjärneorden.

Utöver ordnar och inval i diverse lärda sällskap kom Wikström att hedras på det för en botaniker främsta sättet – att få låna sitt namn till ett växtsläkte. I detta fall är det släktet Wikstroemia som bär minnet av honom vidare – ett släkte omfattande ett 50-tal arter med en spridning från Afghanistan och Sydostasien till Australien och ett flertal söderhavsoar.

Som tidigare nämnts var Wikström till sin läggning något melankolisk och blygsam. Ett talande exempel på detta var när han avböjde att lämna underlag till sin egen levnadsteckning för Biographiskt Lexicon – han som så förtjänstfullt själv författat biografier över bortgångna kollegor. Som den ensamvarg han var undvek han dessutom gärna sällskapslivets umgänge även om han med stort engagemang bistod, kollegor och

studenter i behov av råd och undervisning. Även det synnerligen spartanska hemmet vittnade om att där levde en man vars hängivenhet för arbetet var vida större än längtan efter lyx och komfort.

Botanikern och Vänersborgssonen Johan Emanuel Wikström avled i Stockholm 4 maj 1856 i sitt 67:e levnadsår efter att under de sista åren varit mer eller mindre bunden till bädden av sjukdom.

Källor

Arkiv

Kyrkoböcker för Vänersborgs stad. Landsarkivet i Göteborg

Litteratur

Biographiskt Lexicon öfver namnkunnige svenska män. Tjugoandra bandet. Örebro 1855.

Corin, Carl-Fredrik, *Vänersborgs historia I. Tiden t.o.m. 1834*. Göteborg 1944.

Hill, Örjan o. Töve, Jan, *Skogaryd – En skogshistoria*. Borås 1999.

Lefnadsteckningar öfver Kongl. Svenska Vetenskapsakademiens efter år 1854 aflidna ledamöter; Första bandet. Stockholm 1869-1873.

Lundberg, Ernst, *Vänersborgs skolas matrikel ca 1660-1821*. Vänersborg 1981.

Löwegren, Yngve, *Naturaliekabinetten i Sverige under 1700-talet – Ett bidrag till zoologins historia*, Ingår i: Lychnos-Bibliotek. Studier och källskrifter utgivna av Lärdomshistoriska Samfundet Nr 3. Lund 1952.

Svenska män och kvinnor. Biografisk uppslagsbok. Stockholm 1955.

Warholm, Johan Wilhelm, *Skara stifts herdaminne*. Mariestad 1871-1874.

*Peter Johansson, född i Vänersborg 1963.
Chef för Kulturlagret-Vänersborgs museum.*

Från Vänersvallen till Scandinavium

mitt ishockeyliv

av Berny Karlsson

Detta är berättelsen om en idrottskarriär, som startade på Vänersvallen i Vänersborg och som via Slättbergsbanan i Trollhättan och Nya Ullevi slutade i Scandinavium i Göteborg.

Det är berättelsen om en liten grabb, som bodde granne med Vänersvallens idrottsplats och hur detta kom att påverka valet av idrott. Jag heter Berny Karlsson och är född i Vänersborg 1941 och växte upp på Gyllenhemsgatan.

Vänersborg växte söderut och många nya hus byggdes i området öster om Vänersvallen. Från vår tomtgräns till det 2,5 meter höga röda planket, som omgärdade Vänersvallen, var det ca 40 meter. Vi flyttade till Gyllenhemsgatan 1943. Det var många familjer, som flyttade dit bl.a.: Sunnerdahls, Granqvists, Karlssons, Rybergs, Svenssons, Wennbergs, Gustavssons, Anderssons och Fröjds. Vid Gropbron låg Tenggrenstorps Tegelbruk, som tog sin lera för tegeltillverkningen i området ute vid Torpa. I de vattenfyllda groparna där isen lade sig tidigt, kunde vi åka skridskor så snart det blev minusgrader. När isen på "lerhølera" höll, tog vi fram våra skridskor, bandyklubbor, hemmagjorda målvaktsklubbor (hockey) och målburar och gav oss iväg. Vi spelade oftast på små ytor, vilket var bra för tekniken.

När snön kom kunde vi inte åka skridskor på "lerhølera" längre utan var hänvisade till Vänersvallens grusplan, som spolades upp för bandyspel om temperaturen var den rätta. När vi inte kunde komma in på Vänersvallen, spelade vi på gatan i gatlampanns sken. När vi höll till på gatan spelade vi mer hockey än bandy, eftersom bollen for iväg så lätt, medan pucken gled lite trögare på underlaget. När plogbilen kom och sandade, medan vi spelade, så hissade chauffören upp sandaggregatet, så att det inte blev någon sand på vår lilla bana.

Det spelades mycket bandy på Vänersvallen och spelarnas klubbor gick av ganska ofta. Dessa tog vi tillvara för att laga så gott det gick. På det viset hade alla tillgång till klubbor. I utrustningsväg fanns det inte

mycket att köpa till oss barn, men min far hade alltid virke hemma, som vi tillverkade små hockeyburar, målvaktsklubbor och målvaktsskydd av. Benskydden bestod ofta av gamla tidningar. ELA var populärt. Skridskor var ett stort problem och man fick oftast ärva av något syskon. De skridskor som fanns var av järn - kvartsrör och halvror. Till detta hade vi pjäxor och på så vis lärde vi oss att åka skridskor. Jag kommer inte ihåg, vilket år jag fick mina första skridskokängor, men jag kan ha varit tolv eller tretton år. Äntligen fick man riktiga skridskor och det medförde, att jag åkte varje dag. Jag var på Vänersvallen fem dagar i veckan.

Här kommer det en liten rolig grej som vi ungdomar gjorde. Vi höll till på Vänersvallen som vanligt. Vaktmästaren stängde klockan åtta på kvällen, vilket vi inte gillade. Anledningen till stängningen var att isen skulle spolås och att bandylagen skulle träna. Vaktmästaren hette Nisse (känd som Nisse Prånga). Han hade en liten livsmedelsaffär på Torpavägen (som extrainkomst blandade Nisse sin numera välkända senap). Nåväl, vad gör man när Vänersvallen är stängd? Det var bara att gå hem, där vi ofta satt i vår källare och väntade. Jag hade ett hockeyspel, som vi spelade på. Efter någon timma kollade vi om belysningen var släckt på Vänersvallen för då var kusten klar. I det röda planket som vette mot vårt hus fanns det en lucka, som användes när man spelade fotboll på grusplanen. Det hände att bollarna flög över planket och man använde luckan för att hämta tillbaks dom. När kusten var klar gick vi till luckan, med skridskorna på. Vi använde en hemmagjord stega. Den lättaste killen klättrade över planket för att öppna luckan. Sedan åkte vi skridskor på nyspolad is i fullmåne och många gånger i bitande kyla. Vi visste var strömbrytaren fanns och slog på belysningen. Tyvärr tog det roliga slut. Plötsligt en kväll fick vi höra någon ropa: "Vad gör ni här!" Vi kände igen vaktmästaren och svarade: "Vi åker skridskor på din is." Vaktmästaren skällde ut oss och hotade att ringa min far. Vi hoppade snabbt ut genom luckan. Jodå, han ringde mycket riktigt min far. Nå, det var den tidens oskyldiga pojkestreck.

Ären gick och av det ursprungliga gänget var det bara två stycken som valde att fortsätta med någon form av idrott. Det var jag själv samt Hans-Gunnar (Tarzan) Sunnerdahl, som både spelade bandy och hockey. Hösten 1956 gjorde jag min A-lagsdebut i ishockey för VIF. Vi spelade mot TIF från Trollhättan och jag kommer väl ihåg, att jag spelade utan suspensoar. Naturligtvis fick jag pucken på fel ställe och det gjorde fruktansvärt ont.

Nu till några viktiga händelser som kom att påverka mitt val av idrott. Jag går tillbaka några år och jag är väl tio eller elva år och hade som

DM-mästare 1958. Stående fr v Lennart Westerlund, Björn Wulf, Gert Jacobsson, Gunnar "Kisen" Johansson, Per-Olof Forsström och Bo Johansson. Knästående fr v Enar Vessby, Bengt Dafgård, Ulf Larsson, Berny Karlsson och Hans Johansson

vanligt varit på Vänersvallen. Vid detta tillfälle låg på vår soffa i köket en tidning med en hockeyspelare på framsidan med tre kronor på bröstet. Tidningen var "Se" dåtidens stora bildtidning. I den fanns ett reportage om en känd landslagsspelare i ishockey vid namn Lill-Lulle Johansson. Efter en stund säger jag till mamma: "Jag skall bli ishockeyspelare." "Ja, ja, bli du det" sa hon och trodde väl inte på det.

En händelse som påverkat mig inträffade när jag var tolv eller tretton år. Det var seriematch mellan IFK och TIF på ishockeyrinken vid Dövstumsskolan på Torpavägen. I IFK spelade Olle Sigurdsson och han hade ett mycket bra dragskott. Tyvärr gick hans skott ofta högt över målet. "Det där skall jag lära mig" tänkte jag.

Efter säsongen 57/58 åkte vi till Norge för att se VM i ishockey på Jordal -Amfi i Oslo. Sverige hade ett bra lag med Thord Flodqvist i mål, Lasse Björn, Roland Stoltz, Tumba, Nisse Nilsson, Lasse Lundvall, Sura - Pelle, Gert Blomé och Vilgot Larsson. Den senare var den spelare som Hyland alltid framhöll i sina radioreportage vid landskamper med sin eminenta baklängesåkning. Jag blev verkligen imponerad och tänkte: "Kan han, så skall jag också lära mig detta." Kanadas lag hette Whitby Dunlops och var ett rent amatörlag. Man visade upp ett nytt skott som

kom att ändra hela hockeyn, nämligen "slagskottet" och som kom att betyda mycket för mig. Slagskottet innebar att backarna kom med i spelet på ett helt annat vis vilket kom ishockeyn tillgodo med fler passningar, fler skott och fler mål, vilket publiken ville se. Idag har spelarna med sina komposit- eller aluminiumskaft och med styrketräningen gjort slagskottet till ett fruktansvärt bra vapen för att göra mål. De som blev lidande var målvakterna. Skydden som målvakterna hade med bröstskydd, som bestod av en tunn filt, var inte gjorda för att ta emot de hårda skotten. Detta kom sedan också att förbättra målvakternas utrustning, vilket syns tydligt idag.

Redan på måndagen efter Norgeresan tog jag fram hockeyklubban och några puckar. Var skulle jag stå och träna? Jo, i källaren naturligtvis. (ute kunde man inte vara). Vad skulle jag skjuta mot? Jo, mot källardörren ca 6-7 meter bort. Jag tänkte inte på konsekvenserna för dörren vars insida bestod av masonite. Det var inte mycket att sätta emot, när det kom en puck farande. De första skotten gick efter golvet och riktningen var så där. Men efter ett tag fick jag upp puckarna i luften. Till min stora fasa fastnade puckarna i dörren. Det var bara att gå upp till pappa och förklara, att jag höll på att träna in ett nytt skott, som tyvärr resulterade i en trasig källardörr. Min far var åkare och hade täcken, som användes i samband med flyttningar. Vi hängde upp ett för att skydda dörren, men det hjälpte föga då täcket gick sönder. Lösningen blev en presenning, som visade sig hålla för skotten. Jag tränade varje kväll. Jag började få rätt riktning på skotten och klubborna gick inte av, som de hade gjort i början. Nu var det så att golvet var av betong och det tog stygt på hockeyklubbans blad, som gled trögt mot golvet. Lösningen på detta problem blev att anskaffa en masonitskiva. Masonitskivan linoljades och nu gled pucken lättare. Det medförde, att man kunde dribbla med pucken på skivan, och så "pang" drog jag iväg ett skott.

Fram i april månad kunde man äntligen komma ut och träna. Presenningen från källaren flyttades till vår mattställning bakom huset. På presenningen målade jag en målram med mått efter hockeyburen, vilket gjorde att jag såg att skotten satt, där de skulle. Ute kunde jag variera avståndet vilket jag inte kunde i källaren, och det var bra. Det förde med sig att jag kunde träna både dragskott och handledsskott genom att flytta masonitskivan.

Även under sommaren tränade jag. Mina kamrater tyckte nog, att jag inte var riktigt klok. Dom fick ofta vänta tills jag var klar, om vi skulle ut på något skoj. Jag tränade även löpning för det kändes i armar, rygg och benen att bara stå träna samma slag under en och halv till två timmar.

Träning på Gyllenheimgatan

Jag hade engagerat mig mer och mer i VIF:s hockey med mycket träning på Holmängen. Det var speciellt tre spelare, Lennart "Kallis" Karlander, Karl E "Puskas" Henriksson och Elof "Mölle" Nilsson som såg till att VIF:s isbana på Holmängen var i speldugligt skick, när ishockeysäsongen började. Hockeysäsongen 58-59 är inte mycket att säga om. Mitt slagskott fungerade bra, men det var en del detaljer, som jag måste ändra inför nästa säsong. Det är viss skillnad på att vara på is och träna skott mot att stå på en masonitskiva med fötterna på marken.

Jag tillbringade nästan all min fritid på Holmängen och VIF:s hockeylag. Jag kunde träna hur mycket som helst. Framförallt tränade jag min skridskoåkning baklänges med vändningar åt båda hållen. Jag tränade också mitt slagskott, som var fruktat av motståndarna. Vår lagledare Gunnar "Kisen" Johansson hade bekymmer med att få ihop laget till match speciellt söndagar, då de många spelade bandy på förmiddagen för att sedan spela hockey på kvällen.

Hur gick det för VIF:s hockeylag? Jo vi vann div. 3 och fick kvala till div. 2, vilket var en sensation. Detta var en stor framgång för ishockeyn i Vänersborg. Hur skulle vi nu klara ett hockeykval till div. 2?

Vi blev tvåa i kvalgruppen och gick upp i div. 2. För första gången i VIF:s ishockey historia skulle laget spela div. 2 -hockey på Holmängen.

4 legendarer "Mölle", "Puskas", "Kallis" och "Kron"

Jag var inne på mitt andra år med mitt slagskott. Jag hade förbättrat mig enormt med massor av träning. Mitt slagskott hade blivit riktig bra. Om backen täckte skott och pucken träffade hans benskydd, så valde han att gå undan nästa gång. Motståndarna hade stor respekt för mitt skott p.g.a. att skydden inte var gjorda för detta nya skott. Pucken kom med en enorm hastighet i motsats till dragskottet som var betydligt långsammare.

Inför den nya säsongen 60-61 i 2:an fick styrelsen mycket att göra. Vi var tvungna att förstärka laget, med andra ord värva en del spelare, som bara spelade ishockey. David Andersson blev ny lagledare. Det var ett drygt arbete som David lade ner på att skaffa nya spelare till ishockeylaget. Sektionsmedlemmen Yngve Wennberg var med och hjälpte till för att få ett slagkraftigt lag och var alltid en tillgång med sina roliga inlägg. De nya spelare som kom var en ny målvakt Kenneth Halvordsson från Dals Långed, Gunnar "Pyttan" Larsson, snabbskrinnare från Vargön, Frank Hedberg, Bo Olsson, Enar Wessby och som istränare Roland Karlsson samtliga från Trollhättans IF.

Avancemanget till div. 2 medförde att vi fick arbeta hårt med isbanan på Holmängen för att få den i ett skapligt skick inför säsongen med

bland annat en ny ståplatsläktare på ena långsidan. Motståndet skulle bli tufft. Frölunda hade värvat två landslagsspelare Lars-Erik Lundvall och Ronald Pettersson (Sura-Pelle) från Södertälje då de ville tillbaka till högsta serien.

Från styrelsehåll hade man lovat, att hockeyn skulle komma i första hand. Vi hade långa resor till Värmland. Bandymatcherna spelades vid middagstid, vilket gjorde det omöjligt att dubblera och spela hockey på kvällen. Vi som arbetade med laget hade stora ambitioner och förväntningar. Vad skulle vi kunna prestera och vilket motstånd kunde vi bjuda de här lagen som bara sysslade med ishockey?

Vi var alla spända inför seriepremiären. Vi skulle möta självaste V Frölunda IF på Nya Ullevi, vilket vi såg fram emot. Seriepremiären kom och vilken känsla att få glida ut på Nya Ullevis is och känna atmosfären, belysningen, de stora läktarna och att få möta två landslagsspelare. Inte oväntat blev det förlust. Jag tror det blev 7-2 till Frölunda. Det var även premiär för Lundvall och Pettersson varför det var en stor presskår på plats.

Hur gick det för oss? Mot värmlandslagen hade vi inte en chans. Lagen runt oss i distriktet hängde vi med bra, men det kvittade hur många mål vi gjorde. Vi släppte in flera och så var förlusterna ett faktum. Sejouren i 2-an blev kortvarig.

Jag förflyttar mig raskt fram i handlingen och till hösten 61. Jag hade blivit kontaktad av IFK Trollhättan och det lät intressant. Man hade dels en bra tränare dels ett bra hockeylag. Programmet inför säsongen var följande: Fysträningar tre gånger i veckan från oktober månad och isträningarna var också på bestämda tider. Det här var rena drömmen för mig, som ville träna mycket. VIF hade efter degraderingen till trean hamnat i samma serie som IFK, vilket komplicerade övergången. Jag skrev på för IFK Trollhättan och meddelade VIF detta. Då förklarade "Kisen" Johansson, att jag skulle bli avstängd till den 15 januari. Jag tyckte att det var onödigt gjort av VIF efter allt jag hade gjort för dem.

Vad gör man när man inte får spela ishockey på ett par månader utan bara ägna sig åt träning. Jag bodde nära Vänersvallen och hade möjlighet att träna och förbättra mig på de tips, som jag fick av tränaren. Jag tränade alltid med hela hockeyutrusningen på, för att vänja kroppen vid den extra tyngden. De flesta som såg mig undrade nog: "Vad håller han på med den där Karlsson som åker omkring med en hel hockeyutrustning." Dom som kände mig förstod min situation. Här utvecklade jag mitt skytte ytterligare och min skridskoåkning. Jag blev bättre på framförallt baklängesåkningen, som jag tränade extra samt klubbtekniken. Ishockey

är en mycket komplex sport. Springa och gå är vi födda att göra men att åka skridskor är en helt annan sak. För att bli en bra ishockeyspelare är det många saker som skall falla på plats. Man måste börja träna i unga år.

Äntligen kom 15 januari 1962 och jag blev spelklar för IFK och fick börja med seriespelet. Det gick bra för laget och vi vann div. 3 och avancerade till div. 2. Åter skulle det bli långa resor till Värmland. Nu var jag ännu mer motiverad att träna hårt, eftersom jag hade spelat i 2: an och visste vad som krävdes. Här gällde det att ha en mycket bra fysik, då vi mötte duktiga hockeylag.

Säsongen 1962 startade och IFK Trollhättan hade många bra hockeyspelare. En del var egna produkter och en del var värvade spelare. Vår målvakt S-Å Johansson var från Kils AIK som läste spelet mycket bra. Jag nämner också Bernt Jansson (från Arvika), "Tjala" Olofsson, Jonny Gustavsson (från Trollhättan) och på forwardssidan Bosse Björk, Hasse Larsson, Ragnar Hjelm och bröderna Tord/ Sune Kling. Laget hade vunnit serien och det var uppåt. Vi såg fram mot spel i tvåan. Vi var unga och motiverade men insåg att det skulle bli svårt. Det var spännande att få möta Färjestad, Viking i Hagfors, Gais i Göteborg som bara hade en sak i tankarna nämligen att ta sig till hockeyallsvenskan

Jag hade ganska stora förhoppning på mig själv eftersom träningarna och träningsmatcherna hade gått bra och jag kände på mig att den här säsongen skulle bli bra tack vare ordnade träningsförhållanden med bra spelare. Det skulle bli en tuff serie med många värmlandslag.

Tyvärr blev det degradering till div. 3. Varför hängde vi inte med värmlandslagen? Jag tror att det har med kultur att göra. De hade satsat på hockey i många år och fått fram en hockeykultur, som gjorde att de fick fram bättre spelare i en hårdare konkurrens. Detta gjorde att lagen blev bättre inför varje säsong. Det var synd om vår styrelse och övriga medarbetare som hade satsat hårt på att laget skulle hänga kvar i div. 2.

Nu blev det intressant. Det var många lag som hörde av sig och ville att jag skulle spela för dem. Jag hade en klar målsättning med vad jag ville med min ishockey och det fick styra valet av klubb. Det var tre lag som var intressanta, nämligen Norrby, Gais och Färjestad. Färjestad blev det lag som jag pratade mest med. Plötsligt kom ett annat lag in i bilden, vilket gjorde att jag avvaktade och väntade på ett intressant telefonsamtal.

Samtalet kom och det var den legendariske idrottsledaren Bengt "Bittan" Johansson från Västra Frölunda IF, som frågade, om jag var intresserad av att spela för dem. Jag blev naturligtvis jätteglad och vi kom överens om ett datum för att träffas i Göteborg. Detta var stort för mig. Nu hade jag uppnått ett delmål; att bli allsvensk hockeyspelare.

Här fick jag mitt livs chans, och den skulle jag ta! Jag gav mig två år att bli etablerad spelare. Klarade jag inte det så hade jag i alla fall försökt. Det var mycket spännande, när jag åkte ner till Göteborg för att träffa "Bittan" Johansson för att skriva på övergångshandlingarna och för att höra deras planering inför kommande säsongen.

Försäsongen 1963 skulle starta i början av maj med träning tre dagar i veckan. Jag pendlade och fick dessutom bensinpengar med hör och häpna 3 kr milen. Bensinen kostade kanske 1 kr litern. Vilket äventyr att få spela med legendarer som Lasse Lundvall, Sura - Pelle, Gert Blomé, samt bröderna Ulf och Ove Sterner.

Försäsongsträningen var i Slottsskogen i Göteborg. Det var spännande att åka ner till första träningen med VF och träffa alla nya spelare och ledare. Lundvall ledde den första barmarksträningen och vi tog det ganska lugnt. Det blev lite fotboll och lite gymnastiska övningar. Jag hade klarat av första fasen i denna spännande resa. Slottsskogen är stort med djurpark, säldamm och dessutom stora gräsytor lämpade för träning. Vid ett tillfälle när vi sprang ut till träningen kom Ulf Sterner upp på sidan och frågade mig om jag styrketränade, vilket jag svarade att jag gjorde. Ulf svarade: "Jag har sett det" ett svar som jag blev lite konfunderad över. Jag forskade inte närmare i vad han menade.

Nu var vi inne i juni månad och Lundvall körde samma träning eller som jag tyckte "husmodersgymnastik". Jag ville ha mer fart och springa mycket, då det fanns sådan potential i Slottsskogen. Efter en träning gick Sura-Pelle och jag ut tillsammans och då sa jag, att vi i IFK Trollhättan hade tränat hårdare och var ändå bara ett div. 2-lag. Vid nästa träning kom Lundvall och frågade om jag var bra på fysträning. Jag svarade, att jag kunde en del, då jag hade den funktionen i VIF. Jag fick frågan om jag ville leda fysträningen. Detta erbjudande kom mer eller mindre som en chock. Här kommer jag, Berny Karlsson från IFK Trollhättan, och klagar på att träningsarna har dåligt tempo och att konditionsträning saknas. Lundvall meddelade spelarna, att jag skulle ha hand om fysträningen, vilket alla spelarna ställde upp på. Det första jag gjorde var att ändra träningen. Jag införde intervallträning och högre tempo på de övningar, som vi utförde. Bragebacken, en liten hoppbacke i Slottsskogen, var en bra träningsstation. Där fick VF-spelarna slita ont.

Under uppehållet i juli månad hjälpte Frölunda mig med det mesta. Det handlade om arbete, bostad och andra praktiska problem. Träningen började första augusti och jag pendlade tre dagar i veckan och det började bli tröttsamt. Den första september blev en bostad ledig på Inäggogatan på Hisingen. Låt mig berätta en rolig händelse i samband med tillträdet

Berny på Nya Ullevi träningsläger 1964

av lägenheten. På kontraktet stod min adress på Inärogatan 14. När jag ringde samma dag som tillträdet skulle vara för att åka och hämta nycklarna fick jag reda på att nycklarna hade skickats till min adress. Jag frågade då hur man gjorde för att låsa upp när ingen bodde där. Det hade dom inte tänkt på. Nu gällde det att vara praktisk. Jag tog med mig ett par långa svetstrådar, tejp och åkte dit. Jag tittade in i brevinkastet, och mycket riktigt där låg nycklarna i kuvertet. Jag fick ligga på knä och försöka fästa tejp på brevet med mina svetstrådar. Då plötsligt öppnades dörren till min granne, som undrade, vad jag höll på med. Jag förklarade vad jag gjorde och presenterade mig. Då sa grannen: "Jaså, det är dig jag har läst om i GT." Tidningen hade gjort ett reportage om nyförvärv till VF. Han presenterade sig som Kurt Hysén pappa till fotbollsspelaren Glenn Hysén. Jag fick låna en telefonkatalog som underlägg för mina knän och till slut fick jag napp. Jag fick upp brevet med nycklarna och kunde sedan låsa upp och gå in i lägenheten. Vilken

känsla att få en egen lägenhet - en etta på ca femtio kvadrat. Jag blev inom parentes mycket god vän med Kurt och hans familj. Glenn och hans syster var fem eller sex år gamla då.

September månad i Göteborg är ingen bra månad för ismakare med ständigt skiftande väder, antingen regnar det eller är för varmt för att göra is. Till slut fick man fram åkbar is och detta hade vi verkligen väntat på. Vi tränade utanför Nya Ullevi på en träningsrink tills hockeyplanen var uppspolad inne på arenan.

Nu hände det något nytt i klubbens historia. Lasse Lundvall hade varit spelande tränare i två säsonger. Nu krävdes det en tränare som inte själv spelade utan endast ägnade sig åt träningen och att coacha laget. "Bittan" var en bra lagledare men att coacha ett lag var en helt annan sak. Ryktet gick att vi skulle få en "kanadensare" till tränare och förväntningarna var stora. Jodå, ryktet var sant. Vid ett möte presenterades Curley Leachman som ny tränare. Vi spelare hade skämtat och skojat en del om vad en ny tränare skulle kunna åstadkomma med detta lag, men vi var positiva. Ingen i laget hade någon erfarenhet av en kanadensisk tränare. Äntligen fick vi gå på is och hann väl träna två, tre gånger innan isen regnade bort. Det var bara att barmarksträna igen. Vi fick så småningom åkbar is och Lundvall startade upp träningen. Den nye tränaren studerade spelarmaterialet. Curley gillade min skridskoåkning, speciellt baklänges och även mina skott. Vi backar fick träna på detta ganska mycket. Det här var en otrolig upplevelse, att få chansen att spela hockey i ett av Sveriges bästa hockeylag.

Omställningen från div 2 till allsvenskt spel gick hyggligt. Skridskoåkningen, skotten och passningarna var det inga problem med. Tempot i passningsspelet, att snabbt spela ifrån sig pucken och förflytta sig till ny position, var nytt för mig då allt gick mycket fortare.

Jag matchades lugnt in i laget med blandad speltid. Jag såg vilken klass det var på de andra spelarna och hade ingen brådska. Jag försökte se och lära för att senare ta en ordinarie plats. Det blir alltid skador och då får man chansen. Kommer man från div. 2 till allsvenskan tar det sin tid att spela in sig. Vi hade tränat hårt och det visade sig att vår kanadensare hade bara fyra eller fem övningar, som vi nötte på med mycket skridskoåkning.

Vårt omklädningsrum på Nya Ullevi bestod av två rum med en dusch emellan. De spelare som varit längst i klubben hade det första rummet. Vi lite yngre och nyare fick hålla tillgodo med det andra rummet och där fanns spelare som Ulf Sterner, Kjell - Ove Gustafsson och den sedermera kände idrottsläkaren Lasse Pettersson.

Äntligen blev det seriepremiär i oktober 1963 och vi mötte Grums, ett mycket bra hockeylag som fostrat många bra hockeyspelare. Vi skulle mötas på Nya Ullevi, men vädret gjorde att isen var ospelbar och vi fick flytta matchen till Mölndal.

På den här tiden bestod laget av två målvakter, fyra backar, nio forwards och en reserv alltså sexton spelare. Det betydde 3 kedjor på 4 backar att jämföras med dagens 4 hela femmor. Jag hade inte räknat med att få vara med, men jag blev uttagen som sextonde spelaren. Jag trodde inte det var sant - vilken känsla och allt slit hade gett resultat. Jag fick spela, när vi hade en man utvisad, alltså i s k box play. Nu hade jag fått prova på allsvenskt spel och detta var bara början. Vi vann matchen och det var en bra start för laget och den nya tränaren.

Det var så att Ulf Sterner hade alltid hyss för sig före match. Den här gången gick det riktig snett. Ulf skulle ge materialförvaltaren ett lätt slag mot axeln. Denne flyttade dock på sig och det bar sig inte bättre än att Ulf slog högerhanden i dörrkarmen så att lillfingret gick av. Ulf visade mig fingret och sa: ”Nu får du spela forward igen.” Fingret pekade ut åt höger. Vi visade Lasse Pettersson fingret. (Lasse P skulle sluttenta för att bli läkare under juluppehållet) och det blev omgående operation på Sahlgrenska istället för hockeymatch. Bittan och Bernmar fick reda på vad som hänt och det blev ett djäkla liv. Jodå, jag fick spela vänsterforward.

En händelse i samband med en match mot Karlskoga. Det var så här, att Bittan skulle värva en spelare från Karlskoga och Lundvall tyckte vi skulle testa killen. Han hade en benägenhet att alltid åka åt vänster runt sitt eget mål vid uppspelen. Lundvall kom och frågade om jag kunde försöka att tackla spelaren, när han rundade sitt eget mål. Den här spelaren var mycket snabb och det gällde att hänga med. Hur gick det då? Jag fick in en perfekt tackling på honom, och det gjorde ont. Då kom Bittan farande och skrek: ”Så där får Du inte tackla honom. Jag har tänkt värva honom.” Då fällde Sura-Pelle kommentaren: ”Han blir nog frisk till juni månad.” Det blev mycket skratt efter detta.

Genom sjukdomar och skador i laget kom min chans att från start spela back med Gert Blomé. Jag var spelsugen och längtade efter att få spela back. Gert och jag spelade bra ihop och vi var båda åkstarka och kompletterade varandra väl. Vår tränare Curley var nöjd med vårt backspel.

Vi närmade oss slutspelet 1964 och nu kom mitt genombrott. All den träning som Curley hade haft med oss backar hade gjort mig till en mycket bättre spelare. Det ger resultat att få träna och spela med

Berny gör mål på de legendariske målvakten Kjell Svensson

landslagsmän. Jag kände att ”det här klarar jag bra” och att jag hade anpassat mig till allsvenskans tempo och framförallt i spelet med pucken. Vi hade ingen chans att vinna SM detta år. Vi blev trea och det var bara att börja träna inför nästa säsong.

Ulf Sterner och jag blev mycket goda vänner. Han utvecklade mig i mitt spel och jag utvecklade hans baklängesåkning. Vi kom att träffas några år senare, som motståndare och tack vare vänskapen så spelade Ulf inte fullt mot mig. Han kunde vara riktigt grinig i vissa matcher. Den stora hockeynyheten var att Ulf Sterner hade fått ett anbud från New York Rangers att bli proffs och spela hockey på heltid. Här i Sverige var vi amatörer, där nästan alla allsvenska hockeyspelare var studerande eller hade ett arbete. Ulf blev den förste europé att bli proffs i Nordamerika. NHL bestod då av sex lag att jämföras med 30 lag idag. Det blev tyvärr bara ett år för Ulf i NHL. Många år senare berättade han för mig att orsaken var, att han kände sig mobbad av sina amerikanska medspelare, som inte ville spela pucken till honom. Min reflektion är att Ulf inte åkte skridskor tillräckligt bra och att jänkarna inte såg Ulfs storhet, som var hans briljanta spelsinne.

Första säsongen i Frölunda var avklarad och jag tycker att det hade gått bra. Min målsättning var att efter 2 år kunna ta en plats i laget. Det gick fortare än jag trodde. Det var häftigt att spela inför storpublik med mellan 6000 och 12000 på läktarna.

Vi inledde säsongen 1964-65 med en upptaktsträff i maj månad. Vi hade hört en del rykten om ändringar i klubben och den stora nyheten var, att vi skulle få en ny tränare. Jodå ryktet var sant och det blev Lasse

Lundvall, som skulle vara spelande tränare, vilket var något som några av oss inte gillade. Vi tyckte det var konstigt med en spelande tränare på denna nivå. Det fanns ingen annan allsvensk klubb, som hade detta. Jag fick åter frågan om jag ville ta hand om försäsongsträningen, vilket jag efter viss tvekan och viss övertalning gick med på.

Det första träningslägret var i Umeå i mitten av september och här kommer en liten berättelse om hur det var att bo på Hotell PILEN i Umeå.

Vi bilade till Umeå och hade stämt möte vid torget. Nu skulle vi hitta hotellet och det var inte lätt. Till slut fick en taxi att köra före som escort. När vi klev ur trodde vi, att vi hade kommit fel. Taxichauffören stod på sig och sa att det är rätt. Vi var två kilometer från centrum vid ett rött hus, som var omgjort till hotell med rum som var avdelade med masonitskivor. Uppvärmningen var en stor järnkamin på första våningen och en mindre på andra samt något elektriskt element. Vi skulle själva hålla igång elden i kaminen på kvällarna, medan vaktmästaren skötte det under dagtid. Frukosten serverades på restaurang inne i city kl 08:30, eftersom hotellet inte hade egen restaurang. Det skämtades en del om detta boende senare kan jag säga.

Seriespelet startade och vi spelade riktig bra hemma på Ullevi. Fram till juluppehållet låg vi i toppen av serien. Mitt spel blev bara bättre hela tiden och mina skott hade börjat ge resultat, så det vara bara att smälla på samt arbeta hårt med skridskoåkningen.

Jag gör nu ett hopp framåt i serien och vi har en svår bortamatch mot Västerås IK på Rocklunda. Det är bara två matcher kvar av SM -serien och vi måste ta minst två poäng för att bli svenska mästare. Den kände sportreportern Lars-Gunnar Björklund satt på ett lastbilsflak i en hopsnickrad träbur och refererade matchen i radion, som sände lokalt över Göteborg.

Efter första perioden kom Lundvall och sa till mig att spela center i tredje femman. Han ville ha en ändring eftersom det hände för lite framåt i den kedjan. Han ville att jag skulle forechecka för att störa VIK:s uppspel. Vi gick ner på tre backar och Gert Blomé dubblerade. Jag hade spelat forward förut och visste vad som gällde. Matchen stod och vägde och vi ledde med 1-0. Då kom det där passet från Gert perfekt på mitt klubblad och jag åkte ifrån backarna fram mot målvakten. Nu hängde det på mig. Skall jag dra eller skjuta? Jag hade bestämt mig. Jag "drar" målvakten. Eftersom jag var högerskytt gällde det att få målvakten att röra sig i sidled åt vänster. Jag fick då mer isyta på målvaktens högra sida för att sätta pucken i mål. Jag gjorde mål och ökade ledningen till 2-0. Vilken känsla!! Vi vann till slut med 7-2 och var svenska mästare.

Guldet klart!

Berny Karlsson gör ett av Frölundas mål på Västerås IK. Anders Rönnkvist har bara att konstatera faktum. Frölunda vann med 7-2 och säkrade SM-segern.

Detta var mitt livs mål och i en match som gällde så mycket. Det var nog många vänersborgare, som satte morgonkaffet i fel strupe, när dom såg Berny Karlsson på första sidan i GP.

Bittan fick äntligen lön för mödan efter allt slit med värvningar av spelare. Den som skall ha den största äran är dock mästervärvaren Anders Bernmar. Han låg bakom värvningarna av Lasse Lundvall, Sura-Pelle, Gert Blomé och Ulf Sterner. Bernmar var en pragmatisk person: "Var man inte landslagsman i hockey var man inte mycket värd." Bernmar var lite speciell. När vi gick ut till match stod han ofta i spelargången och hejade, men bara på Lundvall, Sura-Pelle och Gert Blomé. Vi andra fanns inte i hans värld. Vad jag minns pratade jag inte med Bernmar någon gång under min tid i Frölunda. Han tyckte nog: "Vad fasen hade katten släpat in?"

Vilken känsla det var att få vara spelare och en viktig kugge i detta

lag som spelat hem det första SM - tecknet till Västra Frölunda. Det skulle dröja 37 år till nästa SM-guld.

Inför säsongen 1965-66 var vi det lag alla ville vinna mot, då vi var titelförsvarare. Jag går till slutet av säsongen och semifinalen mot Djurgården på Ullevi, som sent skall glömmas. Tumba i DIF stötte på Sura - Pelle nere vid omklädningsrummet på Ullevi och frågade, om vi hade beställt buss till spel om tredjeplatsen. Sura replikerade: "Vi spelar om det." Vi hade vädret på vår sida med minus 12 grader och en jättepublik på nästan 17 000 åskådare. Djurgården spelade alltid på Johanneshov och var inte vana vid kylan. Vi vann med 12-1. Vi hade besegrat DIF i två matcher och var klara för final. Första finalmatchen mot Brynäs förlorade vi med 4-1 och det var inget att säga om - dom var bättre. Nästa match gick på Ullevi några dagar senare inför 16 866 åskådare. Det stod 5-5 i tredje perioden och brynäsarna i båset hade redan tagit ut segern. När det var 10 sekunder kvar fick Kjell - Ronny pucken och kom fri med målvakten och satte pucken i mål. Vilket jubel det blev på publiken.

Vi fick spela en tredje match mot Brynäs för att skilja oss åt på Johanneshovs Isstadion i Stockholm. Vi flög till Stockholm tidigt på dagen för att ladda inför sista matchen. Vi har en skada på Sura Pelle, vilket var ett stort avbräck för oss. Tyvärr blev det förlust med 7-1 till Brynäs, som blev svenska mästare 1966. Brynäs var ett komplett lag med tre bra femmor samt två bra målvakter. Vi hade en bra femma och de andra två femmorna var för ojämna trots många landslagsmän. Den här förlusten satt i länge. Men sådan är idrotten - man vinner och man förlorar.

Inför säsongen 1966-67 fick vi en inbjudan till Tyskland i mitten av augusti månad att spela i en turnering som hette "Turn und Taxis". Eftersom vi inte hade is själva tog vi detta som en träningsvecka. Vi åkte runt och spelade på kända platser som Garmisch Partenkirchen, Oberstdorf, Innsbruck, och Cortina. Vilka miljöer!! Deras ishallar hade bara tak över långsidorna och var öppna i varje ända. Vi var där i mitten av augusti månad med en härlig temperatur ca 22 - 25 grader på dagarna och trivdes med tillvaron. Mitt spel gick bra och jag fick faktiskt ett anbud från Füssen Eis-hockey, vilket var tilltalande. Kärleken till Frölunda och till alla spelare var dock för stor.

I februari 1967 blev det ny semifinal. Vi mötte Södertälje i en tredje match på bortaplan. Vi hade vunnit var sin match. Eftersom SSK kom före oss i tabellen fick dom en extra match hemma. Vi vann med 4-2 efter att ha legat under hela matchen. Vi lyckades göra 3 mål i sista perioden

och var åter i final. Brynäs hade vunnit sina två matcher mot Mo-Do och vi mötte således Brynäs ännu en gång i en ren final.

Vår seger i semifinalen var dyrköpt. Jag, som inte hade varit skadad på två säsonger, kunde bara spela en period och vi fick gå på tre backar, vilket är mycket tufft. Ledarstaben Lundvall/Hylland beslutade att gå ner på två femmor, vilket inte var bra med tanke på att Brynäs hade fått längre vila än vi före finalen. Detta kom att sätta sina spår. Vi ledde med 1-0 inför andra perioden och gjorde den ändringen i laget, att jag kom in (här gällde det att inte känna någon smärta) plus att vi gick på tre kedjor. Vi blev totalt överkörda av Brynäs, som vann perioden med 5-0. Sista perioden spelade vi 3-3 och matchen slutade 8-4. Vi var fysiskt slutkörda och sa direkt efter matchen: "Det här glömmar vi!" Efter ett snabbt ombyte åkte vi buss till Stockholm för att ta nattåget till Göteborg för att få tid att ladda inför söndagens avgörande match. Min skada satt i lumsken och jag fick behandling för att kunna spela denna sista match för säsongen.

Jan Olsen och jag hade spelat ihop i två säsonger och vi kompletterade varandra bra. Han var en bra tekniker med bra skridskoåkning men undvek fysisk kontakt med motståndarna. Den biten var tilldelad mig speciellt framför vårt eget mål. Inför den här matchen ändrade vi lite på våra arbetsuppgifter. Jag var mer defensiv. Brynäsarna gillade inte mitt sätt att spela, som dom tyckte var alldeles för hårt. Jag träffade Tord Lundström många år senare och han berättade för mig, att de hade stor respekt för min tuffa spelstil.

Vi visste att det skulle komma mycket publik och det kom 19768 åskådare för att se finalen. Tänk er själva att glida in på Nya Ullevi med nästan 20000 åskådare och alla strålkastare tända. Det var helt magiskt.

Vi spelade bra och hade 1-1 i första perioden. Andra perioden förlorade vi med 0-3. Tyvärr förlorade vi även tredje period med 0-2 trots den stora publikens stöd. Förlust med 1-6 hemma och ett missat SM. Brynäs hade ett mycket bra lag. Det var bara att gratulera till ännu ett SM. Tyvärr orkade vi inte. Vi var slutkörda. Mästervärvarna "Bittan" och Bernmar hade misslyckats med en del värvningar, men vi hade ändå åter gått till final.

Den här förlusten tog mycket lång tid att smälta. Hur skall man kunna motivera spelarna inför en ny försäsongsträning? Själv tog jag ett par avgörande och svåra beslut under våren. Jag hade bestämt mig för att inte vara försäsongstränare ännu en gång. Fyra år fick räcka och det behövdes en ny röst för att driva på spelarna. Nu kunde jag koncentrera mig på min egen träning, men jag började för första gången känna en

viss mättnad. Jag hade tränat hårt i många år för att nå detta mål och få äran att spela i ett av Sveriges bästa hockeylag. Vilken resa jag hittills hade gjort med detta lag och en otrolig känsla med tre finaler på tre år. Det slår det mesta.

Säsongen 1967-68 var målsättningen att gå till final. Så blev det inte. Vi var väl inte lika hungriga längre och Sura - Pelles svåra benbrott gjorde inte saken bättre. Vi blev sexa i grundserien och gick inte till slutspel. Vi var ändå nöjda. På fyra säsonger hade vi spelat till oss ett brons, ett guld och två silver.

Lasse Lundvall var spelande tränare, vilket jag var lite kritisk till, men med facit i hand så var det bra. Vi i spelarrådet tyckte att Lasse inte utvecklade laget och det märktes den här säsongen, att vi saknade visioner i spelet och speciellt nu när Sura-Pelle var borta. Lasse Lundvall är genomtrevlig som person och vi i spelarrådet hade många samtal med honom om hur vi ville träna och förbättra laget.

Under våren 1968 tog jag nästa stora beslut. Jag hade uppnått det jag ville med ishockeyn och spel i Frölunda. Det var ett svårt beslut att ta, men det hade vuxit fram under hösten och vintern. Detta blev min sista säsong som spelare i Frölunda. Det fick räcka med fem säsonger. Jag meddelade "Bittan" mitt beslut och han hade full förståelse. Efter fem säsonger var jag mer än nöjd över att ha fått spela med Sterner, Lundvall, Sura-Pelle och Gert Blomé att ha spelat mot Nisse Nilsson, Tumba, Rolle Stoltz, Lasse Björn och många andra kända landslagsmän från den tiden. Har man spelat ihop i fem år så har man många vänner och många minnen. Jag är glad för att jag fick chansen att spela i Frölunda. Jag kom i rätt tid och vi lyckades rätt bra. Göteborg var en härlig stad och där tänkte jag stanna.

Nu blev det inte riktigt som jag hade tänkt mig. Jag flyttade till Nybro, som just hade kvalat upp till allsvenskan. Jag fick ett bra arbete som verkmästare vid Liljas Bil, som sålde Volvo, vilket var en fördel eftersom jag hade arbetat med Volvo i många år. Jag tog det här som en ny utmaning. Motivationen fanns där för hockeyn och jag kom att få spela allsvensk hockey ytterligare två år samt få tillfälle att möta mina fd. lagkamrater i Frölunda.

Första matchen mot Frölunda spelades i Nybro under hösten och jag var på plats vid Viktoriahallen, när bussen med Frölundalaget kom. Det var ett sömnigt lag, som steg ur bussen. Det blev många kramar och skämt. "Vad är detta Du har flyttat till?" Ulf Sterner kom fram och tyckte att det var kul att ses igen. Jag sa till mina medspelare: "Här har vi världens chans att vinna ikväll. Dom underskattar oss, så vi tar

chansen.” Under uppvärmningen åker alla spelare runt i rinken. Under denna uppvärmning åkte Ulf upp vid min sida och sa: ”Börney (mitt smeknamn i Göteborg), ni kommer att vinna idag.” ”Nej, sa jag inte med dig i motståndarlaget.”

Sensationellt besegrar lilla Nybro Frölunda med 5-3. En riktig kalldusch för ”Bittan” och laget. Jag tackade Ulf och ruskade lite på huvudet. Jag fick ett småleende till svar.

Efter mina år i Nybro gjorde jag ett uppehåll från ishockeyn under ett år, då jag vill satsa all kraft på mitt nya arbete som yrkeslärare. Jag ville prova och se om det passade mig att vara fordonslärare. Samtidigt ville jag pröva på att själv vara tränare. Mitt första tränaruppdrag blev ett division -3 lag i Göteborg. Två kvällar i veckan var det träning samt match och det passade mig perfekt. Efter den andra säsongen gjorde jag en utvärdering och kom fram till att det fungerade rätt bra och att jag kunde fortsätta en säsong till. Ännu en gång blev det inte som det var tänkt. Jag blev uppringd i april månad 1975 av ordföranden i Frölunda som frågade, om jag ville bli assisterande tränare till den kände tränarlegenden Arne Strömberg. Jag blev helt stum och bad honom ta om frågan. Det var sant! Vilket erbjudande och jag som nästan var på väg att sluta med ishockeyn.

Det här kunde jag bara inte tacka nej till och att få arbeta med en av Sverige mest legendariska tränare var en chans för mig att utvecklas. Med Arne kom jag in i ishockeyns finrum! Nu gällde det bara att få ledigt från arbetet, när vi hade bortamatch.

Jag blev åter försäsongstränare. Nu var det en självsäker och tuffare Karlsson, som skulle få spelarna i bra kondition. Vi sattes på prov direkt eftersom tre av våra bästa spelare gick till NHL, nämligen L E. Sjöberg, M. Lind och E. Lindström.

Arne hade ett kontaktnät i USA och Kanada som var otroligt. Det var nästan att han hade en telefon ständigt uppkopplad till de här länderna. Vi fick tag i en back från USA och två forwards från Kanada. Hemma i Sverige plockade vi en spelare från Färjestad, S.Å Rydby, som jag hade spelat med i Nybro, samt ytterligare en forward F. Lundström från Timrå även han tidigare nybrospelare. Värvningarna kostade pengar och jag kan som exempel nämna att Lundströms övergång från Timrå till Frölunda kostade 325.000 kronor. Detta var alltså 1975. Målsättningen första året var att hänga kvar i elitserien.

Det blev långa kvällar med mycket taktiksnack och jag var nyfiken på det mesta som Arne hade varit med om. Han hade tränat landslaget i tio år tidigare så det fanns mycket hockeykunskap, som han delade med sig av.

Arne hade som sagt någon slags begär att via telefon prata hockey med någon hockeyperson på andra sidan Atlanten. Han pratade mycket och länge och detta kostade pengar. Västra Frölunda IF hade vid denna tid en ordförande vid namn Rune Kristiansson, även kallad Hövdingen, en man som styrde föreningen med järnhand. Kostnaden för Arnes ringande uppgick till runt 10.000 kronor i månaden. När Hövdingen fick reda på detta, gick han i taket och gjorde processen kort med Arnes telefoner. Det fick bli slut på ringandet.

Vi gjorde ett bra arbete ihop under två år och gick till slutspel. Arne hade lite svårt att förnya sig och levde kvar i det gamla, som hade fungerat bra tidigare. Det blåste nya vindar inom ishockeyn. Jag är tacksam att jag fick chansen att träna ihop med en legend och att träna ett elitserielag, vilket det är få förunnat att få göra. Det var också mycket givande att träffa andra elittränare på olika konferenser. Jag avslutar detta med ett stort ”tack Arne” för vad du lärde mig. Frölunda blev det sista klubblaget som Arne tränade.

Mitt kontrakt gick ut i april 1977. Jag hörde inget från styrelsen och räknade inte med någon fortsättning inom Frölunda. Styrelsen sökte en ny huvudtränare för A-laget och det drog ut på tiden. Jag var nöjd med det jag utträttat under de två åren som tränare och kunde mycket väl tänka mig en fortsättning någon annanstans.

En kväll när jag kom hem och satte mig framför TV för att titta på sportspegeln, fick jag nyheten om vem som skulle bli Frölundas nye tränare. Det blev ett överraskande namn, som jag inte hade räknat med. Leif ”Blixten” Henriksson var utsedd till ny tränare. Jag var förvånad, eftersom Leif var en av våra spelare i laget under den nyss avslutade säsongen. Jag sa till min fru, det här kommer att bli problem. Att ena stunden vara spelare för att i nästa stund vara tränare för samma lag var inte enkelt. Jag hade varit med ett tag och visste vad som väntade Leif. Det är en stor press att lyckas och steget till ett misslyckande är inte så stort.

Vad händer senare på kvällen. Jo, det ringer på dörren. Vem står utanför? Just det, Leif ”Blixten”, och jag förstod direkt, vad han ville. Jag blev erbjuden att bli assisterande tränare under Leif. Jag kände Leif väl och trodde att samarbetet skulle fungera bra. Det blev en del konflikter mellan tränaren och spelarna, där jag fick gripa in som medlare. Vi litade på varandra och det är viktigt att huvudcoachen säger ifrån till spelarna att även den assisterande tränarens ord gäller vid träning eller match. Vi var nöjda med säsongen, men vi satte målsättningen högre inför nästa säsong. Vi ville öka trycket och snabbheten i träningarna.

Inför den nya säsongen 1979 hade vi delat upp fysträningen så att Leif tog hand om löpträningen och jag tog hand om teknik-och intervallträningen. Leif var en mycket bra löpare. Det roliga i detta var att ingen spelare slog Leif på milen i Skatås. Han kunde springa på 32-35 min, vilket är en mycket bra tid. Sedan kan man fundera på om det var bra för moralen i laget, att tränaren sprang ifrån spelarna.

Nu förflyttar jag mig till våren 1980. Vi hade spelat otroligt bra hockey, och framför allt hade vi sluppit skador. Problemen med spelarna hade eskalerat och Leif hade satt ihop en femma, som vi kallar "katastroffemman". De spelade en mycket bra hockey, vilket skulle visa sig speciellt sista matchen för säsongen.

Åter igen skulle vi möta Brynäs. Vi hade vunnit var sin match och avgörandet skulle ske i Stockholm. Matchen kom tyvärr delvis att avgöras av en domare. Det var en tät match och i andra perioden gjorde Ove Karlsson i katastroffemman ett klockrent mål, som varken måldomaren eller huvuddomaren såg. Våra spelare protesterade våldsamt och det blev ett långt spelavbrott. Vår publik från Göteborg buade ut domaren i en lång visselkonsert. Matchen slutade oavgjort och det blev s k sudden death, vilket betyder, att det lag som gör nästa mål vinner matchen. Avgörandet kom i den fjärde perioden där en av våra backar gjorde ett misstag. Han åkte ner i ena hörnet och skulle spela upp pucken, då han i ögonvrån såg att en forward går ner och avlastar på motsatta sidan strax nedanför vår blå linje i försvarszonen. Han vände upp och drog iväg passet, men såg inte att brynäsbacken Stig Salming läste av hans intentioner och klev in i banan och fångade upp passet. Stig avancerade mot mål och drog på ett slagskott, som ställde vår målvakt. Åter blev det förlust med 3-2 i matcher mot Brynäs. Den här förlusten var mycket, mycket tung att åka hem med.

Hur kunde vi vara så säkra på att den där pucken var inne? Jo, TV hade en kamera som fångade in hela händelseförloppet. Domaren kom efteråt till vårt omklädningsrum och bad om ursäkt för domslutet. Det var ett lag i chock efter matchen och med många hårda ord om det bortdömda målet. Tänk om vi hade fått det godkänt, då kunde det ha sett annorlunda ut. Domaren gör ett misstag. Tyvärr är det sådant som händer.

Jag hade bestämt mig för att detta var min sista säsong med VF i elitserien. Vi hade uppnått det vi ville nämligen att gå till final. Vi hade lagt ner ett jättearbete, men nu tyckte jag att det fick räcka. Det skulle bli skönt att få vila både kropp och huvud. Jag hade hållit på i fyra år som assisterande tränare.

Jag såg fram emot en lugn vår och att njuta av tillvaron. Telefonen

hade varit tyst länge. Inget snack om värvningar eller träningar eller så. Men inget får vara för evigt. En dag ringde ordföranden i Västra Frölunda Bernt Olsson. Hans budskap var, att spelarna ville att jag skulle ta hand om fysträningen inför nästa säsong. Jag kallades till ett möte, där styrelsen formellt bad mig att ställa upp som fystränare fram till midsommar. Efter lite kompromissande sa jag ja.

Det var en rutinerad Karlsson som ställde upp och jag hade förberett mig väl med presentationen av upplägget för träningen. Måndagen kom och det var spännande att träffa spelarna igen. Det var många handskakningar och kul att ses igen. Jag började med att tacka för förtroendet att träna laget igen. Jag betonade att nu gällde det att vi lade den förlorade finalen bakom oss. Nu är det nya tag och ny säsong.

Någon vecka senare kom styrelsen efter träningen och ville prata med mig. Ordföranden förklarade direkt att mötet hade inget med fysträningen att göra. Spelare, ledare och alla var de nöjda med träningen. Frågan ställdes om jag ville bli ansvarig för isträningen också. Olsson skulle bli ansvarig för laguttagningen inför matcherna och vara huvudcoach. Jag tackade för förtroendet men svarade: ”Tycker ni, spelare/ledare, att Olsson skall komma in och coacha laget utan någon erfarenhet och utan att träna laget, då tycker jag att ni skall välja en annan tränare.” Mitt svar blev att får jag inte bli huvudcoach och välja min egen assisterande tränare, så är svaret nej. Detta resulterade i att jag blev kallad till ett nytt möte med styrelsen där ordföranden gick rakt på sak och sa att styrelsen och spelarna hade kommit överens om att fråga mig, om jag ville bli huvudcoach för Frölunda inför kommande säsong. Jag fick också själv välja min assisterande tränare.

Jag hade gått i en bra skola och hade arbetat nära de andra två tränarna och lärt mig mycket. Nu var jag elittränare vilket var en speciell känsla. Vilken utmaning och jag var inte det minsta orolig för uppgiften. Äntligen fick jag visa spelarna vad jag gick för och det blev stora ändringar i organisationen runt laget. Matvanor ändrades. Nu blev det husmanskost. Om en spelare blev petad fick spelaren genast förklaring av mig varför. Videogranskning blev regel. Jag såg matchen hemma och visade spelarna vad vi gjorde för misstag.

Jag skulle kunna skriva en hel bok om hur det var att vara elittränare 1980-81, vilket onekligen skiljer sig från dagens motsvarande. Flera bra spelare lämnade laget. Den föregående säsongen var vi nästan skadefria, men denna säsong slog alla rekord i skador. Trots detta blev vi femma i grundserien och gick till semifinal. Vi spelade första matchen på bortaplan mot AIK i Stockholm. Semifinalerna gick i bäst av tre.

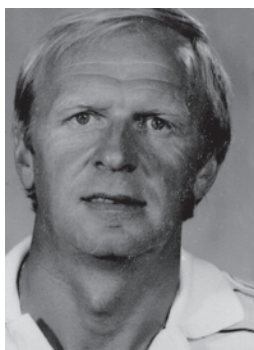
Tyvärr förlorade vi båda matcherna och AIK vann med 2-0 och gick till final. Skadorna påverkade spelarna och jag fick coacha flitigt under matcherna. Säsongen var över. Jag hade klarat av att föra laget nästan till final igen. Vem hade trott detta? Nu hade jag gjort mitt i Frölundas A-lag. Nu blev jag fordonslärare igen.

Jag släppte inte hockeyn. Åren 1977 till 1996 var jag instruktör i Gbg:s Ishockeyförbund där jag utbildade blivande ishockeytränare.

1978 bildade vi Frölunda Oldtimers, och det blev många resor till turneringar ex. USA. Vi som var med från starten avslutade med två matcher i Kina (Peking) år 2000.

År 1984 blev jag instruktör inom Svenska ishockeyförbundet och även regionansvarig för södra Sverige med inriktning på s k steg-3 kurser. Samma år fick en tränare från Åstorp och jag erbjudande att följa det tjeckoslovakiska landslaget i Prag inför OS i Sarajevo. Fem dagar var vi med laget. Det var mycket intressant och lärorikt. Vid ishockey -VM i Moskva 1986 fick jag träffa Tarasov i Sovjet. Jag hälsade då från Arne Strömberg vilket öppnade alla dörrar för mig.

1996 slutade jag med alla kurser inom ishockeyn. Jag tyckte att nu får det vara bra. Vilken resa jag ändå hade gjort!! Kan man tänka sig vad den här lille grabben fått vara med om i livet, bara för att Vänersvallens is låg så nära hemmet och påverkade att intresset för ishockeyn blev så stort. Vad hade hänt om jag inte hade sagt ett par ord till "Sura-Pelle" den där gången: "Vi tränar hårdare i Trollhättan" vilket ledde till att jag blev involverad i Frölundas fysträning. Jag var på rätt plats vid rätt tid. Jag är mycket stolt över att vara den förste vänersborgare, som lyckats att bli svensk mästare i ishockey.

Berny Karlsson, född 1941 i Vänersborg, har utöver sin ishockeykarriär bl arbetat som fordonslärare vid gymnasium i Göteborg och som metodingenjör vid Volvo. Bor numera i Nödinge

Från Holmängen ut i rallyvärlden – ett stycke rallyhistoria

av Åke Svanberg

Det var på Holmängen i Vänersborg som det hela startade. Pojk-gänget från nordstan, i 12 – 13-årsåldern, byggde en cykelcrossbana och började tävla. Grässlutningen vid sidan av Östra Vägen bearbe-tades med hårt slit och grabbarna byggde gupp, vattengrav, start- och målplats.

Kompisgänget i cykelcrosslaget "Gamarna" från Vänersborg och Holmängen; fr. v. Pelle Svanberg, Göran Olausson, Arne Hertz, Lars Billengren, Claes Ivarsson och Bengt Gustavsson. Egenhändiga blommor och lagerkransar.

Vi var ett fint gäng, berättar Arne Hertz och vi gick in stenhårt för uppgiften. Tänk vad timmar vi lade ned på "Holmänga" som vi kallade vår bana.

Det här var omkring 1950, dvs långt innan mountainbikes hade uppfunnits. Killarna modifierade själva sina vanliga trampcyklar och klubben döptes till "Gamarna". Bredvid banan hade Arnes pappa Ragnar sitt lastbilsgarage och det fungerade utmärkt som serviceplats.

Cykelcross var väldigt populärt på den här tiden, säger Arne. Tävlingar anordnades runt om i regionen och Gamarna blev ett fruktat namn. Så småningom övergavs cyklarna för mopeder och lätta motorcyklar och tävlingarna tog en ny form. Men det alla såg fram emot var 18-årsdagen, detta magiska datum då man fick ta körkort. Det var bilar som var den sanna drömmen!

Arne fyllde 18 den 6 juni 1957. Några veckor senare hade han sitt körkort. Om sanningen skall fram hade han då kört bil i flera år, dels lastbil, dels åkeriets Volvo Duett.

Det var väl så på den tiden, säger Arne. En av killarna i vårt gäng bodde en bit utanför stan. Han körde sin egen bil till uppkörningen och sen hem igen...

Arnes första bil var en begagnad tvåtaktare DKW 3-6. Snart bytte han dock till en VW 1200 och började köra rally eller tillförlitlighetstävlingar som det hette på den tiden. Det var Volkswagen och Saab som gällde i skogen, märkena dominerade i resultatlistorna.

Arnes första stora seger kom i klassiska "Dalslandsloppet" 1958 med Lars Billengren i kartläsarstolen. De vann B-juniorklassen före en rad namnkunniga förare, bl a Tom Trana. Föga kunde Arne ana att detta skulle bli inledningen på en makalös mer än 40-årig tävlingskarriär i praktiskt taget alla världsdelar. Men mer om detta längre fram.

Arne fortsatte att köra tävlingar parallellt med ingenjörsutbildning 1960 – 1964 och så ett år på sjön som maskiningenjör 1965. Brasilien, Sydafrika och Kina var några av länderna han gick till. Kanske var det då han fick blodad tand att se sig om i världen.

Kompisgänget från Holmängen var duktiga skogsåkare. Både Arne, Lars Billengren och Pelle Svanberg körde upp sig till högsta klassen där man fick seniorlicens. De stöttade varandra och turades om att köra och vara kartläsare.

Att Arne sedan hamnade mer permanent i codriver-facket var mer en tillfällighet. Olle Dahl, duktig Saab-förare från Grästorp som tävlade med fabriks hjälp, skulle köra grekiska Acropolis-rallyt 1966. Han saknade kartläsare och Arne fick en förfrågan.

Gissa om jag sa ja på direkten, framhåller Arne. Det var ju en dröm att få komma ut på ett internationellt storrally. I tävlingen låg vi dessutom bra till, men mot slutet körde vi in i en fårscock som rusade ut framför oss. Vi slog sönder kylaren och tvingades bryta.

Paret Arne Hertz/Lars Billengren segrade överlägset i B-juniorklassen i Dalslandsloppet 1958. Här vid kontrollen i Långbron, Dals Långed.

Men nu var kontakten etablerad med tävlingsavdelningen på Saab. Arne fick hoppa in som andreförare till Calle Orrenius, fortåkareleganten som alltid körde i kavaj och slips. Bl a åkte paret Monte Carlo-rallyt 1968 och hela SM-serien i tillförlitlighet.

Andra Saab-förare som Arne lotsade var finske fabriksföraren Simo Lampinen (bl a seger i Scottish Rally 1969), Håkan Lindberg och Per Eklund.

-Med Per åkte jag i norska rallyt 1970. Då gjordes en av de värsta vurpor jag någonsin varit med om. Per satsade väl hårt i en böj. Vi rullade och rullade och rullade. Bra att vi satt i en Saab 96:a med urstark kaross.

1971 fick Arne heltidskontrakt som codriver till Stig Blomqvist, "Mäster" kallad och en av Sveriges i särklass mest framgångsrika rallyförare. Stig och Arne gick från seger till seger i sin hårt trimmade Saab V4. Totalvinnare i finska Jyväskylä och brittiska RAC, på första plats i Svenska Rallyt tre år i rad (1971, -72, -73) plus massor av segrar i SM-tävlingarna.

Arne och Stig Blomqvist flyger mot totalsegern i finska Hanki Rally 1972. I början av 70-talet var de praktiskt taget oslagbara i sin Saab V4. (Foto: Saab-ANA).

-Jag kan bara konstatera, utan överdrift, att vi verkligen var uppe i smöret de här åren, ler Arne. Det kändes nästan som att vi vann allt vi ställde upp i.

Här går det brett! Stig Blomqvist och Arne när de vann SM-tävlingen "Värmland Runt" 1971. (Foto: Ingelbert Stenström).

Redan före Saab-perioden hade Arne åkt en del med Ove "Påven" Andersson. Paret vann bl a i Grekland och Österrike 1970 i en Renault Alpine. Nu i mitten av 1970-talet hade Ove Andersson fått japanska Toyota-koncernens uppgift att bygga upp Toyota-temets tävlingsavdelning. Verksamheten förlades till Bryssel och dit kontrakterades Arne som vice management-chef. Ove knöt finske storföraren Hannu Mikkola till teamet och kartläsarstolen var vikt för Arne. Paret nådde en lång rad topplaceringar i VM-rallyn.

För Toyota var tävlingsverksamheten ett sätt att etablera sig i Europa med framgångsrika bilar. Rally blev ett bra sätt att visa upp märkets satsning på kvalitet, prestanda och säkerhet. Och visst, det har ju onekligen gått bra för Toyota, idag världens största biltillverkare.

För Arne och Hannu skulle karriären snart ta en ny vändning. 1981 skrevs rallyhistoria när tyska Audi gav sig in i sporten med sin ur-Quattro. Fyrhjulsdrift och 2,1 liters turbomotor gjorde bilen till en sensationell vinnare. Paret Mikkola/Hertz knöts till teamet där också fransyskan Michél Mouton, Stig Blomqvist och tyske Walter Röhrl ingick.

*Med välskrivna noter kan man gena i dikena och tjäna några tiondelar.
Hannu Mikkola och Arne i brittiska rallyt 1983 som de vann i sin Audi.*

Redan i debuten, Monte Carlo rallyt 1981, slog Mikkola/Hertz till; på den första, 10 kilometer långa och snötäckta specialsträckan, körde Mikkola förbi en Lancia Stratos som startat en minut före honom. Den körningen talar man fortfarande om i rallyhistoriska kretsar.

Detta blev upptakten till en ny era inom rallysporten. Mikkola/Hertz blev världsmästare i rally 1983. Året efter tog Stig Blomqvist hem titeln. Audi Quattro vann sammanlagt 23 deltävlingar i rallyvärldsmästerskapet och säkrade 4 VM-titlar.

Dramatik i grekiska Akropolisrallyt 1981. Vid ett tankuppehåll fattar Mikkolas Audi eld då bensin rinner över på det glödheta avgassystemet. Arne satt just då ensam i bilen men slänger sig ut, hoppar in på förarsidan och lyckas köra undan bilen. Kallt handlat, branden kunde släckas och paret fortsatte tävlingen.

I VM-tävlingen San Remo 1983 slår det eld i bilen på en fartsträcka. Hannu och Arne hinner stanna och kasta sig ur, men av Quattron blev det inte mycket kvar...

En ovanlig uppgift för kartläsaren. RAC-rallyt 1982, på en specialsträcka slår Mikola bort vänster framhjul. Arne hoppar ur och sätter sig på bakvagnen för att lätta upp Audin. På tre hjul tar de sig till sträckmålet, får nytt hjul och fortsätter tävlingen som slutade med totalseger. (Foto: Richrad Williams).

Audi upphörde med rally 1987 och gick över till sportvagnsracing. Arne kom då återigen över till Toyota och åkte som kartläsare till flera olika förare, bl a Armin Schwarz, Tyskland och Yoshi Fujimoto, Japan. Arne gjorde sitt sista VM-löp 1999, då hade han just hunnit bli 60 år. Han kunde summera deltagande i 135 (!) VM-rallyn, ett otal pallplatser, inskriven i Guinness rekordbok med flest segrar i brittiska RAC-rallyt och en gedigen prissamling hemma i villan i Trollhättan.

Om du väljer bland alla händelser under denna långa karriär, vad har varit roligast?

Jag sätter nog segern i afrikanska Safari-rallyt 1975 i topp. Jag åkte med Ove Andersson i en Peugeot 504. Vänersborgaren Inge Franzén och jag var nere en månad i förväg för att skriva noter på hela tävlingssträckan som var på drygt 400 mil. 504:an var visserligen snabb men ingen rallyracer. Den var framför allt hållbar på de eländiga vägarna. Ove och jag tillhörde definitivt inte förhandsfavoriterna men mot alla odds kunde vi ta hem totalsegern i konkurrens med hela rallyeliten. Jag glömmer aldrig när vi körde upp på målrampen och segerglädjen där vid målet i Nairobi.

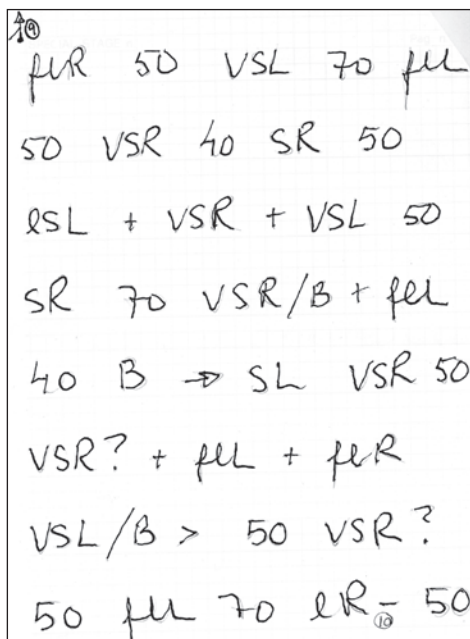
Arne har tävlat många gånger i afrikanska Safari-rallyt. Bilden är från 1980 då paret Hertz (t.v.) och Mikkola kom tvåa i en Mercedes. (Foto: Camerapix, Nairobi).

Största besvikelsen då?

Återigen ett löp med Ove Andersson, det var i Sydafrika 1979. Ove och jag ledde det långa rallyt hela tiden. Med mindre än en kilometer till mål skulle vi upp på en bergshöjd när motorn gav upp. Hade vi bara hunnit passera toppen hade vi nog kunnat rulla i mål. Det kändes väldigt kymigt. Och prispengarna flög all världens väg...

En codrivers viktigaste uppgift är ju att skriva noter och sedan mata föraren med vägangivelser under tävling. När började notskrivandet egentligen?

Det var redan på 1960-talet. Erik Carlsson och hans duktige kartläsare Torsten Åhman var lite av föregångare och noterna fick snabb spridning.

↑
flr 50 VSL 70 fl
50 VSR 40 SR 50
SL + VSR + VSL 50
SR 70 VSR/B + fl
40 B → SL VSR 50
VSR? + fl + flr
VSL/B > 50 VSR?
50 fl 70 lR 50

Arnes originalnoter från en specialsträcka i VM-rallyt i Nya Zeeland 1983. Noterna på bilden täcker knappt 2 km av sträckan. För ett VM-rally behövs flera hundra sidor som beskriver praktiskt taget varje meter av tävlingssträckorna.

Några av förkortningarna: **flr** (flat right) är en svag högerkruva där man åker fullt på högsta växeln. Siffrorna är antalet meter till nästa kurva. **VSL** (very slight left) är en vänsterkurva där man håller snäppet under fullfart. **SR** (slight right) och **SL** (slight left) är något tvärare höger- och vänsterkurva. **VSR/B** (very slight right over brow), dvs. en snabb höger över krön.

Hur viktiga är de under en tävling?

Helt avgörande skulle jag vilja påstå. Med de höga farter som gäller på specialsträckorna måste föraren veta exakt hur nästa kurva ser ut, vad som händer bakom ett krön, vilka diken man kan gena i, hur djup en vattensamling är osv. Det är om inte annat en ren säkerhetsåtgärd. På ett VM-rally fyller man lätt ett helt kollegieblock där praktiskt taget varje meter på specialsträckorna finns angivna. Bilarna är utrustade med intercom och mikrofoner i hjälmarna, på Eriks tid fick man ropa högt till varandra...

Vad händer om du läser fel?

Då går det bokstavligt talat åt skogen! Dessbättre har jag aldrig råkat ut för ett sådant missöde.

Som kartläsare måste du ha järnkoll på tider?

Jo, det vore ju högst förargligt om du missar t ex för sen ankomst till en tidskontroll. Skulle det hända får du möjligen en chans till, inte mer. Sen är du ute ur leken. I VM-tävlingar är konkurrensen knivskarp. Bilfabriker och sponsorer satsar så enorma pengar så de har verkligen inte råd att förlora placeringar på grund av kartläsarens räknefel.

Du har också rykte om dig att vara smart, att utnyttja körtiderna för att "vänta ut" konkurrenter?

Det stämmer att vi ibland valde att låta medtävlare köra om oss på transportsträckorna. Jag minns ett snörally då vi gömde oss i skogen bredvid vägen, andra fick köra före för att ploga på nästa specialsträcka. Men, som sagt, du måste ju se till att inte komma för sent till starten på sträckan.

Mellan tummen och pekfingret, hur många tävlingsmil har du åkt i din dag?

Om jag gör ett snabbt överslag blir det ca. 100.000 mil.

25 gånger jorden runt!?

Ja, det låter ju förfärligt mycket, men så är det. Många VM-rallyn är långa och går över flera dagar.

Under alla dessa mil, i hiskliga farter, när har du blivit riktigt rädd?

Utan att låta tuff har jag faktiskt aldrig behövt bli rädd. Beror nog på att jag åkt med förare som varit så makalöst skickliga att de kan reda ut situationer som för en normal bilist skulle vara hopplösa.

Men nog har du väl hajat till nån gång?

Jo, det har väl hänt. Jag minns särskilt en gång i Elfenbenskusten i Afrika i mitten av 80-talet. Då kunde det gått riktigt illa. Jag åkte med Michél Mouton, rasande skicklig förare och faktiskt den enda kvinna

som totalsegrat i VM-rallyn. Det var på träningen och notskrivandet inför det stora rallyt. Vi kom i god fart på en väg där det växte högt elefantgräs på båda sidorna, det var som att köra i en tunnel. Direkt efter en kurva utan sikt, och inga varningsskyltar, korsar vi en järnvägsövergång där ett tåg kommer rusande. Vi träffar loket på första hjulaxeln och av smällen kastas bilen bakåt av vägen. Hade vi varit bråkdelen av en sekund tidigare mot spåret hade tåget träffat oss rakt i sidan. Nu begränsades skadorna till en rejält tilltygad bil men Michél och jag var helskinnade. Strax efteråt kom Björn Waldegård och Juha Kankonen i några andra träningsbilar och undrade vad vi gjorde ute i bushen med en skrynklig bil. Tåget hade lyckats stanna efter nån kilometer och en uppgad lokförare kom springande mot oss.

Har du aldrig skadat dig?

Nej, jag har varit lyckosam.

När tycker du inte om att åka bil?

Det kan jag svara på direkt. Det är t ex i samband med en tävling då en "privatperson" skall skjutsa mig och någon förare i ett ärende. Det kan vara en taxiförare, journalist eller sponsor som råkar känna igen oss som "rallystjärnor" och vill visa sig på styva linan. Jag har haft några sådana upplevelser och då har jag sagt till att jag vill stiga av.

Vilken av alla de förare du åkt med rankar du som bäst?

Jag vill inte göra någon topplista, men det är tre förare jag vill hålla fram: Stig Blomqvist, Hannu Mikkola och Ove Andersson, alla tre gudabenådade chaufförer. Lugna i bilen men samtidigt extremt reaktions-snabba. Och, som sagt, slutar aldrig att styra i en kritisk situation även om det ser omöjligt ut.

Nu har du ju slutat med aktivt tävlande men är engagerad som organisatör av historiska rallyn?

Det är ett samarbete jag har med britten John Brown. Vi har bl a ordnat ett rally genom Sverige, Norge, Finland till Nordkap och ett annat i Sydostasien med start i Singapore och mål i Hongkong.

Och så kör du fortfarande lastbil?

Jag kör för ett åkeri, oftast med styckegods till olika europeiska länder. Det blir väl en tre - fyra resor i månaden. Att köra långtradare tröttnar jag nog aldrig på. I nästa vecka skall jag lasta köttbullar i Kristianstad som jag skall köra till Bristol i England.

Avslutningsvis, under alla dessa tävlingsår måste du ha varit med om många udda, märkliga, oväntade händelser. Nämn några!
Arne funderar ett tag och så börjar han berätta om en kuslig resa, dock inte i rallybil utan i ett flygplan.

Vi körde ju i många länder och tävlingsprogrammet var späckat så det blev kolossalt mycket flygresande kors och tvärs till träningar och tävlingar. Den här gången, det var i slutet av 70-talet, skulle Hannu Mikkola och jag till ett rally i Skottland. Vi åkte då för Toyota och teamet hade hyrt ett mindre privatplan för att vi skulle hinna i tid till tävlingen. Bilen hade redan fraktats till Aberdeen av teamet. Vi flög ut från London och hade hunnit halvvägs upp till Skottland när piloten fick problem med elförsörjningen ombord. Radion slogs ut och bränslepumpen började krångla. Piloten behöll lugnet men insåg att han snabbt måste få ned planet. Han kunde orientera sig till en mindre flygplats men då fungerade inte utfällningen av landningshjulen. Han lyckades till slut rent mekaniskt veva ut noshjulet men bakre hjulparen satt fast. Han hann ropa att vi skulle hålla i oss ordentligt och så satte han ned planet i en buklandning så gnistorna yrde. Vi tvärade ut i gräset och blev stående. ”Släng er ut fort”, skrek piloten. Han var givetvis rädd att det skulle börja brinna. Lyckligtvis slog det aldrig eld men planet var totalramponerat. Piloten lyckades förvånansvärt snabbt skaffa fram ett nytt plan och vi tog oss till tävlingen i tid.

En annan flygresa, men då med bil (!) gjorde vi i Kina. Jag är förmodligen en av de ytterst få i världen som varit med om att flyga i bil genom kinesiska muren. Det var 1985, Hannu och jag åkte Audi Quattro i Kinas första stora internationella rally som vi för övrigt vann. Slutmålet var just vid kinesiska muren i Badaling norr om Beijing. På ett krön i porten genom muren lättade Quattron över mållinjen till publikens jubel. Den målgången var nog en av de minnesrikaste jag varit med om.

Tack för pratstunden, Arne!

Tack själv.

*Åke Svanberg, född i Vänersborg 1943.
(Junior i "Gamarnas" cykelcrosslag).
Journalist inom radio, TV och tidningar.
Informationschef SKF-koncernen.
Numera frilansande journalist och konsult i mass-
mediarelationer.*

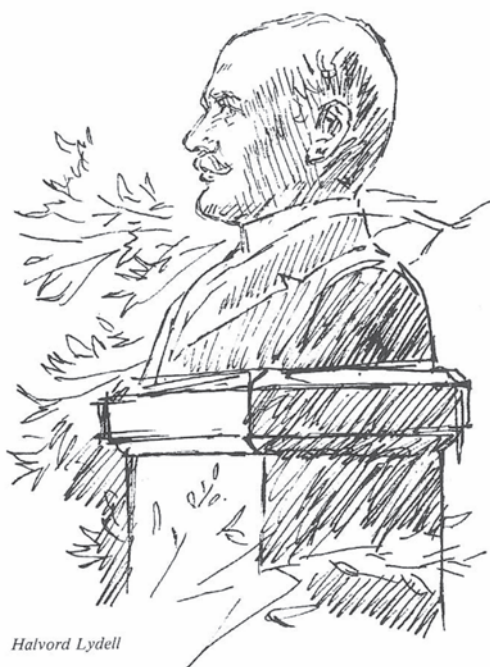
Vänersborgs Segelsällskap 100 år

Inledning.

Med Vänersborgs Segel Sällskap genom 100 år!

VSS har alltifrån bildandet varit en aktiv och framåt förening under större delen av dessa 100 åren. Detta är ett försök att dokumentera verksamheten och följa klubben framåtskridande på olika sätt. Det är intressant att följa den fantastiska båtutveckling som har skett, från tidiga segelbåtar av trä med väldigt begränsade utrymmen, tungarbetsade gaffelriggar med bomullssegel till nutidens plastbåtar med bekväma boutrymmen och lättarbetade riggar med rullbeslag till försegel och storsegel med mer eller mindre sofistikerade laminatdukar. Den största utvecklingen av segling som ungdomsidrott kom i början på 60-talet när jollarna, främst Optimist- och OK-jollen kom in i verksamheten. Två saker som varit av stor betydelse för VSS verksamhet är dels när klubbhuset i Sikhall byggdes och klubbhuset på Sanden, samt den målmedvetna ungdomsverksamheten klubben bedrivit under nästan alla år. Att VSS tidigt varit en bra arrangör av större eller mindre arrangemang, allt ifrån VM-seglingar till våra egna träningsseglingar har framförallt bidragit till en mycket god sammanhållning inom klubben där allt arbete sker ideellt. Materialet till denna dokumentation är dels hämtat ur äldre handskrivna protokollsböcker, programblad, tidningsartiklar (främst från ELA, numera TTELA med sin duktiga båt fotograf Tommy Feldt, vår egen klubbtidning Vindögat), samt av medlemmar tagna bilder och nedtecknade referat.

Halvord Lydell, en av intensivtagarna till att Vänerborgs Segelsällskap bildades

Utdrag ur Segelsällskapets protokoll 1909

Protokoll fört vid ordinarie sammanträde med Föreningen Vänerborgs Båtbrygga och vid därpå följande konstituerande sammanträde med samtliga tecknade och genom annons kallade medlemmar i ett **"Vänerborgs Segelsällskap"** den **18 maj 1909**.

§1

Protokoll förddt vid sammanträde den 15 Dec 1908 föredrags och förklarades justerat.

§2

Då hinder för herr E.G.Holm att fullgöra sitt uppdrag som revisor uppstått, meddelades det Herr B.A.Peterson på anmodan godhetsfullt inträdd i herr Holms ställe. På grund af den vid föregående sammanträde väckta frågan om föreningens upplösning och uppgående i ett ev. Vänerborgs Segelsällskap samt och på grund af det betydande tillskott i kassan som erhållits genom den s.k. Vinterfesten nämligen åttahundra (800) kronor hade revisorerna godhetsfullt på undertecknads begäran

utsträckt tiden för granskningen så att revisionen omfattar tiden från den första januari 1908 intill den förste April 1909. Dessa åtgärder godkändes enhälligt.

§3

På revisorernas tillstyrkan beviljades full och tacksam ansvarsfrihet för förvaltningen av medlen intill den förste April 1909. Räkenskaperna utvisar detta datum att öfverskott af kronor etthundranittiofem och 75 öre (195,75) Där af kronor 194 innestående å sparbanks och resten kontant i kassan.

§4

Vid därpå följande sammanträde med tecknade medlemmar blifvande Vänersborgs Segelsällskap valdes undertecknad att fortfarande föra ordet.

§5

Af kommittéerade utarbetat förslag till stadgar för segelsällskapet föredrogs och godkändes i hufvudsak. Beträffande styrelsen gjordes ändring sålunda att representanter för sektionen för segling indrogs hvidan styrelsen skall bestå af sju personer och vara beslutsmässiga då fyra äro närvarande. Årsavgiften höjdes till tre kronor och för ständigt ledamotsskap bestämdes en afgift af 50 kronor. Äfven ständig ledamot deltagar i lottningen om sällskapets utlottningsbåtar hvar emot hedersledamot ej åtnjuter denna förmån. Angående sällskapets standar gjordes den bestämmelsen, att dess storlek i vissa fall kunde få modifieras dock under strängt iakttagande af gifna propotioner. Modifikationerna skola dock i hvarje fall bestämmas af styrelsen. Ut i § 13 angående lösande af utlottningsbåt gjordes den ändringen att densamma skall lösas med etthundra kronor, med för öfrigt bibehållas bestämmelserna oförändrade. Till samma § skall emellertid fogas tillägg i full öfverensstämmelse med motsvarande hos Segelsällskapet Viken.

§6

Efter antagandet af ofvannämnda stadgar förklarade undertecknad med enhälligt medgifvande "Föreningen Vänersborgs Båtbrygga" upplöst och att dess egendom med de onera, som vidlätte densamma öfverlämnad åt Vänersborgs Segelsällskap.

§7

Företogs val af styrelse för året för Vänersborgs Segelsällskap.

Enhälligt med acklamation valdes herrar:

Borgmästaren Nils Linnell – ordf

Direktören Edw. Andersson – v.ordf.

Privatläraren Halvord Lydell – sekreterare

Jernhandlare Georg Nyström – kassör
Bokbindaren Th. Ohlson – hamnkapten
Ingenjör F.Linreich – för motorbåtsafdelningen
Faktor A.Wennergren för roddafdelningen.
Registrator Eskil Ericsson – klubbmästare.

§8

I ordförandes frånvaro öfvertogs ledandet af förhandlingarna af vice. ordf Direktör E.Andersson.

§9

Föreningen Vänersborgs Båtbryggas egendomar öfvertogs af segelsällskapet i full öfverensstämmelse med §6 ofvan.

§10

Upplästes protokoll, fördt vid sammanträde den 12 Maj med en frivillig kommitté för anskaffande af utlottningsbåt. Utlottningsbåten öfvertogs af sällskapet jämte den sista kommittéade tillsvidare iklätt sig.

Så förekommit betygar

Vänersborg som ofvan

Halvord Lydell

En välkänd seglarbild i början av 1900-talet. Märk besättningens prydliga klädsel.

Klubbhuset i Sikhall under uppförande 1952.

Seglarlegendarer och sikhallsvänner: Fr. v Olle Ekholm, Lars Larsson, Karl-Erik Johansson, "Kalle Brottarn", Karl-Erik Johansson, Gösta Eriksson, Sune "Bagarn" Gustafsson, Gunnar "Sylen" Erlandsson, Ingvar "Storegus" Gustafsson och Hugo Johansson. Bakom kameran står Åke "Untas" Eriksson.

Klubbhusinvigningen i Sikhall den 5 sep 1954

Invigningens början markerades av trenne kanonskott, det sista kl 14:00. Ordf. i bygghkommittén hissade därefter flaggan. Denna gick i topp under flaggsignalen blåst av två hornblåsare. Klubbhusmästaren bjöd till bords och då alla voro bänkade höll ordf. ett hälsningsanföran-

de. Byggnadskommitténs ordförande tog vid och berättade om husets tillkomst samt överlämnade det till sällskapet. Invigningstalaren stadsfullmäktiges ordförande herr Oskar Andersson höll ett anförande vari han berörde vår vackra insjö och dess vackra stränder samt förklarade huset för invigt. Därefter avåts thé supén. Under den därefter följande visningen yttrades många berömmande och uppskattande ord av såväl inbjudna som av sällskapets medlemmar som för första gången såg huset i färdigt skick. Alla var ense om att såväl byggnadskommittén som sällskapet i övrigt hade skilts från sin uppgift med heder.

VSS drakarna Röde Orm och Piraja på väg i Göta älv till Marstrand för att delta i OS-uttagningarna till Melbourne 1956.

På bilden syns till vänster Kalle "Brottarn" Johansson och till höger Bosse "Dala" Andersson. Bosse blev senare en stor bandyprofil med både landskamper och SM-guld. Röde Orm med Åke Eriksson som rorsman var med och slogs in i det sista om en OS-plats, men den togs av Slaghöken med Folke Bolin som rorsman och som senare tog guld i OS. De andra två drakarna från VSS som deltog i OS uttagningarna var Piraja med Hugo Johansson och Marie med Arne Glasell vid roren.

Den tjugiga 22an Flamingo från Vänersborgs SS som vann Skärgårdskryssarpokalen med dom första dacronseglen i Vänersborg.

Kappsegling med GKSS-ekor under seglarläger. Klubben ägde tre egna ekor, 602 och 603 som byggdes på Munthers båtvarv utanför Trollhättan och bekostades genom lottförsäljning och lån samt 110-an som klubben fick av Vänersborgs Motorbåtsklubb.

Lars Holm och Tom Andersson tar emot GKSS-ekan 110 av VMKs Ordförande Erik Kruding 1961.

Strävsamma Ungdomledare i VSS på 60-talet som fick till en nytändning inom klubben Fr.v. Gösta Johansson, Herbert Holm, Åke Eriksson Och K-E Johansson. 1962.

Arne Mårtensson tog hem ELA-kompassen för alltid.1967.

Dom gjorde det igen, blev SM-segrare i lag, opt. Johanna, Caroline och Martina.1996.

UPP PÅ VÅGORNA DE BLÅ. I dag startar JSM. Men redan i går var tävlingsbåtarna ute på Vänerns vatten utanför Vänersborg. Optimister, E-jollar, och som här på bilden Laserbåtar, deltog i Tune Up Race – en övnings tävling inför JSM:et.

Foto: JOACHIM NYWALL

Lyckades bäst. Caroline Johansson (till vänster) blev hemmaklubben Vänersborgs bästa optimist. Hon slutade sju i A-finalen. Bland E-jollarna blev Martina Söderbom bästa VSS-are. Hon slutade på tionde plats.

Caroline och Martina bäst på hemmavatten

Nya hedersmedlemmar i VSS, Jan Johansson (till vänster) och Lars-Erik Holm. Till höger klubbens ordförande Bo-Göran Karlsson som räknade in 130 personer på 90-årsfesten. Foto: Tommy Feldth.

Det kappseglades också, här Malin Vångfors 23360 närmast kameran.

Jan Johansson som är hedersmedlem i VSS.

Svensk mästare

Jan Johansson berättar att han själv, liksom många andra, mer eller mindre föddes in i klubben.

– Farfar, morfar, pappa, alla hans syskon, ja alla var med och seglade så det var naturligt att jag också började, säger han.

Idag är tävlandet sedan länge historia för Jan Johanssons del men på meritlistan finns bland annat en 11:e plats i OK-jolle i VM och så har han varit svensk mästare i H-båt.

Hedersmedlem

Idag lär Jan Johansson andra segla och njuter av att familjesegla i sin Bumerang 32. Och så ställer han samman 100 års seglingshistoria i Vänersborgs seglingssällskap, VSS.

Vänersborgs
Segelsällskap

100 år!

1909-2009

Grattis!

Foto: TOMAS FASTH

I VÄNTAN PÅ LITE VIND

■ Så här såg det mestadels ut under den första dagen av junior-SM i segling på Vänern i går. Vinden uteblev. Vänersborgssegglaren Helene Radich, Arne Radich och Nathalie Lagergren satt under ett parasoll och väntade på att tävlingarna skulle börja. Först fyra timmar efter den planerade starten drog tävlingen i gång.

Kim Carlsson SWE 99.

Kim Carlsson, 18 år seglade VM i Brest.

”Jag valde att inte segla Open Week eftersom att jag ville segla lite lätt hemma och förbereda mig själv mentalt. Min målsättning var att komma topp 10 och var därför tvungen att förbereda mig på det sättet som jag tyckte passade mig. Tack vare min goda planering och bra förberedelser gick genomförandet av VM över mina förväntningar. Seglade på min högsta nivå och presterade där efter. Detta gjorde att jag slutade på en topplacering som nr 4 i världen, samma poäng som 3:an. Ett väl genomfört VM från min sida och är jättenöjd”.

Och här är VSS framtid.

I samband med Vänersborgs Segelsällskaps 100-årsfirande fick den mångåriga medlemmen, tillika hedersmedlemmen, Jan Johansson, uppdraget att nedteckna Segelsällskapets historia.

Resultatet blev en mycket omfattande, detaljerad och väl dokumenterad berättelse om en av vår stads många och framgångsrika föreningar. Det blev ingen tryckt skrift utan en cd, den nya tidens hjälpmedel att bevara värdefull historia till glädje för både vår tid och framtida generationer. Vänersborgs Söners Gille har fått ta del av detta digra material och vi vill nu återge en del av innehållet, i första hand en bildkavalkad, som visar både kända och okända Vänersborgsseglare från början av förra sekelskiftet till våra dagar. Vi gratulerar Vänersborgs Segelsällskap till de 100 framgångsrika åren och har på detta sätt önskat bjuda er läsare på ett axplock av härliga bilder från både land och vatten.

Vänersborgs kyrka 2011

Foto: Carl-Viking Wahlin.

Foto: Carl-Viking Wahlin.

ÅRSKRÖNIKA 2010

Som en gudomlig uppenbarelse! Så vacker var hon i Storkyrkan inför hela svenska folket och 100-tals miljoner beundrare i hela världen som tårögda bevittnade vigseln mellan kronprinsessan Viktoria och hennes prins Daniel. Det var väl bara bruden själv som möjligen kunde tävla i utstrålning och charm med vår egen Agnes när hon sjöng "When You tell the world You're mine" tillsammans med Björn Skifs. Låten gick direkt till allas hjärtan, men också direkt till 1:a platsen på Svensktoppen och vi gläds åt Blåsutflickans framgångar i världen och konstaterar att "Sveriges mesta musikkommun" inte kan ha en bättre ambassadör. Hon är nu "Agnes" med hela folket och fick musikförläggarnas pris "Årets låt" för "Release Me". I modetidningen Elle utsågs hon till årets bäst klädda artist med klänning från Cavalli och smycken från gillebroder Bo Knutssons Antikaffär. Bättre reklampelare kan han knappast hitta. Det är lätt att förstå att hon också fick en framskjuten sjätte plats i omröstningen: "Årets drömkvinna". En tävling som förresten vanns av prinsessan Madelene. Om Madelenes tumultartat uppbrutna förlovning med Jonas Bergstöm hade inverkan på placeringen är oklart, men nu är den drömkvinnan singel igen, så nu gäller för alla gillebröder som har söner i lämplig ålder att vässa charmen! Kanske sätta dom på kurs i Kärlek? En sådan kurs hölls i regi av studieförbundet Sensus här i Lilla Paris. Målet med kursen var att ge varje deltagande par djupare och livskraftigare relation. Något som verkligen behövs nu när antalet skilsmässor ökar för varje år. 40 000 svenska äktenskap löstes upp förra året, varav 206 bara i vår stad. Om Viktoria och Daniels sagobröllop var det mest lysande exempel på hur man ingår en parrelation, (Tänk bara på Daniels vackra tal till Viktoria och Viktorias tack till Svenska folket för att hon fick sin prins.), ja, då var väl Elin och Tiger Woods skilsmässa den mest skrämmande provkarta på hur man missbrukar ett kärlekslöfte.

Paradoxer såväl i världen som i vår ankdamm har upprört och häpnat det år som gått. ÖB för världens största krigsmakt, som för krig i flera länder och som ökade sin kärnvapenarsenal till 7 miljarder dollar årligen, fick fredspriset till Alfred Nobels minne! En högt uppsatt polischef med jämställdhet som specialintresse dömdes för grov våldtäkt och koppleri!

Och en styrelseledamot i LRF och SCAN avslöjades med missförhållanden av svåraste slaget på sin egen grisfarm! Hos oss har den internutnämnde näringslivschefen misslyckats så med sitt uppdrag som projektledare för Arena-bygget, att ekonomin gått helt över styr. Till råga på allt har kommunpolitikerna frusit betalningarna till företag som byggt Arenan, så att flera företag riskerar att gå omkull! Visst skäms man som Vänersborgare när sådant kablas ut i riksnyheter!? När man sedan läser att Vänersborg har den dyraste kommunpolitiken i området så blir man fundersam.

Men det finns hopp. Personalklubben i Vänersborgs Kommun har utsetts till Årets Fritidsförening 2010. Det är Kommunanställdas Fritidsförbund, Korpen, SKTF och Kommunal som belönar konsulenterna Eva Lundkvist och Sofia Johansson för deras uppoffrande arbete för kommunanställdas friskvård.

Vi har en världsnyhet vid residensbron! Ett semibevakat övergångsställe med blinkljus som startar när en fotgängare närmar sig. Tänk in i framtiden när man går tex. i New York som då fått såna här blinkljus. Då kan man gå där i New York och och säga till promenerade New Yorkbor: "De här ljusen blinkade för första gången i världen i hörnet vid det Palzowska huset i Lilla Paris!" Fast gärna på engelska då förstås.

Alla minns väl när Lars Blomgren lanserade idén om en kedja som skulle dra upp cyklister över Dalbobron? Ett 'genidrag' kan man säga, men som aldrig, mig veterligt, kom i praktiskt bruk. Nu ska vi få spårbilar som är en innovation som våra framsynta kommundienstmän strider för. Utredningssekreterare och gillebroder Lars Rudström beskriver det som framtidens transportsystem. Det är förarlösa spårbilar som går i luften och kommer när man trycker på en knapp. Första etappen ska gå mellan Vargön och resecentrum. Det ska gå dubbelt så fort som med buss. "Fan trot sa rellingen!"

Vintern blev historisk. Inte bara för att vi fick mest snö i hela landet och vår snöröjning blev 10 miljoner dyrare än budget. Nej, det värsta var att vinden gjorde så att drivor bildades på de mest olämpliga ställen. Gillebroder Rapp på Lottas fick hela det nya taket nertryckt av snön. En katastrof som en begåvad entreprenör omvandlar till några braskande rubriker i lokaltidningen så han kan sälja massor av snöskadade kylskåp. Värre var det för Marie Dahlin i Barn o Ungdomsnämnden som fick överta ansvaret för Arenan efter S Anders Larsson. När man ringde Marie en lördagsmorgon och berättade att taket rasat in på nya Arenan trodde hon nog att det var en mardröm. Tyvärr var detta ytterligare en högst obehaglig Arena-sanning och det spädde givetvis på eländet med hela Arenaprojektet. Som vänersborgare ska vi dock vara ytterst tacksamma att raset skedde när Arenan var tom!

Vi har fått en katt bland hermelinerna. SD heter den. I ett enda slag har den nästlat sig in i hela det politiska etablissemangen. Vi trodde att vi skulle komma undan genom att låtsas att den inte fanns och vända ryggen till när den kom, men nu är den här, inröstad med våra äkta demokratiska spelregler. Nu duger det inte längre att blunda och hålla för öronen. När han är i båten får han ros iland, sa nån. Spänning i politiken blir det, men en obehaglig sådan. Möjligen är det dags för kloka kvinnor att stiga fram? I vårt kommunfullmäktige är det mest gubbar som tjarar. Av de tolv ledamöter som står längst i talarstolen är elva män. Kanske "Årets Mentor" i Västra götaland, Monica Blakstvedt, kan coacha kvinnorna till detta. Förutom kommunalrådssekreterare och Huntingtontonterapeut, är Monica näringslivscoach och med 30 år på kommunen vet hon ju hur en slipsten ska dras.

Förra årets 'snackis' i lokalpressen var herrarna som visade sina håriga ben när de gick i shorts på stan. Årets 'snackis' har gällt vad för potatis man bör ha rätt till på stadens äldreboende. Gillebrodern tänker då kanske på de destillerade potatisarna som ibland har hamnat i onåd mellan paragraferna, men nu gäller det den färska potatisen. Något som tillsammans med sill och, för all del, den där raffinerade potatisen också, ter sig som en outhärlighet på midsommarkalasets. Som väl är har Gillet infiltratorer på lämpliga poster. Socialnämndens ordförande, gillebroder Lennart Niklasson ryckte ut och deklarerade: "Avsaknad av färskpotatis sommartid är ett fattigdomsbevis!" Så var den heta potatisen lagd till handlingarna.

Om våra äldre fått för lite färskpotatis, så har de i alla fall fått tillräckligt med psykofarmaka. Vi leder ligan av kommuner där personer över 80 år får mer än tre psykofarmaka. Ett faktum som grundar sig på att man justerar medicineringen med ytterligare preparat i stället för att göra dyra utredningar. När vi läser att de blodsugande vägglössen *Cimex Lecularius* har ökat dramatiskt de senaste åren, så kan det nog vara gott att vara lite drogad nattetid när lössen anfaller.

Spikmattan, som blev årets julklapp, har fått ett vetenskapligt erkännande. Det kommer visserligen från Värmland, men det är en studie från Karlstads Universitet som visat att patienter med långvarigt smärttillstånd fått lindring av att ligga på spik. Som en gillebror sa: "Undrar verkligen om spikar ger samma lindring som nubbar?" Ja, kunskapen om att vin är bra för hjärta och kärl har gillebröder levt efter sen länge, men att även kaffe kan ha en sådan effekt är nytt för i år. En grekisk studie bekräftar detta och skänker tröst åt måttlighetsdrickarna.

Nu är det väl snart ingen i Gillet som röker längre, men ny forskning visar att risk för demens ökar dramatiskt redan vid 10 cigaretter per dag.

Så det gäller att sluta medan man fortfarande kommer ihåg varför man inte ska röka.

Några gillebröder har varit synliga i pressen. Självaste Åldermannen har agerat miljöhjälte i Vattenfalls fjärrvärmereklam. Av leendet att döma kunde man tro att det gällde solenergi, men det kanske är arvodet som drar upp smilbanden?

Gilletts egen kulturhjelte Peter Johansson har också figurerat förtåss. "En lycklig tid" heter Peters senaste bok om Afrikaresanden och zoologen Johan Fredrik Viktorin. Imponerande var han får sina storys ifrån. Det hade verkligen varit roligt att höra honom sommarprata. Det var ju nära i år. Peter har också gjort research om våra gatu- och vägnamn i stan. Tänk att bakom namnet "Fru Elisabeths Promenad" döljer sig den första kvinnan i stadsfullmäktige, Elisabeth Anrep-Nordin. Hon satt för reformpartiet innan kvinnor ens hade rösträtt. Peter kryddade också allsångsgeneralen och gillebrodern Kent-Ove Melins populära allsång i Plantaget med berättelser kring föremål som han tagit med från museet. Det känns tryggt att ha Peter, särskilt sen vår legendariske hembygdsnestor S. Gunnar Peterson gjort sin sista stadsvandring. Gunnar lämnar fina minnen till oss alla och ovärderlig dokumentation om Vänersborg och alla spännande vänersborgare han hade sina kluriga anekdoter om.

Att Sveriges första Lucia kom från Koberg för 162 år sen och att fest och fylleri på Lucianatten var lika vanligt förr som nu kommer även det ur Peters rika kunskapsbank. Det är väl knappast Luciornas dryckesvanor som gjort att tjejer numera dricker mer än killar, men detta faktum skrämmar drogsamordnare Tina Gillberg. Alkoläskan är sannolikt en lurig inkörsport till flickornas alkoholberoende. Annars har svenskens alkoholkonsumtion minskat de senaste åren. Hos oss kan det delvis vara orsakat av att det lokala systembolaget plötsligt fick låsa dörren en dag. "Stäng pga datavirus" stod det på glasdörren och kunderna fick moloket lunka hem med oförrättat ärende. Gillet har tillsatt en enmansutredning i ärendet bestående av gillebröder Göran Boman, som ju har tillgång till viktig information i sin egenskap av marknadschef på systembolaget.

Att blåsa på sjön är nytt för i år när alkoholreglerna blivit lika stränga på sjön som på land. Att ingen ännu åkt fast på Vätern är nog mest ett uttryck för bristande bevakning än att "skepparn inte fick sin OP när skutan låg där i bleket."

Förre krönikören Lind förvånar genom att inte ge ut någon bok till jul i år. I stället har dottern Emma imponerat med ett teatermanus som givit henne en plats bland de sex bästa teatermanusförfattarna i Västsverige. När Emmas make Marcus Lind dessutom utsågs till årets diabetesläkare

behöver Håkan inte oroa sig för familjeframgångarna.

Årets musikstipendium ur Elis Ullmans minnesfond tilldelades Björn Bjerknæs-Jacobsen, trumpet och Daniel Johansson, orgel. Vid konserten i kyrkan visade stipendiaterna att de är ytterst värdiga pristagare. Kyrkan genomgår en omfattande renovering och kan inte hysa Gillets eget musikarrangemang på några år. Kanske man kan ha detta trevliga evenemang på Café Mic? Fast då blir det i konkurrens med en annan typ av musik. Nyligen hade Mic en konsert där Umeåbandet AC4 spelade tillsammans med Trollhättepunkarna Pipedown och Moderatjavel.

Melodifestivalen 2011 kan få ett speciellt Vänersborgsintresse. Gillebrodern och Björnligedirigenten Björn Hård af Segerstad's son Anton har producerat ett bidrag som fått plats i tävlingen. Dessutom är gruppen "Little Miss Trouble" som består av Vänersborgarna Malin Isberg och Linus Lindberg, med bland de sista bidragen som slåss om de två platser som röstas fram på webben.

Bandyframgångarna som ska komma med träningsmöjligheterna i den nya Arenan låter vänta på sig. IFK räddade sig kvar i den högsta divisionen via kvalspel! Det hade ju varit droppen om man åkt ur just i år. Risken hade väl då varit att man skyllt på de nya tandskydden som klubbens bandytandläkare försett spelarna med. Åkte ur gjorde emellertid bandylegendaren Anders Uhlin vars tävlings- och tränarepok i IFK torde vara förseglad. Lite tragiskt kan man tycka, för visst minns många gillebröder den härliga stämning som uppstod när vi skanderade: "Isen ligger blank o fin. Uhlin, Uhlin, Uhlin!"

Lite udda idrottsframgångar har vi dock att glädjas åt. Wänershofscyklisten Marcus Hansson blev europamästare i downhillcykling och Sonny Östlund blev svensk mästare i luftgevär. Fjärde raka SM-guldet blev det för våra rugbyjuniorer och precisionsorienteraren Micael Johansson fick ett EM-silver. För andra året i rad föll IFK:s j-20 lag i finalen mot Edsbyn, men Robin Lundqvist och Christoffer Fagerström, som är viktiga kuggar i juniorlaget fick i stället glädja sig åt att bli världsmästare i p-19-landslaget. Tillväxten är god i IFK. En annan imponerande Vänersborgsjunior är Mikael Ekvall som tog hem JSM på 5000 meter löpning och gillet egen Evert Holmqvist tog SM-brons i veteranennis tillsammans med Dan Löfving och Elving Molin.

Efter dessa idrottsbragder måste jag påminna om årets solskenshistoria som också var något utav en bragd. Kattungen som slängdes ifrån Dalbobron en onsdagskväll i somras. Plumset och kattens skrik gjorde att hela bilbingon på Sanden kom av sig. Två rådiga bilbingokvinnor kastade sig i hamnkanalen och undsatte den arma varelsen, men stollen som kastade

i den lilla missen fick man inte tag i. Tur var väl det, för det är ju bara katter som har nio liv.

”Äntligen!”...har ju blivit ett klassiskt yttrande vid prisutdelningar och det var väl vad åldermannen och miljöhjälten Göran Ahlin tänkte när han fick beskedet att Vänersborgs Söners Gille fått kommunens kulturpris 2010 efter 105 år av tråget arbete för stadens bästa. Tack kulturnämnden!

Efter 48 år med sportprylar från Malmbergs till Sportringen lägger gillebroder Sonny Gustafsson av som handlare. Hans kloka, lågmälda råd har skänkt trygghet åt mångt skidköp. Wänerlöf, eller Wäderlöf, som han borde heta, lämnar sin post i riksdagen och Gillet funderar på att inrätta en post som gillesiare för både väder o politik.

Gillebröderna Ljung o Larsson utvecklar vår hotellnäring i Lilla Paris. Ingemar har köpt Strand och Alvar har byggt Arena Hotell som delvis består av de gamla sjuksköterskebostäderna i kvarteret Katten. Ett namn som klingar behagligt spännande för oss som gick på friarstråt på sextiotalet.

Utsläppsrätt är det moderna begrepp som ska få ordning på den globala uppvärmningen. Christina Olsén-Lundh, gillebroder Poul's dotter, har lagt fram en uppmärksammas avhandling i detta ämne vid Göteborgs Universitet. Ett lokalt miljöprojekt med utsläppsassociation blir klart i april då 10 000 ton svingödsel ska omvandlas till biogas i Brälåda. Det är väl långsökt att tro att sabotagen mot toaletterna på Birger Sjöbergsgymnasiet hade med utsläppsrätt att göra, men faktum är att 6000 kr i belöning utgavs för att hitta pyromanen som satt eld på skolans bekvämlighetsinrättningar.

En miljard av världens befolkning följde dramat i Chile då 33 gruvarbetare räddades efter 10 veckor i underjorden. Inte ens månpromenaden 1969 hade så stor publik. Känslottringarna var sydamerikanskt tårdrypande och världen imponerades av ingenjörskonsten som delvis kom från Göteborg. Så många tårar fälldes väl inte, fast mer blod och svett när bormaskinen Åsa efter 17 år äntligen fullbordade det första hålet genom Hallandsåsen. Två år ska det ta att göra det andra hålet med det två hundra meter långa borret. Det är andra borrhän de som ska surra på Köpmangränd i Systembolagets gamla lokaler som nu äntligen fylls med verksamhet när tandvårdskliniken Smile flyttar in där. Som en av Sveriges första kliniker etablerar de sig i affärsläge med implantatspecialister och med ny teknik som kan avslöja benskörhet via dataanalys av tandröntgen.

Ja, den medicinska forskning gör betydelsefulla framsteg. Fyra miljoner människor hade aldrig fått se dagens ljus om de inte blivit provrörsbefruktade med den teknik Robert G Edwards fick årets Nobelpris i medicin för. Från

tiden före såväl invitrofertilisering, som tekniken heter, som alla moderna metoder för barnbegänsning utspelar sig följande dialog. Det är bonden Per Bengtsson i Åsaka som kommer till den nye prästen på pastorsexpeditionen för att anmäla att hans hustru nedkommit med deras nionde barn.

- "Det var allt många barn det." sa prästen.

- "Ja, men bror min har elva."

- "Det var det värsta", sa prästen. "Med samma hustru?"

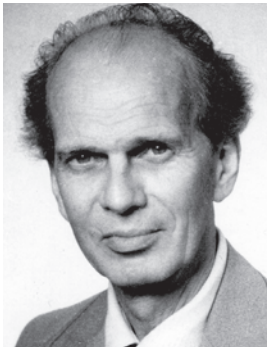
- "Nä, snälle goe pastorn. Vi har allt var sin."

Vänersborg
Allhelgonafton 2010
Lars Salonen

Minnesord

Under tiden juni 2010 – juni 2011 har 22 Gillebröder för alltid lämnat oss. Vi lyser frid över deras minne.

Byrådirektören Sven-Axel Frändegård var född den 19 april 1922 och avled den 22 juni 2010.

Efter studentexamen i Vänersborg 1942 genomgick Frändegård handelsutbildning hos Filip Holmqvist i Göteborg. Efter utbildningen arbetade Frändegård vid Vägförvaltningen i Vänersborg 1944-46 och vid Vägförvaltningen i Jönköping åren 1946-54. Han fick därefter tjänst vid Länsstyrelsens Civilförsvarssektion i Jönköping. År 1971 överflyttades han till Länsstyrelsens Administrativa enhet, en tjänst han upprätthöll till 1987.

Sven-Axel Frändegårds stora fritidsintressen var djur, natur, jakt och fiske samt antikviteter. Under ett flertal år var han kursledare för Studieförbundets jägarcirklar och provledare för jägarexamen. Frändegård var även ordförande i Försvarets Motorklubb FMK Jönköpingsavdelningen och erhöll för sina insatser Motorklubbens guldmedalj. Somrarna tillbringades vid sommarstugan i Ulvesund.

Inträdde i Gillet 1967.

Kontoristen Erling Bergström var född den 29 augusti 1933 och avled den 1 juli 2010.

Efter genomgångna gymnasiestudier i ekonomi avlade Bergström examen i kiropraktik. En av sina första anställningar hade Bergström vid SAAB i Trollhättan. Under senare år hade han tjänst som kontorist vid Mäklarhuset i Vänersborg. Som cirkelledare vid Studieförbundet höll han ett stort antal kurser för jägarexamen. Färdigheterna i kiropraktik omsattes aldrig till yrkeslivet.

Erling Bergströms stora fritidsintressen var sport-skytte och jakt. Han var även anlitad av länsstyrelsen som värderingsman av vapen.

Inträdde i Gillet 1996.

Ekonomichefen Göran Löfquist var född 7 mars 1938 och avled 19 juli 2010.

Efter avslutade studier var Löfquist anställd som ekonom först på Forsaströms Kraft AB och därefter på Facit AB, båda i Åtvidaberg. 1968 kom han till Vargön och Vargöns bruk. Efter delningen av Vargöns bruk fortsatte han sin tjänst på Aircro Alloys (smältverket). 1987 övertog han tillsammans med tre kollegor företaget och drev det fram till 2007 under namnet Vargön Alloys AB.

Inträdde i Gillet 2003.

Skogsmästaren Sten Bruun var född den 23 april 1930 och avled den 9 augusti 2010.

Efter avlagd realexamen i Alingsås 1946, utbildningar på Hvilans lantbruksskola i Boarp, lantmästarkurs i Alnarp och skogsmästarskolan i Skinnskatteberg 1959 kom och han så småningom till Vänersborg där han bl.a. var utbildare inom LRF och ombudsman i LRF Norra Älvsborg. Han var verksam inom en rad föreningar, bl.a. ordförande i Centerns Gestadavdelning, ordförande/sekreterare i det litterära Per-Olof Ekströmsällskapet och medlem i Rotary.

Sin fritid ägnade Sten Bruun bl.a. åt släktforskning och studiecirklar. Sten Bruun erhöLL LRF:s silvernål 1986

Inträdde i Gillet 2005.

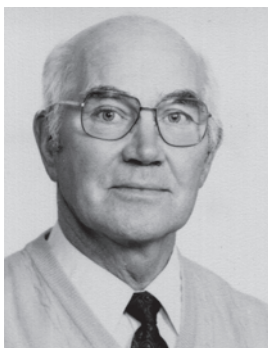

Avdelningschefen Bertil Westerberg var född den 22 juni 1917 och avled den 8 augusti 2010.

Bertil Westerberg avlade realexamen 1935. Efter olika praktikanställningar samt tekniska studier började han en anställning på laboratoriet vid Oljeslageriet i Mölndal. Under tiden 1959-1972 bodde familjen i Finland där Westerberg var fabrikschef vid ett dotterbolag till Nordsjö Färg. Han slutade sin yrkesbana som avdelningschef vid Nordsjö.

Familjen hade ett stort naturintresse och tillbringade många somrar på campingplatser runt om i Sverige. Westerberg var medlem i Odd Fellow och Frimurarlogen.

Inträdde i Gillet 1976.

Klinikföreståndaren Gunnar Edvardsson var född den 11 november 1916 och avled den 16 augusti 2010.

Efter folkskolan genomgick Edvardsson diverse sjukvårdsutbildningar och fick 1937 anställning som mentalskötare vid Ryhovs mentalsjukhus i Jönköping. Året därpå fick han tjänst vid Restads sjukhus där han tjänstgjorde som skötare, senare överskötare och periodvis som klinikföreståndare.

Edvardsson hade ett flertal förtroendeuppdrag i bl.a. Polisenämnden, Kyrkonämnden, Drätselkammaren, Vänersborgs Bågskytteklubb och ABF.

Gunnar Edvardssons stora fritidsintressen var bågskytte, jakt, fiske och han var under 50 år aktiv körsångare. Flerårig medlem i Sällskapet Par Bricole.

Inträdde i Gillet 1971.

Verkstadschefen Arne Andersson var född i Vänersborg den 21 januari 1923 och avled den 23 augusti 2010.

Arne Andersson ägnade sitt yrkesliv åt bilbranschen, där han började redan 1938 hos A Joh Larssons Maskinaffär för att så småningom övergå till volvorepresentanten AB G Höij, där han blev verkstadschef. Han innehade samma befattning hos de nya ägarna Wejrots Bil AB.

En speciell händelse i hans yrkesliv var när han tillsammans med sina verkstästarer erhöll Motormännens utmärkelse: "Vänliga verkstästarers klubb". Han ägnade fritiden delvis åt en del uppdrag bl a för Arbetsledarnas sommarstugeförening i Bälingebo och Gamla Mariero Pojkar. Hans största fritidsintresse var dock sommarstugan, där han tillbringade all ledig tid.

Inträdde i Gillet 1980.

Bagaren och konditorn Egon Christensen var född den 28 oktober 1923 i Danmark och avled den 29 september 2010.

1938-42 utbildades han vid Bageri og Conditori Fagskole i Odense.

Tillsammans med hustrun Ella drev han Wienerbageriet i Vänersborg fram till början av 90-talet.

Efter pensionen delade han tiden mellan Odd Fellow och Onsjö Golfklubb

Inträdde i Gillet 2005.

Verkstadsarbetaren Berne Andersson var född den 8 oktober 1944 och avled den 12 oktober 2010.

Efter genomgången elektrikerutbildning fick Andersson tjänst vid Torrmjölksfabriken på Lilla Vassbotten. Han övergick efter några år till det närbelägna Korp och Söner (KS-verken). Efter det att detta företag upphört började Berne Andersson vid Vargöns Mekaniska Verkstad där han en tid var delägare. På senare år arbetade han en kortare tid för Vänersborgs kommun på Kultur- och Fritidskontoret.

Berne Anderssons överskuggande fritidsintresse var fotografering och mörkrumsarbete. Under en lång följd av år fäste han många vänersborgare, miljöer och händelser på bild. De gånger man såg Berne Andersson på stadens gator utan att han bar sin kamera över axeln var få.

Inträdde i Gillet 1997.

Kaptenen John Eriksson född den 21 april 1929 i Vänersborg och avled den 16 oktober 2010.

Efter avslutad folkskola anställdes han som musikelev vid I 17 i Uddevalla 1943. Karriären fortsatte som musikunderbefäl vid I 15 i Borås 1945, musikunderofficer vid F17 i Norrköping 1957 och musikkaptен vid P4 i Skövde 1962-88. Under tjänstgöringen utbildades John vid Musikkonservatoriet i Göteborg och Försvarets skolor. Ett flertal orkestrar och musikskolor i Skaraborg tog Johns tjänster i anspråk under åren i Skövde.

När man i Vänersborg 2003 högtidlighöll minnet av regementets nedläggning gjorde John stora insatser i det lyckade arrangementet.

Inträdde i Gillet 1998.

Legitimerade optikern Lars-Göran Roslind var född den 11 april 1946 och avled den 1 november 2010.

Lars-Göran Roslind utbildade sig till optiker och följde i faderns fotspår. Han var delägare i Roslinds Optik tillsammans med sin bror. Fram till 1985 drevs verksamheten i Vänersborg då den flyttades till Mellerud.

Roslinds stora fritidsintresse vara att spela golf. Han var medlem i Vänersborgs Par Bricole.

Inträdde i Gillet 1958.

Försäljningschefen Börje Nilsson var född den 9 augusti 1946 och avled den 8 november 2010.

Efter skolgång i hemstaden och vidareutbildning på Folkhögskolan i Färgelanda flyttade han 1969 till Göteborg. Han arbetade på Lillhagens sjukhus och utbildade sig till mentalskötare. I början av 70-talet flyttade Börje Nilsson till Kungsbacka och gifte sig samma år. Han började 1977 på det tyska läkemedelsbolaget Beiersdorfs svenska representation. Han gick i pension 2008 och var de sista 15 åren i företaget försäljningschef för Sverige. Fritiden ägnade han familjen, golf och resor, gärna i Sydeuropa. Inträdde i Gillet 2000.

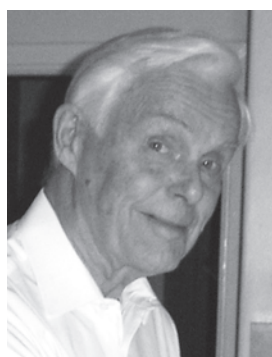

Försäljningschefen Georg Melin född den 7 maj 1922 och avled den 17 november 2010.

Efter avslutad skolgång i födelsestaden Vänersborg genomgick Melin handelsutbildning. En följande militärutbildning omfattade Plutonchefskola vid I15 i Borås samt Officersutbildning vid Karlberg i Stockholm. De militära utbildningarna till trots valde Melin en civil yrkesbana som bl.a. försäljningschef vid Kirudds Konfektions AB, AB Jönsson & Claesson, Kaiser Byggelement AB samt Vänerns Marin Service AB.

Bland fritidsintressena kunde Georg Melin räkna föreningsengagemang i KFUM:s Scoutkår, Röda Korset, I15 Borås Kamratförening, Frimurarlogen Råta Vinkeln samt Pensionärsföreningen Lilla Paris.

Inträdde i Gillet 1970.

Köpmannen Lennart Raner var född den 15 november 1919 och avled den 8 december 2010.

Efter avslutade läroverksstudier var Raner en tid anställd vid Vänersborgs Systemaktiebolag. År 1944 övertog han Vänersborgs läderaffär på Kungsgatan, en rörelse som senare flyttade till Värmlandsbankens hus på Edsgatan. Raner ägde även hyresfastighet på Kronogatan 1. På 1970-talet köpte Raner en fastighet i Uddevalla dit han flyttade och verkade som köpman under ett flertal år.

Raners stora intresse var ornitologi där han hade stor sakkunskap om traktens fågelfauna. Genom sina kunskaper kom han även att genomföra etiketteringsarbeten på den afrikanska fågelsamlingen vid Vänersborgs museum samt aktivt verka för museets förvärvande av Paul Rosenius omfattande ornitologiska bildsamling. Lennart Raner var medlem av Frimurarorden i dryga 60 år där han var flitigt sedd på loger och sammankomster.

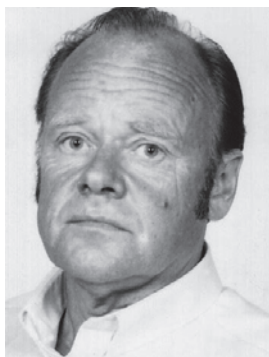
Inträdde i Gillet 1953.

Distriktschefen Lennart Noaksson var född i Vänersborg den 2 april 1929 och avled den 18 december 2010.

Lennart Noaksson började sin yrkesbana på Lastbilscentralen i Färgelanda 1945 och fortsatte sedan via bl a Wulf & Co AB, Vänersborg för att så småningom efter att ha genomgått en allsidig försäkringsutbildning arbeta som distriktschef på Skandia, Länsförsäkringar och Försäkringsbolaget Wasa. Han gick i pension 1991 och vistades då under många år i Frankrike. Lennart Noaksson var medlem i såväl Rotary som Vänersborgs Par Bricole.

Inträdde i Gillet 2002.

Verkstadsmontören Stig Bryngelson var född 5 juni 1927 och avled 27 februari 2011.

Efter genomgången folkskola kom Bryngelson att arbeta på Teli i Vänersborg under 38 år.

Bryngelsons stora intresse var sång och han deltog aktivt i såväl Sjung-Sjung som ABF-kören.

Inträdde i Gillet 1991.

Raymond Werner var född den 8 oktober 1937 och avled den 11 mars 2011.

Efter realexamen vid Vänersborgs Högre Allmänna läroverk började han arbeta på Televerket (Telia) i hemstaden. Teli var en av Vänersborgs största industrier med som mest 900 anställda. Raymond Werner genomgick Televerkets verkstads-skola i Nynäshamn och sedermera Trollhättans Högre Tekniska läroverk. Raymond Werner var verksam vid Teli till dess nedläggning 1993 och övergick därefter till en tjänst på AMU i Vänersborgs kommun. Werner var under större delen av sitt liv politiskt engagerad och satt med i skolstyrelsen, fastighetsnämnden och kommunfullmäktige i många år. Han var även facklig företrädare i Statsanställdas förbund samt Seko. På sin fritid lade han ner mycket arbete i Vänersborgs Roddklubb, bl. a. som ordförande och fick vara med om många framgångar för klubbens roddare. Han belönades för sina insatser både med Vänersborgs Roddklubb och även Västergötlands Roddförbunds förtjänsttecken.

Inträdde i Gillet 2005.

Konstnären Gustaf Olsson var född den 30 april 1918 och avled den 20 mars 2011.

Gustaf Olsson, född i Osby, började sin yrkesbana inom sadelmakeriyrket där han erhöll mästarebrev 1948. Under ett antal år drev han med sin bror egen rörelse inom hantverket med verksamhet i Grästorp. Olsson flyttade till Vänersborg 1954. Hans konstnärliga talang bidrog till att han omskolade sig till teckningslärare. Efter kortare tjänster i Laxå och Trollhättan återkom han till Vänersborg där han verkade vid Huvudnässkolan fram till sin pensionering.

Gustaf Olssons stora intresse var hans konstnärskap inom bildkonst där han gärna målade landskap och porträtt i olja. Han grundade föreningen Några Målare i Vänersborg 1977 och arrangerade ett stort antal utställningar med sina verk på flera orter i Västsverige. Han var även en flitig cirkelledare i måleri och konsthistoria. För sina konstnärliga insatser erhöll Gustaf Olsson Vänersborgs kommuns Kulturpris 1989.

Inträdde i Gillet 1972.

Byrådirektören Lennart Johansson var född den 3 februari 1942 och avled den 3 april 2011.

Efter studentexamen vid Högre Allmänna Läroverket i Vänersborg började Lennart Johansson sin vidare utbildning på Handelshögskolan i Göteborg. Han avlade en pol mag. examen och fick därefter sin första tjänst på Lantbruksförbundet i Göteborg.

1970 fick han en tjänst på Länsstyrelsen i Vänersborg och övergick senare till Skattemyndigheten i Vänersborg och tjänstgjorde där fram till sin pensionering 2007.

Lennart Johansson var mycket idrottsintresserad och spelade under ungdomsåren både fotboll och bandy i olika Vänersborgsklubbar.

Inträdde i Gillet 1982.

Lars Olsson var född i Vänersborg den 11 juni 1935 och avled den 18 april 2011.

Efter avslutad skolgång började Lars Olsson sin första anställning på Teli i Vänersborg. Efter några år tog han anställning hos Erlandsson Rörfirma och gick därifrån till rörverkstaden i Vänersborgs kommun. Lars Olsson blev kommunen trogen hela sitt yrkesverksamma liv. Från början av 80-talet fram till sin pensionering år 2000 arbetade Lars Olsson på Vattenverket. Lars Olsson bodde under många år i Timmervik, norr om Vänersborg och där fick han utlopp för sitt stora fritidsintresse för växter, skog och natur. Några år efter pensioneringen flyttade Lars Olsson tillbaka till hemstaden Vänersborg.

Inträdde i Gillet 1975.

Lantbrukaren Per-Olof Westerberg var född den 22 november 1923 och avled den 21 april 2011.

Per-Olof Westerberg, född som bondson på Lockereds gård, genomgick lantbruksutbildningar vid Svalöv och Ultuna. Efter studier arbetade han en tid på Steninge slott vid Sigtuna, Bjertorp slott, Wappa säteri vid Enköping och Trestena vid Hornborgasjön.

Westerberg kom senare att, med sin familj, skaffa en egen mindre gård i Lane Ryr. Trots hårt arbete blev inkomsterna blygsamma. I början av 1960-talet fick han arbete som tankbilschaufför i Uddevalla, något han fortsatte med fram till pensioneringen.

Westerberg var medlem i Frimurarlogen Råta Vinkeln i Vänersborg under dryga 30 år. Med sviktande hörsel avtog emellertid hans aktiva deltagande de sista åren. Det stora intresset för att läsa behöll Per-Olof Westerberg däremot in i det sista.

Inträdde i Gillet 1977.

Köpmannen och musikern Rolf Gillberg var född den 9 januari 1939 och avled den 29 april 2011.

Efter genomgångna studier vid handelsgymnasium började Gillberg som föreståndare för en musikaffär på Sundsgatan. Han övertog så småningom affären som då blev Gillbergs Musik. Han drev rörelsen fram till 1994. Gillbergs liv präglades verkligen av musik. Han ägnade stor del av sin fritid åt att spela trumpet i olika dansband så som Lill Åkes, Frank Levins, Johnny Öhrbergs och Tommy Lindströms orkestrar.

Vid sidan av firman och dansbandsmusiken gjorde Gillberg sig känd bland alla kungliga gäster i samband med älgjakterna, där han som s k förstespelare var med och blåste in och blåste av jakten. Gillberg var också aktiv i Par Bricole och dess orkester. Inträdde i Gillet 1977.

Sida vid sida falla de,
samlas allt fler och fler,
sommiga tidigt kallade,
andra då sol gått ner.

Skuggorna breda sig över dem,
vilan är djup och lång.
Nattliga vinden söver dem,
susar sin vaggande sång.

(Anita Halldén)

VÄNERSBORGS SÖNERS GILLES MEDLEMMAR

	Födelse- år	Inträdes- år
AARSRUD, CHRISTIAN, Fil. dr. Brålanda.....	1938	06
AARSRUD, WILHELM, Dir. Vänersborg.....	1942	06
ABOASALEH, TONY, Vänersborg.....	1969	06
ABRAHAMSSON, GUNNAR, Vänersborg.....	1942	05
ADOLFSON, HANS, Vänersborg.....	1963	11
ADOLFSON, ULF, Trollhättan.....	1961	10
* ADOR, HANS, Personaldirektör, Växjö.....	1935	75
AHLBERG, MORGAN, Chefredaktör, Trollhättan.....	1971	05
AHLBERG, SVEN-ARNE, Örebro.....	1942	07
AHLENIUS, PER, Vänersborg.....	1951	09
* AHLIN, ANDERS, V. Frölunda, ständig medlem.....	1965	78
* AHLIN, GÖRAN, Ingenjör, Vänersborg, ständig medlem, innehavare av Gillets medalj (2008).....	1944	58
AHLIN, ULF, Kungälv, ständig medlem.....	1968	78
AHNFELT, LENNART, Vänersborg.....	1942	10
AHNSTEDT, LENNART, Vänersborg.....	1945	01
ALDÉN, BENNY, Vänersborg.....	1942	06
* ALEXANDERSSON, HANS, Biolog, Vänersborg.....	1948	75
ALFREDSSON HÅKAN, Områdeschef, Bovallstrand.....	1951	95
* ALFREDSSON, LARS, Adm. chef, Vänersborg, ersättare i styrelsen.....	1956	76
ALMHAGE, EJE, Köpman, Vänersborg.....	1945	94
ALMQVIST, DICK, Polisinspektör, Hunnebostrand.....	1947	88
ALMQVIST, PETER, Hälsooskyddschef, Vänersborg.....	1950	00
* AMGÅRD, KARL-ERIC, Kommunalarbetare, Vänersborg.....	1940	74
ANDERSEN, HASSE, Speciallärare, Vänersborg.....	1940	92
ANDERSSON, ANTON, Tapetsör, Vänersborg.....	1971	04
ANDERSSON, BENGT, Vänersborg.....	1944	04
* ANDERSSON, BO, Ingenjör, Varnhem.....	1940	74
ANDERSSON, BO, Vaktmästare, Vänersborg.....	1957	88
ANDERSSON, BO, Vänersborg.....	1946	08
* ANDERSSON, CENNY, Ingenjör, Frändefors.....	1963	83
* ANDERSSON, CHRISTER, Fil.mag. Vänersborg.....	1945	55
ANDERSSON, CLAES GÖRAN, Tapetsör.....	1937	99
ANDERSSON, CONNY, Sjukhuschef, Vargön.....	1947	05
ANDERSSON, DAVID, Fil. dr., Ödeshög.....	1947	09
ANDERSSON, DICK, Vänersborg.....	1944	05
* ANDERSSON, GLENN, Elektriker, Trollhättan.....	1946	84

* ANDERSSON, GUNNAR, Redaktör, Täby	1928	83
ANDERSSON, HANS, Vänersborg	1965	04
ANDERSSON, HÅKAN, Mellerud.....	1950	98
ANDERSSON, JAN, Leg. veterinär, Vänersborg	1951	89
* ANDERSSON, JENS, Vänersborg	1912	83
ANDERSSON, JOACHIM, Elhandlare, Vargön.....	1963	09
* ANDERSSON, JOHN, Maskinchef, Vänersborg	1953	74
* ANDERSSON, KARL-ERIK, Bankdirektör, Vänersborg.....	1925	82
* ANDERSSON, KENT, Bilförsäljare, Vänersborg.....	1944	81
ANDERSSON, KENT, Verkstadsmontör, Vänersborg	1942	90
ANDERSSON, KRISTIAN, Vänersborg.....	1972	97
* ANDERSSON, KURT, Typograf, Vänersborg.....	1940	80
ANDERSSON, LARS-OLOF, Överläkare, Bjästa.....	1945	01
* ANDERSSON, LENNART, Vänersborg	1926	80
ANDERSSON, MATS, Vänersborg.....	1970	10
ANDERSSON, OVE, Vänersborg	1945	04
* ANDERSSON, RAGNAR, Köpman, Vänersborg.....	1928	76
ANDERSSON, RICARD, Ingenjör, Vänersborg	1926	94
ANDERSSON, ROLF, Apotekare, Upplands Väsby	1936	94
ANDERSSON, STIG, Vänersborg	1938	94
** ANDERSSON, STIG, Socialvårdsschef, Vänersborg	1918	45
ANDERSSON, STIG, Sjukvårdare, Vänersborg	1936	87
ANDERSSON, STIG LENNART, Vänersborg.....	1932	88
ANDERSSON, SVEN, Målare, Vänersborg.....	1949	00
ANDERSSON, SVEN, Målare, Vänersborg.....	1931	05
* ANDERSSON, TOMMY, Köpman, Vänersborg	1950	75
* ANDERSSON, TOMMY, Ingenjör, Vänersborg	1950	83
ANDERSSON, ÅKE, Arvika	1941	07
ANDREASSON, JÖRGEN, Musiklärare, Vänersborg.....	1957	05
ANDRÉEN, FREDRIK, Vänersborg	1971	99
* ANDRÉEN, HÅKAN, Frändefors	1942	82
ANDRÉEN, ROBERT, Lysekil	1976	99
ANKARTOFT, BENGT, Verktygstekniker, Vargön	1942	90
ANKARTOFT, JAN, Maskinmätare, Uddevalla	1942	90
ANKARTOFT, PATRIK, Ingenjör, Vargön	1964	90
ANKARTOFT, STURE, Överingenjör, Vänersborg	1936	90
ARFWIDSSON, SUNE, Fastighetsmäklare, Vänersborg	1942	98
ARVEBLAD, SVEN OLOF, Ingenjör, Vargön.....	1946	08
ARVEKLEV, LAGE, Vänersborg	1950	98
ARVEKLEV, LEIF, Vänersborg	1952	96
* ARVIDSON, BENGT, Skötare, Vänersborg.....	1949	75
ARVIDSSON, KENNETH, Vänersborg.....	1967	10
** ARWIDSSON, UNO, Expeditionsassistent, Vänersborg	1927	60
ASP, PETER, Informationschef, Vänersborg.....	1968	05
* BACK, INGVAR, Rörmontör, Vänersborg	1932	73
* BACK, JAN, Vänersborg	1934	63
BACK, KURT, Pensionär, Vänersborg.....	1931	93
* BACK, ROGER, Fotograf, Vänersborg	1956	83

BARTHOLMES, MICHAEL, Ingenjör, Vänersborg.....	1957	89
* BENGTTSSON, ROLF, Faktor, Vänersborg	1934	76
BENGTTSSON, ROLF, Överläkare, Vänersborg.....	1939	03
BENTON, GUNNAR, Marknadsanalytiker, Hisings backa	1936	97
BERG, CHRISTIAN, Uddevalla	1968	68
* BERG, LARS, Vänersborg	1945	00
BERG, LARS, Administrativ chef, Vänersborg, ledamot beredningsnämnden	1967	02
BERG, LENNART, Mellerud	1950	94
BERGENFELDT, HANS, Vänersborg	1935	05
BERGENHEIM, KLAS, Billdal	1970	96
BERGER, ANDRÉAS, Malmö, ständig medlem	1974	76
* BERGER, GUNNAR, Ingenjör, Vänersborg, ständig medlem.....	1943	55
BERGER, MAGNUS, Lund, ständig medlem.....	1967	76
BERGER, MAX, Vänersborg, ständig medlem.....	1970	76
BERGER, NIKLAS, Vänersborg, ständig medlem	1973	98
* BERGER, ORVAR, Tandläkare, Vänersborg.....	1937	72
BERGSTEN, TOM, Vänersborg,	1952	08
** BERGMAN, KARL-ERIK, Ingenjör, Nol.....	1930	48
* BERGSTROM, JOHAN, Vänersborg.....	1950	80
* BERGSTROM, RAGNAR, Vänersborg	1942	80
BERNLING, JOAKIM, Advokat, Vänersborg, 2:e Äldersman	1960	99
BERNLING, KARL, Postiljon, Vänersborg	1957	97
BERNLING, OLLE, Advokat, Vänersborg	1922	89
BERNTSON, STURE, Värnamo	1944	08
* BILLENGREN, LARS, Köpman, Mellerud.....	1938	75
BJARNELL, YAN-ERIK, Vänersborg.....	1955	07
BJELKHOLM, STEFAN, Vänersborg.....	1954	05
* BJÄRUDD, MATS, Halmstad.....	1945	80
BJÖRK, JAN, Direktör, Vänersborg	1949	04
* BJÖRKENSTOCK, JAN-OLOF, Munsö, Växjö.....	1948	82
BJÖREDAHL, ANDERS, Upplands Väsby.....	1943	08
BJÖREDAHL, LARS, Revisionsdirektör, Vänersborg.....	1945	88
BJÖRKLUND, JAN ÅKE, Stockholm	1938	00
BJÖRNBERG, BERTIL, Vänersborg	1924	05
BJÖRNBERG,CHRISTER, Göteborg.....	1952	05
BJÖRNBERG, MARTIN, Pol.Mag. Mölndal.....	1968	94
* BJÖRNBERG, MAURITZ, Kamr., Vänersborg, hedersledamot, innehavare av Gillets medalj (2002)	1927	54
** BJÖRNBERG, SVEN, Polisman, Vänersborg.....	1929	54
* BJÖRNBERG, THOMAS, Civilingenjör, Vargön	1953	77
BJÖRNDAL, GUNNAR, Vara.....	1939	97
* BLIXT, BENGT, Maskinmästare, Uddevalla.....	1929	80
BLIXT, PETER, Begravningsentreprenör, Vänersborg	1965	95
BLOM, TOMAS, Vänersborg	1964	98
BLOMBERG, LENNART, Vänersborg	1942	08
BLOMGREN, BENGT, Vänersborg.....	1946	04
BLOMGREN, ERIK, Oslo, Norge	1973	83
* BLOMGREN, LARS, Kommunalråd, Vänersborg.....	1941	77

* BLOMGREN, MATS, Stockholm	1960	77
BLOMQVIST, LENNART, Vargön.....	1942	09
BLOMQVIST, STEN, Vargön	1939	94
BOBERG, GUSTAV, Vänersborg	1982	87
BOBERG, LARS, Advokat, Vänersborg	1946	92
BOBERG, MARKUS, Enskede.....	1972	87
BODÉN, HÅKAN, Vänersborg	1948	08
BOHLIN PONTUS, Civ. ing., Sollentuna	1968	95
BOMAN, FREDRIK, Civilingenjör, Torslanda	1973	00
BOMAN, GÖRAN, Försäljningschef, Vänersborg, ersättare i styrelsen.....	1948	94
BOMAN, MERRIL, PR Manager, Göteborg.....	1953	90
BONDESON, CHRISTER, Hovås.....	1941	02
BORG, LARS, Vänersborg.....	1941	08
BORGEMYR, JAN, Vänersborg.....	1946	04
BORGLIDEN, INGE, Vänersborg.....	1936	94
BORNSTRÖM, STIG, Vänersborg	1940	04
BRATTWALL, JAN, Landstingsdirektör, Vänersborg	1942	91
BRÄNNLUND, FRANK, Vänersborg.....	1953	02
BUCCI, JAMES, Vargön.....	1966	10
BÜGLER, ULF, Vänersborg	1957	04
BYSTRÖM, URBAN, Kriminalvårdare, Vargön.....	1962	97
* BÄCKSTRÖM, BERTH, Åkeriägare, Vänersborg.....	1946	67
BÄCKSTRÖM, EMIL, Vargön.....	1976	85
* BÄCKSTRÖM, GUNNAR, Åkeriägare, Vänersborg.....	1932	67
BÖRJESSON, BJÖRN, Adjunkt, Vänersborg	1932	05
BÖRRETZEN, JENS, Överläkare, Vänersborg.....	1938	06
BÖTTIGER, KARL-IVAR, Vänersborg	1932	05
* CARLÉN, BENGT, Dals Långed	1947	83
CARLSTRÖM, ROLAND, Vänersborg	1942	96
CEDER, BENGT-GÖRAN, Frändefors	1945	05
CEDER, BERNT, Telearbetare, Vänersborg.....	1933	90
CEDERLUND, ARNE, Jägmästare, Vänersborg.....	1936	11
CEDERQUIST, PÅR, Kommunjurist, Vänersborg.....	1944	99
CRANTZ, CURT GÖRAN, Pol.mag, Vänersborg.....	1958	90
** DAFGÅRD, BENGT, Arbetsl. Vänersborg, ständig medlem	1939	50
DAHLBOM, MATS, Kommunjurist, Vänersborg	1964	01
DAHLGREN, EBER, Vargön	1926	89
* DAHLGREN, LEIF, Banktjänsteman, Vänersborg.....	1945	85
DAHLGREN, INGVAR, Vargön.....	1945	08
DALGREN, GÖRAN, Byggnadsingenjör, Uddevalla	1939	10
* DAHLLÖF, MATS, Uppsala.....	1965	67
DANIELSSON, ALLAN, Skolvaktmästare, Vänersborg.....	1937	07
DANIELSSON, THOMAS, Frändefors	1948	97
DANIELSSON, WOLLMAR, Vänersborg	1933	05
DAREFELT, GÖSTA, Vänersborg.....	1928	00
DAUNIUS, CARL, Ögonläkare, Vänersborg	1935	01
* DAVIDSSON, BENGT, Verkstadsmontör, Vänersborg	1957	71

* DAVIDSSON, BILT, Bankkamrer, Vänersborg	1938	64
DEHRÉN, JONAS, Frändefors	1971	05
DENNISSON, STIG-GÖRAN, Vänersborg	1956	05
DRUFVA, ULF, Vänersborg	1950	97
DUELL, GÖSTA, Försäljare, Vänersborg	1928	01
ECKERWALL, ÅKE, Filipinerna	1934	99
EDBERG, PEO, Göteborg	1948	01
EDVARDSSON, GÖRAN, Vänersborg	1950	07
EILERTSSON, NILS, Åklagare, Vänersborg	1934	02
* EK, CARL-GUSTAF, Teknologie doktor, V Frölunda	1958	83
** EK, HARALD, Överstelöjtnant, Varberg	1919	44
* EK, LARS-ANDERS, teologie kand., Lidköping	1954	83
EKBLAD, KENNETH, Göteborg	1948	09
EKDAHL, PER OLOF, Vänersborg	1946	97
* EKHOLM, GÖRAN, Försäljningschef, Vänersborg	1935	73
EKHOLM, JOHAN, Vänersborg	1963	87
* EKLIND, LARS, Överstelöjtnant, Linköping	1957	74
* EKLUND, BO, Lagerchef, Vänersborg	1937	80
EKMAN, GUNNAR, F.d. Rektor, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (2008)	1928	01
* EKMAN, LARS, Tekniker, Vänersborg	1949	74
EKSTEDT, GÖRAN, Vänersborg	1949	05
* EKSTEDT, THOMAS, Utvecklingsledare, Råå	1951	65
* EKSTRÖM, JOHAN, Kommunalråd, Vänersborg	1943	80
EKVALL, TONY, Vänersborg	1971	07
ELGH, LARS-ERIK, Vänersborg	1947	98
ELMQUIST, JOHN-EVERT, Sjukhusdirektör, Vänersborg	1922	89
* ELMQVIST, SÖREN, Museitekniker, Vänersborg	1940	75
EMANUELSSON, GÖTE, Vänersborg	1956	06
ENGDAHL, KENT, Posttjänsteman, Vargön	1953	04
ENGHOLM, CARL, Uppsala	1941	04
* ENGLUND, CLAES, Agronom, Lidköping	1943	47
ENGLUND, JAKOB, Göteborg, ständig medlem	1981	82
* ENGLUND, MAGNUS, Tandläkare, Göteborg, ständig medlem	1949	49
ENGLUND, NILS-ERIK MAGNUS, Vänersborg, ständig medlem	1966	66
** ENGLUND, NILSTURE, Leg. läkare, Vänersborg	1939	47
ENGLUND, OSKAR, Lidköping, ständig medlem	1983	83
ENGLUND, SAMUEL, Civ.ing. Lidköping, ständig medlem	1977	82
ENGLUND, TEODOR, Lidköping, ständig medlem	1985	85
* ENGSTRÖM, PER-ARNE, Försäljare, Vänersborg	1935	85
ENORSON, LARS, Elinstallatör, Vargön	1939	90
* ERICSSON, ANDERS, Tandläkare, Vänersborg, ständig medlem	1944	54
* ERICSSON, ANDERS, Ingenjör, Vargön	1941	80
ERICSSON, BENGT, Målaremästare, Hamburgsund	1930	99
ERIKSSON, BJÖRN, Vänersborg	1973	04
ERICSSON-KLEIN, CARL, Vänersborg, ständig medlem	2000	05
ERIKSSON, EDDIE, Civ.ing, Träslövsåge	1935	05
ERIKSSON, EVERT, Vänersborg	1930	04

ERIKSSON, HENRIK, Järfälla	1964	97
ERIKSSON, HÅKAN, Trollhättan	1956	07
ERIKSSON, INGE, Vänersborg	1946	96
ERIKSSON, JONNY, Vargön	1964	07
ERICSSON, JOHAN F., M.B.A., USA	1966	66
** ERICSSON, JOHN-OLOF, Tandläkare, Vänersborg, ständig medlem, hedersledamot, innehavare av Gillets medalj (2000)	1939	54
ERIKSSON, KARL-ERIK, Fd Järnvägsexpeditör, Vänersborg	1928	94
ERICSON, LEIF, Viken	1939	01
* ERICSON, LENNART, Adjunkt, Vänersborg	1940	85
ERIKSSON, MATS, Vice chefsåklagare, Sävedalen	1967	99
ERICSSON, MICAEL, Vänersborg	1969	02
ERICSON, PER-OLOF, Vänersborg	1945	06
ERIKSSON, RONNY, Vänersborg	1938	88
ERIKSSON, RUNE, Uddevalla	1936	01
ERIKSSON SVEN-INGVAR, f.d. kommunalråd, Vänersborg,	1940	92
ERICSON, TOMMY, Urmakare, Vänersborg	1946	04
ERIKSSON, ÅKE, Tekniker, Vänersborg	1925	98
ERIXON, DOUGLAS, Frändefors,	1941	97
ERIXON, LEIF, Frisörmästare, Vänersborg	1929	93
ERLANDSSON, GUNNAR, Äldreomsorgschef, Vänersborg	1950	09
* ERLANDSSON, KURT, Ingenjör, Vänersborg	1925	70
FAGER, JAN, Direktör, Vänersborg	1940	90
FAGERSTRÖM, BO, Helsingborg	1942	04
FAGERSTRÖM, MAGNUS, Landvetter	1966	89
FAGERSTRÖM, ÅKE, Musiklärare, Vänersborg	1939	98
FALK, BJÖRN, Vänersborg	1945	09
FALK, CLAS, Arbetsledare, Vänersborg	1970	97
FALK, GÖSTA, Vänersborg	1938	09
* FALK, LEIF, Montör, Vänersborg	1935	83
* FALK, ÅKE, Åkeriägare, Vänersborg	1942	66
* FAST, GUNNAR, Överstelöjtnant, Skövde	1948	83
FASTH, KENTERIC, Vänersborg	1955	05
FASTH, CONNY, Lärare, Partille	1948	05
* FASTH, SIXTEN, Fotograf, Vänersborg	1926	74
FERM, ANDERS, Trollhättan	1958	10
FERM, ROLAND, Vänersborg	1959	05
* FERM, RUNE, Kriminalassistent, Vänersborg	1929	84
FILIPSON, GÖRAN, Avdelningschef, Vänersborg	1947	94
FILIPSSON, PETER, Officer, Lund	1975	06
* FLINK, BENGT, Hisings Backa	1936	85
FLOBERG, TOMMY, Skyddsförare, Vänersborg	1961	94
* FOCK, KARL-GÖRAN, Lerum	1953	77
* FORSSANDER, LARS-ERIK, Bankdirektör, Kungsbacka	1934	84
FORSBERG, STEN	1934	11
FORSHALL, LEIF, Spånga	1942	02
FORSELL, OLOF, Ingenjör, Västerås	1937	08
FRANZÉN, INGE, Vänersborg	1933	03

FREDÉN, HÅKAN, Ystad	1937	05
FREDMAN, EGON, Ingenjör, Vänersborg	1929	90
FREDMAN, MARTIN, Polisman, Göteborg	1970	83
FREDMAN, STEFAN, Produktionstekniker, Vänersborg	1964	04
* FREDMAN, SUNE, Verkmästare, Vänersborg	1940	68
* FREDRIKSSON, MATS, Köpman, Göteborg	1922	76
FRIBERG, HANS, Reklamman, Kolbäck	1956	94
FRICK, JAN-OLOF, Leg. Läkare, Ullared	1939	08
FRICK, LARS H, Kommunchef, Borgholm	1948	98
* FRÄNDEGÅRD, BENGT-OLOF, Ingenjör, Vänersborg	1927	67
FURBO, MATTIAS, Göteborg	1972	94
FURBO, STURE, Adjunkt, Vänersborg	1944	87
** FÄGER, KENTH, Ingenjör, Vänersborg	1952	60
* FÄLLING, HARRY, Televerksarbetare, Vänersborg	1939	71
GADD, ROLF, Uddevalla	1930	01
GELANG, PELLE, Civilingenjör, Vänersborg	1945	99
GILLBERG, HANS, Vänersborg	1960	05
GILLBERG, ROLF, Värmetekniker, Vänersborg	1936	90
GILLBERG, STEFAN, Vänersborg	1953	08
GRANLUND, KURT, Ekonomichef, Trollhättan	1938	94
GRANLUND, KRISTOFFER, Vänersborg	1993	10
GRANLUND, TOMAS, Vänersborg	1964	08
GRANQVIST, KJELL, Vargön	1932	97
GRANQVIST, TORE, Verkstadsägare, Vargön	1948	91
GRANSTRÖM, LARS, Kylmontör, Vänersborg	1963	99
GRAUMANN, GUNNAR, Lund	1933	93
GRETTVE, LARS, Överläkare, Vänersborg	1942	11
** GRÖNBERG, MATTIAS, Civilingenjör, Bromma	1932	60
GRÖNROS, BERNT, Vänersborg	1963	99
** GULZ, LENNART, Adjunkt, Vänersborg	1939	54
GUSTAFSSON, BENKT, Vänersborg	1940	09
* GUSTAFSSON, EVERT, Sjukvårdare, Vänersborg	1937	77
GUSTAFSSON, JAN, Musiklärare, Vänersborg	1952	05
GUSTAFSSON, JAN-OLOF, Vänersborg	1947	94
GUSTAVSSON, JOHAN, Civ. ekonom, Vänersborg, ständig medlem	1961	99
GUSTAVSSON, KJELL, Vänersborg	1942	04
GUSTAVSSON, LARS-ÅKE, Vänersborg	1958	92
GUSTAVSSON, LENNART, Vargön	1929	99
* GUSTAFSSON, PAUL, Frändefors	1935	66
GUSTAFSSON, ROLAND, Sjukvårdare, Vänersborg	1930	88
GUSTAFSSON, ROLAND, Leg. sjuksköterska, Vänersborg	1947	04
GUSTAVSSON, SONNY, Vargön	1946	03
GUSTAFSSON, STEN-ÅKE, Sollebrunn	1947	10
** GUSTAFSSON, SUNE, Bagaremästare, Vänersborg	1918	55
GUSTAVSSON, YNGVE, Vänersborg	1936	92
GUSTAVSSON, YNGVE, Lindome	1936	05
GUSTAFSSON, ÅKE, Överläkare, Ugglarp	1937	90
GÄRDEHALL, LARS, Polisinspektör, Vänersborg	1945	97

GÅRDEHALL, PER, Vänersborg	1978	99
GÖSE, CALLE, Vänersborg	1936	06
HAGBERG, GILLIS, Kommunalarbetare, Vänersborg	1932	96
HAGBERG, SVEN, Personaldirektör, Vänersborg	1958	07
* HAGBORG, GÖRAN, Redovisningskonsult, Vänersborg,		
ständig medlem, kassafogde, innehavare av Gillets medalj (2000)	1941	53
HAGBORG ASP, JESPER, Vänersborg	1996	05
HAGBORG ASP, VIKTOR, Vänersborg	2000	05
HAGBORG OLSSON, OSCAR, Mora	1993	05
HAGEMAN, ANDREAS, Vänersborg	1981	06
HAGEMAN, GERHARD, Vänersborg	1940	06
HAGEMAN, NICLAS, Vänersborg	1975	06
* HAGLIND, STURE, Gymnastikdirektör, Skövde	1946	68
HAGLUND, KENT, Direktör, Trollhättan	1944	87
HALL, SVEN-ERIK, Vänersborg	1944	94
HALLBERG, LEIF, Vänersborg	1948	96
HALLBERG, WILLARD, Typograf, Vänersborg	1931	86
HALLBLAD, BJÖRN, Vänersborg	1986	04
HALLBLAD, CARL, Vänersborg	1982	04
HALLBLAD, LARS, Bilplåtslagare, Vänersborg	1959	04
HALLQVIST, ANDERS, Lantmästare, Vänersborg	1954	94
* HALLQVIST, ANDERS, Veterinärassistent, Vänersborg	1945	76
HALLQVIST, ERIC, Trollhättan	1973	07
HALLQVIST, GUNNAR, Vargön	1939	05
HALLQVIST, HANS, Vänersborg	1949	07
HALLQVIST, INGVAR, Vänersborg	1954	01
HALLQVIST, JOHAN, Vänersborg	1986	04
HALLQVIST, LARS, St. Levene	1941	08
* HALLQVIST, TOMAS, Lab. assistent, Vänersborg	1951	84
HAMMARSTEDT, JÖRGEN, Polisass, Sävedalen	1966	83
HAMMARSTRÖM, CLAES, Vaxjö	1935	05
HANSSON, H O, LENNART, Personalman, Vänersborg	1947	96
HANSSON, JAN ERIK, Vänersborg	1950	01
HANSSON, LARS, Vänersborg	1965	92
* HANSSON, LENNART, Fastighetsmäklare, Vänersborg	1932	84
HANSSON, MIKAEL, Vänersborg	1962	06
HANSSON, TOMMY, Musikproducent, Vänersborg	1952	04
* HARLITZ, GUNNAR, Sjöing., Vänersborg, ständig medlem	1940	64
HARLITZ, HENRIK, Vänersborg	1973	05
* HARLITZ, LENNART, Ingenjör, Tösse	1943	64
HARRING, TORD, Hönö	1940	95
* HASSELHOLM, CURT, Typograf, Vänersborg	1929	82
HASELLIND, INGEMAR, Tekniker, Vänersborg	1938	93
* HASELLIND, KAJ, Ingenjör, Vargön	1945	76
* HASSLUNG, LENNART, Falkenberg	1938	85
* HASSLÖF, J-O, RUNE, Kungälv	1929	83
HEDELIN, STEN, Arkitekt Varberg	1950	97
** HEDÉN LASSE, Borås	1934	57

HEDLUND, JOHAN, Ekonomie mag., Göteborg	1970	04
HEDLUND, STIG, Tekniker, Vänersborg.....	1941	95
* HEDQUIST, PER, Byråassistent, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (2005)	1943	76
HEIDENGÅRDH, KLEIFT, Förvaltare, Frändefors	1949	96
HELLBERG, INGVAR, Vänersborg	1957	92
HELLDÉN, LEIF, Docent, Vänersborg	1937	05
* HELLMAN, ANDERS, Vänersborg	1955	73
HELLÅKER, KARL-ERIK, Vänersborg.....	1927	04
HENRICSSON, THORE, Vargön	1938	05
HENRIKSSON, GUNNAR, Rektor, Vänersborg	1943	05
HENRIKSSON, CLAES, Lidingö.....	1973	07
* HENRIKSSON, LARS ERIK, Vänersborg	1957	81
HERENTZ, CHRISTOFFER, Grundskollärare, Vänersborg	1968	94
HERMANSSON, JAN, Teol.dr., Universitetslektor, Lund	1949	91
* HERTZ, ARNE, Ingenjör, Trollhättan	1939	79
* HESSELHOLDT, PÄR-ANDERS, Vänersborg, ständig medlem.....	1962	84
HJALMARSSON, GUNNAR, Aukt. Revisor Vänersborg	1957	97
* HJELM, STIG, Reprofotograf, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (2007)	1927	76
HOFLING, OSCAR, Vänersborg, ständig medlem.....	1996	96
HOFLING, ERIK, Vänersborg, ständig medlem.....	2000	00
HOGLUND, DAN, Vänersborg	1963	10
HOLM, JAN OLOV, Vänersborg	1940	04
* HOLM, LARS-ERIK, Vägtekniker, Vargön	1944	82
* HOLMQVIST, EVERT, Vänersborg.....	1937	83
HOLMQVIST, MATS, Vänersborg	1960	06
HOLMQVIST, ROLF, Kurator, Hjärtum	1949	08
* HORSTER, KNUT, Verkmästare, Vänersborg	1920	75
* HURTIG, BENGT MAGNUS, Katrineholm	1953	66
** HURTIG, ERNST-MAGNUS, Elektriker, Vänersborg.....	1923	53
HÅKANSSON, STEN, VD, Vänersborg	1945	92
HÅRD af SEGERSTAD, BJÖRN, Rektor, Vänersborg.....	1954	05
* HÄGNEFORS, ERNST, Överstelöjtnant, Uddevalla	1921	77
HÖGBERG, JERKER, Vänersborg	1951	02
HÖGLUND, ULF, Vänersborg.....	1964	10
HÖGSTRÖM, STIG, Plåtslagare, Vänersborg	1926	95
* HÖGZELL, LENNART, Företagsekonom, Bromma.....	1934	61
IDEBERG, ROLF, Doktor, Göteborg.....	1936	94
INGVALD, JONATHAN, Malmö	1982	05
ISACSSON, HENNING, Ingeniör, Vänersborg.....	1932	97
ISACSSON, JÖRGEN, Banktjänsteman, Vänersborg	1964	97
* IVARSSON, KARL INGVAR, Ingenjör, Vänersborg.....	1941	85
* JACOBSSON, ARNE, Personalkonsulent, Trollhättan	1920	70
JACOBSSON, MIKAEL, Göteborg.....	1966	76
** JACOBSSON, ROLF, Redovisningskonsult, Vänersborg.....	1936	59
JACOBSSON, SVEN, Agronom, Varberg	1933	94
JANSSON, ANDERS, Köpman, Vargön.....	1940	05

JANSSON, BJÖRN, Köpman, Vargön.....	1966	11
JANSSON, HANS, Vänersborg	1949	08
* JANSON, LARS, Gymnastikdirektör, Falkenberg.....	1938	66
JANSSON, GUNNAR, Managing director, Växjö	1935	01
JANSSON, STIG, Ingenjör, Frändefors.....	1946	99
* JARHED, GUNNAR, Banktjänsteman, Vänersborg.....	1947	78
JEGERFALK, BO, Studierektor, Vänersborg	1927	89
JENHALL, EVERT, Ingenjör, Vargön	1938	03
* JENNISCHE, MATS, Agronom, Runhällan, ständig medlem.....	1941	64
* JENNISCHE, PER, Fil.dr., Uppsala, ständig medlem.....	1943	64
* JENNISCHE, ÅKE, Socionom, Katrineholm, ständig medlem	1947	64
* JOACHIMSSON, ERLING, Civilingenjör, Torslanda.....	1950	77
JODLOVSKY, THOMAS, Vänersborg.....	1963	11
* JOELSSON, LARS, Civilingenjör, Bromma, ständig medlem	1954	76
* JOELSSON, RUNE, Driftsverkm., Vänersborg, ständig medlem	1927	76
JOHANSSON, BENGT, Konstnär, Glommen	1941	98
JOHANSSON, BENGT, Vargön	1945	96
JOHANSSON, BENGT, K.Å, Ambassadör, Stockholm.....	1937	97
JOHANSSON, BENGT, Vänersborg	1937	03
JOHANSSON, BERNT, Vänersborg	1937	04
JOHANSSON, BERTIL, Vänersborg	1932	10
JOHANSSON, BJÖRN, Hisings kärre	1963	93
* JOHANSSON, BO, Vargön, ständig medlem	1959	76
JOHANSSON, BO, Förs. tjänsteman, Vänersborg	1939	96
JOHANSSON, CASPER, Vänersborg, ständig medlem	1976	76
JOHANSSON, CONNY, Distriktschef, Vänersborg.....	1950	94
* JOHANSSON, GUNNAR, Boktryckare, Vänersborg.....	1946	66
JOHANSSON, GUNNAR, Vänersborg.....	1933	98
* JOHANSSON, HELMER, Kommunalarbetare, Vänersborg.....	1925	82
JOHANSSON, HÅKAN, Vänersborg.....	1947	92
* JOHANSSON, INGEMAR, Konditor, Vargön	1928	65
JOHANSSON, INGVAR, Kommundirektör, Vänersborg	1937	92
* JOHANSSON, JAN, Åkeriägare, Vänersborg	1937	76
JOHANSSON, JOEL, Vänersborg.....	2003	05
** JOHANSSON, KARL-ERIK, Typograf, Vänersborg	1927	53
JOHANSSON, KARL-GUSTAF, Vänersborg.....	1937	86
JOHANSSON, KENNETH, Mättningsbiträde, Vänersborg.....	1939	95
JOHANSSON, KENNETH, Vänersborg	1951	07
JOHANSSON, KENT, Vänersborg.....	1955	95
JOHANSSON, KJELL, Vänersborg	1936	05
JOHANSSON, KURT, Köpman, Vänersborg.....	1944	96
JOHANSSON, KURT, Typograf, Vänersborg.....	1932	06
JOHANSSON, LARS, Byggnadssnickare, Vänersborg	1934	86
JOHANSSON, LARS, Landskrona	1942	08
JOHANSSON, LARS ERIK, Vänersborg	1936	96
JOHANSSON, LARS-ERIK, Vänersborg	1930	99
* JOHANSSON, LEIF, Vänersborg, ständig medlem.....	1962	76
JOHANSSON, LEIF, Vänersborg	1965	10

* JOHANSSON, LENNART, Grävmaskinist, Trollhättan.....	1942	72
JOHANSSON, LENNART, Vargön	1931	05
JOHANSSON, MICHAEL, Vänersborg.....	1963	09
JOHANSSON, MELLVYN, F.d. reklamman, Kil.....	1942	09
JOHANSSON, PETER, 1:e Antikvarie, Vänersborg, 1:e Älderman	1963	89
JOHANSSON, PONTUS, Sjöing. Vänersborg, ständig medlem.....	1973	76
JOHANSSON, RICKARD, Vänersborg	1973	06
JOHANSSON, RALF, Marknadsansvarig, Vänersborg.....	1974	04
JOHANSSON, ROY, Projektledare, Vänersborg	1943	97
* JOHANSSON, RUNE, Reservdelsman, Vänersborg.....	1944	76
JOHANSSON, RUNE, Vänersborg	1938	07
JOHANSSON, STEN, Vänersborg	1939	04
JOHANSSON, STIG-ARNE, Vargön	1921	03
JOHANSSON, STURE, Vänersborg	1937	99
JOHANSSON, SUNE, Arkitekt, Brottby.....	1943	02
JOHANSSON, SVEN, Trafikförmän, Vänersborg.....	1926	89
JOHANSSON, SVEN-ERIK, Vänersborg.....	1926	09
JOHANSSON, SVEN-OLOF, Vänersborg	1950	99
JOHANSSON, SVEN-ÅKE, Vänersborg	1943	11
JOHANSSON, SÖREN, Snickare, Vänersborg	1940	98
JOHANSSON, TAGE INGVAR, Fotograf, Stenungsund	1932	01
* JOHANSSON, THOMAS, Vänersborg	1957	76
JOHANSSON, THOMAS, Vänersborg,	1969	05
JOHANSSON, TOMMY, Vänersborg.....	1952	99
JOHANSSON, TORE, Vänersborg	1951	09
JOHANSSON, ÅKE, Vänersborg.....	1930	03
† JOHANSSON, ÅKE, Ingenjör, Vänersborg	1922	05
JOHNSON, ULF, Vargön	1962	98
JONSSON, BERTIL, Vänersborg	1934	88
JONSSON, BROR, Målare, Vargön.....	1920	91
JONSSON, INGE, Vänersborg	1938	08
JONSSON, KARL-GUNNAR, Vänersborg.....	1947	09
JONSSON, LARS, Produktdesigner, Göteborg.....	1960	07
JONSSON, LEIF, Personalchef, Göteborg.....	1952	96
JOSEFSSON, JOHN, Teletekniker, Vänersborg	1964	98
JOSEFSSON, LARS OLOF, Vänersborg.....	1939	00
JOSEFSSON, STEFAN, Vänersborg	1971	04
JOSTEN, HENRIK, Vänersborg.....	1968	10
* JÄTBY, RUNE, Skorstensfejaremästare, Vänersborg	1931	76
JÄRNEFORS, HANS, Sjuksköt. Vargön	1947	06
* JÄRPLER, LENNART, Vänersborg	1947	83
JÄRPVIK, CURT, Enhetschef, Vänersborg.....	1946	95
JÖNSSON, BERNT-OLOF, Vänersborg.....	1941	08
JÖNSSON, GUNNAR, Vänersborg.....	1968	88
KAAGE, BENGT, Överläkare, Vänersborg.....	1932	91
CARLSON, BENNY, Gymnasielärare, Vänersborg	1951	06
KARLSSON, BENNY, Vänersborg	1947	09
* KARLSSON, BERNY, Nödinge.....	1941	80

CARLSSON, BERNT, F.d. Driftschef, Vänersborg.....	1938	04
* CARLSSON, BERTIL, Annonskons, Vänersborg ständig medlem	1944	47
CARLSSON, DENNIS, Brålanda.....	1948	08
KARLSSON, EDUR, Stigtomta	1932	97
KARLSSON, ERIK, Sjökapten Vänersborg.....	1932	96
KARLSSON, GILBERT, Vänersborg	1938	10
KARLSSON, GÖSTA, Vänersborg	1926	99
KARLSSON, HANS, Vänersborg	1946	05
CARLSSON, HÅKAN, Vänersborg	1949	04
KARLSSON, JAN, Vänersborg	1953	10
** CARLSSON, CARL-OTTO, Spedit, Göteborg ständig medlem	1939	47
KARLSSON, BERNDTSSON, KENT, Spanien	1940	97
KARLSSON, BO-GÖRAN, Vänersborg	1953	08
KARLSSON, KAJ, Vänersborg	1954	09
KARLSSON, KENT, Kriminalkommissarie, Trollhättan	1944	01
CARLSSON, KENT-MORGAN, Vargön	1959	96
* CARLSSON, KJELL-ANDERS, Typograf, Vänersborg	1958	82
CARLSSON, CLAS, Vänersborg	1944	09
KARLSSON, LARS ALBERT, Ingenjör, Trollhättan	1936	03
KARLSSON, LARS GUNNAR, Hisingsbacka.....	1949	08
CARLSSON, LARS-GÖRAN, Vänersborg.....	1942	10
KARLSSON, LEIF, Vänersborg	1952	98
* CARLSSON, LENNART, Mölndal ständig medlem	1946	47
KARLSSON, LENNART, Grävmaskinist, Vargön	1955	93
KARLSSON, LENNART, Konditor, Vänersborg	1927	90
KARLSSON, MAGNUS, Åkeriägare, Vänersborg	1961	07
KARLSSON, MARTIN, Studerande, Vänersborg ständig medlem	1976	87
* CARLSSON, PER AXEL, Verkst.montör, Vänersborg	1925	85
KARLSSON, PETER, Vänersborg	1963	00
KARLSSON, PETER, Vänersborg	1964	10
CARLSSON, ROGER, Vargön	1943	96
* CARLSSON, STIG, Smögen.....	1936	77
* CARLSSON, SVEN, Vänersborg	1926	85
CARLSSON, THOMAS, Målaremästare, Vänersborg	1957	96
* CARLSSON, UNO, Åkeriägare, Vänersborg	1926	67
KARLSTRÖM, ROLAND, Vänersborg	1942	96
KIHLSTEN, CLAES-GÖRAN, Banktjänsteman, Vänersborg	1947	93
* KIHLSSTRÖM, LARS GÖRAN, Banktjänsteman, Frändefors	1936	65
* KJELLSSON, DAN, Vänersborg.....	1941	74
KJELLSSON, JOHAN, Vänersborg	1975	97
KJELLSSON, PATRIK, Tekniker, Vänersborg	1971	07
* KJELLSSON, UNO, Direktör, Hälleviksstrand.....	1944	74
CLAESSON, ÅKE, Konsult, Vänersborg.....	1944	10
KNUTSSON, ANDERS, Vänersborg	1944	05
KNUTSSON, BO, Pol.mag. Vänersborg.....	1945	90
KNUTSSON, FREDRIK, Göteborg	1980	01
KNUTSSON, FREDRIK, Vänersborg.....	1971	08
* KNUTSSON, LEIF, Personaltjänsteman, Arvika.....	1934	64

KNUTSSON, OVE, Nacka	1934	06
KOPP, INGEMAR, Bohus	1936	07
KORP, OVE, Färgelanda	1940	06
KORITZ PETER, Läkare, Vänersborg	1939	02
* KORSE, KARL-GERHARD, Fil.lic., Vänersborg.....	1934	85
* KORSE, YNGVE, Ingenjör, Vänersborg	1913	74
KRISTENSSON, LENNART, Ingenjör, Vänersborg	1932	99
KYLÉN, SVEN, Vänersborg	1959	06
KÄCK, LENNART, Ekonom, Vargön.....	1952	04
KÄCK, MARCUS, Sjuksköterska, Göteborg.....	1980	10
KÄLLGÅRD, ÅKE, Vänersborg	1939	08
* KÄRVLING, ARNE, Redaktör, Vänersborg.....	1926	82
* KÄRVLING, URBAN, Journalist, Herrljunga	1957	85
LAND, SVEN-OLOF Direktör, Malmö.....	1942	09
LANDGREN, HENRIK, Stud. Vänersborg.....	1987	95
* LARSSON, ALF, Göteborg.....	1939	77
LARSSON, ALVAR, Direktör, Vänersborg	1943	03
* LARSSON, ANDERS, Spånga, ständig medlem	1963	63
LARSSON, ANDERS, Vargön	1969	08
LARSSON, ANDERS, Åstorp.....	1951	94
LARSSON, ARNE, Ingenjör	1943	95
* LARSSON, BERTIL, Sjöman, Vänersborg	1942	81
LARSSON, BÖRJE, Fastighetsmäklare, Brålanda	1959	09
LARSSON, BÖRJE, Grafiker, Vänersborg.....	1948	95
LARSSON, BJÖRN, Vänersborg.....	1975	97
LARSSON, CHRISTER, Samhällsbyggnadsschef, Vänersborg	1944	05
LARSSON, DAVID, Vänersborg, ständig medlem.....	1998	98
LARSSON, ERIK, Njurunda	1933	06
** LARSSON, GÖSTA, Civilingenjör, Stockholm ständig medlem.....	1936	55
* LARSSON, GÖTE, Posttjänsteman, Göteborg.....	1944	66
LARSSON, INGEMAR, Civ. ing., Vänersborg	1955	96
LARSSON, INGEMAR, Plåtslagare, Huskvarna	1939	89
LARSSON, JAN-OLOF, Åkeriägare, Vänersborg.....	1946	03
LARSSON, JOHAN, Vänersborg, ständig medlem.....	1966	66
* LARSSON, LARS, Revisor, Hisings Backa.....	1943	68
* LARSSON, LARS, Elektriker, Trollhättan	1914	74
LARSSON, LEIF, Vänersborg	1948	96
LARSSON, LEIF, AV-chef, Vänersborg	1947	01
LARSSON, LEIF, Vänersborg	1962	10
LARSSON, LENNART, Mellerud.....	1962	07
LARSSON, MARTIN, Trafikinspektör, Vänersborg	1961	05
LARSSON, MATS, Vänersborg	1947	94
LARSSON, MIKAEL, Laboratoriechef, Vänersborg	1959	04
LARSSON, OLA, Verkstadschef, Frändefors.....	1965	03
LARSSON, PER ARNE, Vänersborg	1953	00
** LARSSON, ROLF, Underinspektör, Skärholmen, ständig medlem	1924	56
** LARSSON, STIG, Direktör, Vänersborg, hedersledamot, innehavare av Gillets medalj (1990)	1935	57

* LARSSON, SVEN, A, Butiksbiträde, Vänersborg.....	1929	70
LARSSON, SVEN-ÅKE, Hamnchef, Vänersborg	1947	95
* LARSSON, YNGVE, Montör, Vänersborg.....	1927	77
* LARSSON, ÅKE, Vänersborg.....	1944	77
LAUDON, ANDERS, F.d. Skolläkare, Vänersborg	1932	01
LEJDSTRÖM, CARL-GUSTAF, Vänersborg	1947	10
LEJDSTRÖM, MICHAEL, Habilliteringsassistent, Vänersborg	1968	10
LEJON, STEFAN, Marknadskoordinator, Vänersborg	1964	08
LEVÁN, OLOF, Ingenjör, Trollhättan	1924	93
LIDÉN, JAN-GUNNAR, Vänersborg.....	1948	95
LIDHOLM, PETER, Vänersborg.....	1960	04
LILJEKVIST, KURT, Civilekonom, Vänersborg.....	1946	11
* LIND, HÅKAN, Jur.kand., Vänersborg, bisittare i styrelsen.....	1948	54
LIND, JESPER, Vänersborg	1975	83
* LIND, LARS, Civilingenjör, Lerum	1944	50
* LINDBERG, ANDERS, Bankdirektör, Upplands Väsby	1938	66
* LINDBERG, BENGT ARNE, Verkstadsarbetare, Vargön.....	1949	66
* LINDBERG, CARL-AXEL, Ingenjör, Onsala	1944	65
* LINDBERG, JAN, INGE, Ingenjör, Smedjebacken	1954	83
LINDBERG, JOAKIM, Vargön	1979	88
LINDBERG, TOMAS, Vänersborg	1949	07
LINDÉN, ARNE, Ingenjör, Halmstad	1939	86
* LINDÉN, LARS, Civilingenjör, Vargön, ständig medlem.....	1954	75
* LINDÉN, ROLF, Skärholmen, ständig medlem	1927	62
LINDGREN, ARVID, Trollhättan	1985	85
LINDQVIST, LARSERIK, f.d. Kommunaldirektör, Partille	1925	01
LINDSKOG, HANS, Byråchef, Vänersborg	1940	94
LINDSTEDT, SVANTE, Vänersborg	1943	08
* LINDSTRÖM, LENNART, Rektor, Sandviken.....	1918	63
LINDVALL, PER, Vänersborg	1946	06
LINNARSSON, JÖRGEN, Ekonomiansvarig, Vänersborg.....	1948	97
LINNARSSON, LENNART, Vänersborg	1952	98
* LISS, PER-ARNE, Brålanda	1940	61
LIVÉN, EJE, f.d förste länsassessor, Vänersborg	1931	96
LJUNG, INGEMAR, Vänersborg.....	1966	94
LJUNGGREN, LARS GÖRAN, Inspektör, Frändefors.....	1946	98
LJUNGSTRÖMER, ADAM, Vänersborg.....	1986	01
LJUNGSTRÖMER, ANTON, Vänersborg	1989	01
LJUNGSTRÖMER, ARNE, Glasmästare, Vänersborg	1951	95
LOHEDEN, KARL GUSTAV, Vänersborg	1925	95
LOHM, SÖREN, Kranmaskinist, Vänersborg.....	1942	93
LUNDBERG, ANDERS, Vänersborg.....	1977	05
LUNDBERG, GUNNAR, Vägmästare, Vänersborg.....	1955	02
LUNDBERG, ROGER, Vänersborg	1945	05
LUNDBERG, WIMAN, WILGOT, Vänersborg.....	2008	09
LUNDBORG, ANDERS, Studerande, Vänersborg	1994	00
* LUNDBORG, BO, Operasångare, Haninge	1932	66

* LUNDBORG, ERIC, Köpman, Vänersborg, ständig medlem, gillevärd	1957	66
LUNDBORG, GUSTAV, Studerande, Vänersborg	1987	01
* LUNDBORG, JAN, Vänersborg	1952	73
LUNDBORG, NIKLAS, Studerande, Vänersborg	1989	00
** LUNDBORG, STEN, Köpman Vänersborg	1925	42
* LUNDBÄCK, BENGT, Dialystekniker, Vänersborg	1941	67
LUNDGREN, CHRISTIAN, Vänersborg	1982	07
LUNDGREN, STEN ÅKE, Bilhandlare, Frändefors	1954	01
LUNDGREN, ÅKE, Kriminalinspektör, Södertälje	1946	88
LUNDH, GUNNAR, Polismästare, Vänersborg	1935	94
** LUNDIN, IVAR, Avsynare, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (1995)	1919	52
* LUNDIN, JAN, Vänersborg	1936	69
* LUNDIN, PER, Köpman, Vänersborg	1953	55
LUNDQVIST, ULF, Banktjänsteman, Vänersborg	1946	93
LUNDSTRÖM, HERBERT, Länsveterinär, Vänersborg	1936	89
LUNDSTRÖM, MATTIAS, Vänersborg	1968	07
* LUNDVIK, MAGNUSSON, ULF, Tandläkare, Källby	1926	64
LUNNERYD, BJÖRN, fd. godsägare, Vargön	1924	06
* LÅNG, BÖRJE, Kurator, Trollhättan	1933	76
* LÅNG, KENT, Bankdirektör, Vargön	1940	80
LÅNG, KURT, Regionchef, Vänersborg	1951	06
LÅNG, OWE, VD, Vargön	1963	97
* LÅNG, STIG-ARNE, Konsult, Norrköping	1953	85
LÖFGREN, BENGT, Bagerikonditor, Vänersborg	1938	97
LÖFGREN, JERKER, Läkare, Vänersborg	1943	02
LÖNN, PER, Malmö	1977	08
LÖVBERG, THORE, fd. chefsåklagare, Vänersborg	1925	91
MAGNUSSON, ANDERS, Vänersborg	1944	06
MAGNUSSON, BJÖRN, Trafikingenjör, Vänersborg	1964	04
* MAGNUSSON, DICK, Vänersborg	1943	72
* MAGNUSSON, NILS, Folksskollärare, Ljungskile	1940	65
MAGNUSSON, PER, Bromma	1965	07
* MALCOLM, KARL-ERIC, Redaktör, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (2006)	1928	80
MALM, GÖTE, Vänersborg	1921	96
MALM, RUNE, Vänersborg	1956	07
MALMBERG, NILS, Studerande, Vänersborg	1990	00
MALMBORG, JOHAN, Civilekonom, Stockholm, ständig medlem	1975	76
* MARKLUND, BERTIL, Docent, Vänersborg	1945	80
MATTSSON, OLLE, Vänersborg	1945	10
MELIN, KENT-OVE, Begravningsentr., Vänersborg	1959	06
MOLIN, ELVING, Vänersborg	1942	08
MOLLBERG, THOMAS, Tullinge	1949	06
* MOSSBERG, BERTIL, Uddevalla	1937	85
MOSSBERG, LEIF, Arbetsledare, Vänersborg	1931	90
MUNKBO, LEIF, Dals Rostock	1959	07

MÅRTENSSON, ARNE, Bankdirektör, Djursholm	1951	87
MÅRTENSSON, BERNT, Skövde	1958	95
MÖRK, SVEN-OLOF, Vänersborg	1942	08
NEJDMO, TOMMY, Vänersborg, ständig medlem	1947	05
NIDSJÖ, JAN-ERIC, Vänersborg	1935	99
NIDSJÖ, KENNET, Konstruktör, Vänersborg	1963	04
NIKLASSON, LENNART, Vänersborg	1959	05
NILSÉN, PER, Malmö	1967	07
NILSSON, BERNT, Vänersborg	1948	99
* NILSSON, BO, Bankkamrer, Hisings-Kärra	1944	83
NILSSON, BO, Vänersborg	1943	08
NILSSON, GÖRAN, Vänersborg	1931	02
NILSSON, HANS, Kinna	1923	88
NILSSON, JAN-ERIK, Fordonsmek. Vänersborg	1954	94
NILSSON, LARS, Vänersborg	1946	99
NILSSON, MATS, Rektor, Vänersborg	1949	04
NILSSON, PATRIK, Vänersborg	1968	10
* NILSSON, PER-AXEL, Överskötare, Vänersborg	1923	78
* NILSSON, PER GÖSTA, Bokbindarmästare, Värnamo	1925	80
NILSSON, PER OLOF, Vänersborg	1961	03
NILSSON, PETER, Wien	1955	10
NILSSON, PETER, Kontorist, Vänersborg	1971	97
NILSSON, RAGNAR, Ingenjör, Vargön	1926	89
NILSSON, SÖREN, Vänersborg	1938	98
NORBERG, KENNETH, Vänersborg	1949	09
NORDBERG, ANDERS, Åkare, Vänersborg	1951	10
* NORDGREN, KENT ALLER, Ingenjör, Vänersborg	1937	81
NORDQUIST, HANS, Vänersborg	1925	95
* NORDQVIST, YNGVE, Direktör, V. Frölunda	1930	77
NORLIN, BERNDT-OLOF, Vänersborg	1942	97
NORRMAN, TOMMY, Posttjänsteman, Vänersborg	1944	90
NYLÉN, TORE, Civilingenjör, Lidköping	1936	89
NYSTRÖM, GUNNAR, Brandsinspektör, Vänersborg	1946	04
** NYSTRÖM, KARL FREDRIK, Ingenjör, Vänersborg	1928	58
NYSTRÖM, ULF, Smältv. arbetare, Vänersborg	1967	95
ODELIUS, CHRISTOFER, Vänersborg	1993	05
* ODELIUS, ERIK, Snickare, Vänersborg, ständig medlem	1934	79
* ODELIUS, SVEN ERIK, Vänersborg, ständig medlem	1957	79
ODHAMMAR, IVAN, Vänersborg	1932	06
OLAUSSEN, GÖRAN, Trollhättan	1938	99
OLOVSSON, BENGT, Frändefors	1951	10
OLSEN, POUL, Frisörmästare, Vänersborg	1938	91
OLSSON, ANDERS, Vänersborg	1978	07
OLSSON, BJÖRN, Vänersborg	1939	04
OLSSON, BOSSE, Institutionschef, Vänersborg	1948	07
* OLSSON, CHRISTER, V. Montör, Vänersborg	1956	83
** OLSSON, FOLKE, Tekniker, Vänersborg	1929	48
OLSSON, GERT, Arkitekt, Vänersborg	1933	89

OLSSON, LARS-OLOF, Vänersborg	1949	05
* OLSSON, LENNART, Ingenjör, Vänersborg	1928	78
* OLSSON, ROLF, Företagsekonom, Vänersborg.....	1949	72
OLSSON, ÅKE, Ombudsman, Vänersborg	1962	09
* OLSSON, ÅKE, Köpman, Vänersborg	1945	83
OLSSON, ÅKE, Bilmekaniker, Vänersborg.....	1933	04
PAJUSI, ARWO, Antikvarie, Söderåkra	1965	99
* PALM, STIG-LENNART, Ingenjör, Linköping.....	1930	82
* PALMSTRÖM, ALLAN, Lärare, V:a Frölunda ständig medlem	1933	76
* PATRIKSSON, ANDERS, Arkitekt, Vargön.....	1960	85
* PATRIKSSON, HENRIK, Driftingenjör, Vänersborg.....	1965	85
PATRIKSSON, HÅKAN, Företagskonsult, Vänersborg.....	1946	94
* PATRIKSSON, MAGNUS, Rådman, Timmersdala.....	1965	85
* PATRIKSSON, RUNE, Köpman, Vänersborg	1937	65
PAULSSON, JONAS, Vänersborg	1977	09
PAULSSON, MATTIAS; Snickare, Vänersborg.....	1975	10
PAULSSON, ÅKE, Skara	1946	97
PERMVALL, OSKAR, Civilingenjör, Älvsjö	1957	88
PERSSON, HANS OLOF, Vänersborg	1974	90
PERSSON, JONNY, Fastighetsmäklare, Vänersborg	1948	95
PERSSON, KENNET, VD, Vänersborg.....	1962	08
PERSSON, KENNETH, Vänersborg	1946	10
PERSSON, MAGNUS, VD, Vänersborg	1967	05
PERSSON, STIG, Direktör, Vänersborg	1940	04
* PERSSON, SVEN-OLOF, Vänersborg	1925	77
PERSSON, ÅKE, Vänersborg.....	1933	08
* PETERSON, CHRISTER, Kommunalarbetare, Vänersborg.....	1943	71
PETERSON, ERNST, F.d. Finanschef, Vänersborg.....	1931	98
PETERSON, KARL-AXEL, Västra Frölunda.....	1940	95
PETERSSON, KARL-ERIK, Bälinge	1935	04
PETERSSON, BJÖRN, Elektriker, Vänersborg	1962	92
* PETERSSON, OLOF, Montör, Vänersborg	1923	77
PETERSSON, INGEMAR, Vänersborg.....	1950	99
PETERSSON, NILS ÅKE, Vänersborg	1941	94
PETERSSON, TOMMY, Grästorp	1957	96
POLHEM, BO, Vänersborg	1950	09
PRINS, EDDIE, Frisör, Vänersborg, ledamot beredningsnämnden	1971	94
PRINS, SETH, Frisör, Vänersborg.....	1947	94
** PÅRUD, NILS, Universitetslektor, Umeå, ständig medlem, innehavare av Gillets medalj (1980)	1923	52
QUENTZER, BERTIL, Lektor, Vänersborg.....	1935	98
* RAHM, GUNNAR, Apotekare, Göteborg	1929	66
RAMM, TOMMY, Vänersborg,	1948	09
* RAMNEMYR, BJÖRN, Mätningstekniker, Vänersborg	1943	72
RAPP, ALFRED, Sjukhemsdir., Vänersborg.....	1943	03
RAPP, CARL, Vänersborg	1992	05
RAPP, MARCUS, Vänersborg.....	1994	05
RAPP, PATRIK, Vänersborg	1962	00

RAPP, URBAN, Vänersborg	1968	05
REIMERS, GÖSTA, Göteborg	1943	02
ROSENBERG, TORSTEN, Folkskollärare, Trollhättan	1934	04
ROSENGREN, BENGT, Avd. chef, Vänersborg	1946	05
* ROSENGREN, KARL-ERIK, Ingenjör, Vänersborg.....	1938	71
* ROSLIN, LENNART, Ingenjör, Ryssby	1945	79
** ROSLIND, SVEN-GUNNAR, Opt, Mellerud, ständig medlem.....	1940	58
* RUDBERG, STIG, Professor, Lund	1920	76
RUDSTRÖM, LARS, Samhällsplanerare, Vänersborg	1957	02
RUSSBERG, BERNDT, Konstnär, Vänersborg.....	1931	99
RUSSBERG, MIKAEL, Civ. ingenjör, Vallentuna	1969	04
RYBERG, EVERT, Lagerchef, Helsingborg.....	1940	90
RYBERG, LENNART, Styckmästare, Vänersborg	1932	90
RYDING,SVEN, Vänersborg.....	1940	04
* RÅDBERG, JAN ERIK, f.Vattenrättsingenjör, Uppsala	1910	84
RÅDMARK, THURE, Överläkare, Vänersborg.....	1952	99
* SAHLIN, PER-ANDERS, Fil.kand. Enskededalen	1945	50
SAHLSTEN, BO, Trollhättan	1950	05
* SALANDER, HÅKAN, Doktor, Vänersborg	1939	85
SALONEN, ARVID, Studerande, Malmö.....	1980	87
SALONEN, BÖRJE, Örebro	1951	95
SALONEN, EMIL, Stockholm.....	1977	87
* SALONEN, LARS, Tandläkare, Vänersborg, bisittare i styrelsen.....	1948	81
SALONEN, OSKAR, Vänersborg	1987	89
* SAND, NILS OLOF, Köpman, Vänersborg	1933	76
SANDAHL, FOLKE, P, Överstelöjtnant, Vänersborg	1929	99
SANDÉN, BJÖRN, Vänersborg.....	1932	09
SANDSTRÖM, GERHARD, Officer, Tun.....	1970	80
SCHAGERSTRÖM, ROLAND, F.d. Brandmästare, Vänersborg.....	1936	05
SCHÄRBERG, HENRY, Vänersborg	1936	92
SELIN, LEIF, Direktör, Vänersborg.....	1947	02
* SILJEVALL, VALDO, Ingenjör, Lilla Edet	1924	74
SJÖBERG, KJELL, Fastighetsingenjör, Vänersborg.....	1942	01
SJÖDAHL, PER, Vargön	1955	06
SJÖGREN, BENGT O.T, Göteborg	1932	07
SJÖSTAD, EMIL, Vänersborg.....	1990	00
* SJÖSTAD, LEIF, Elektriker, Vänersborg	1958	81
* SJÖSTRAND, CHRISTER, Civilingenjör, Göteborg.....	1943	79
SJÖSTRAND, GÖRAN, Ingenjör, Vänersborg	1944	94
SJÖSTRAND, OSKAR, Vänersborg	1973	94
* SJÖSTRÖM, JAN, Köpman, Vänersborg	1930	77
SJÖSTRÖM, ROLF GEORG, Golvläggare, Vänersborg	1926	87
SJÖSTRÖM, STAFFAN, Vänersborg.....	1954	10
* SJÖÖ, LEIF, Direktör, Göteborg.....	1932	76
SKAGERLIND, HANS-RUNE, Vänersborg	1937	08
SKARSJÖ, LENNART, Företagsförmedl., Vänersborg	1945	99
* SKOGLUND, ANDERS, Trollhättan.....	1953	83
SKOOGH, ANDREAS, avkt. redov. kons. i FAR,Karlstad.....	1979	95

SKOOGH, EIVIND, Vänersborg	1947	08
* SKOOGH, GUNNAR, Fastighetsmäklare, Vänersborg, hedersledamot, innehavare av Gillets medalj (2007)	1937	69
SKOOGH, JAN-OLOF, Auktoriserad redovisningskonsult, Karlstad.....	1952	95
** SKOOGH, LARS-OLOF, Trafikmästare, Vänersborg	1925	58
SKOOGH, LENNART, Sollentuna	1949	92
SKOOGH, MARCUS, Karlstad.....	1983	95
* SKÖLDEBORG, KARL-AXEL, Billackerare, Vänersborg.....	1927	62
SPJUTH, LENNART, Civilingenjör, Oxelösund	1949	02
STAKE, BENGT OLOF, Vänersborg	1946	03
STALFORS, LEIF, Vänersborg.....	1939	98
* STALFORS, TOMAS, Vänersborg.....	1948	83
STARK, DAN, Vänersborg	1946	02
STEINER, ARNE, Vänersborg	1945	09
STEINER, ERIK, Vänersborg	1979	10
STENSON, MORGAN, Uddevalla.....	1960	07
* STENSTRÖM, GÖRAN, Pol.mag. Göteborg.....	1939	74
* STENSTRÖM, ROLF, TV-tekniker, Vänersborg	1937	76
STERNER, ANDERS, Instrumentkontrollant, Vänersborg.....	1955	94
* STJERNDAHL, HARALD, Agronom, Vänersborg	1915	81
STJÄRNERED, BERTIL, Vänersborg.....	1940	10
STORM, GÖRAN, Nol.....	1946	02
STORM, LARS, Vänersborg	1962	11
STRAND, JAN-OLOF, Banktjänsteman, Vänersborg	1969	99
STRAND, JOHAN, Vänersborg	1967	97
STRAND, LENNART, Behandlingsassistent, Vänersborg	1946	01
STRAND, OLLE, Vänersborg	1931	93
* STRANDBERG, BERTIL, Köpman, Uddevalla	1921	75
STRID, BROR, Vänersborg	1944	04
* STRIVE, STAFFAN, Sjökapten, Ljungskile.....	1960	85
STRÖM, DAG, Vänersborg	1951	04
* STRÖM, PER, Byggnadsingenjör, Motala	1920	76
* STRÖM, RAGNAR, Civilingenjör, Stockholm.....	1939	82
* STRÖM, SÖREN, Redaktör, Vänersborg	1934	67
STRÖMBERG, REINE, Fastighetschef, Vänersborg	1938	88
STÅHLBERG, PER OLOF, Plåtslagare, Vänersborg.....	1944	95
STÖCK, ANDERS, Vänersborg	1937	09
* SULTAN, JAN, Förvaltare, Vänersborg.....	1934	84
SUNDBERG, GILBERT, Konditor, Vänersborg	1931	91
SUNDBERG, NIKLAS, Konsult, Vänersborg	1966	04
SUNDEFORS, BILL, Konsult, Vänersborg	1956	98
SUNDEFORS, HARTVIG, Fd Järnvägsexp. Vänersborg	1927	94
* SUNDELIUS, CLAS, Ingenjör, Vänersborg	1936	75
SUNDELIUS, JONAS, Vänersborg.....	1963	04
* SUNNERDAHL, SVEN-OLOF, Reparatör, Vänersborg.....	1938	79
SVANBERG, BERTIL, Vänersborg	1925	04
* SVANBERG, GÖSTA, Civilekonom, Vänersborg	1924	84
SVANBERG, HENRIK, Vänersborg, ledamot beredningsnämnden	1966	84

* SVANBERG, MARTIN, Ingenjör, Trollhättan	1962	84
SVANBERG, ÅKE, Informationschef, Strömstad.....	1943	96
SVANLING, THOMAS, Byggnadstekniker, Vänersborg.....	1958	05
SVENSSON, ALF, Droskägare, Vänersborg	1957	94
* SVENSSON, BENGT, Representant, Vänersborg.....	1932	64
SVENSSON, BERTIL, Brandförmän, Vänersborg	1924	93
SVENSSON, CHRISTER, Vänersborg	1943	90
SVENSSON, GÖRAN, Brandman, Vänersborg.....	1956	01
SVENSSON, GÖRAN, Kungshamn.....	1951	08
SVENSSON, HANS, Vaktmästare, Vänersborg	1957	05
SVENSSON, KENT, Vänersborg	1937	04
* SVENSSON, LARS, Civilingenjör, Barsebäck	1950	76
* SVENSSON, LARS-GUNNAR, Vänersborg	1952	80
* SVENSSON, LENNART, Vänersborg.....	1952	80
SVENSSON, PETER, Stockholm, ständig medlem	1972	72
SVENSSON, STEFAN, Driftstekniker, Vänersborg.....	1966	04
SWAHN, JANERIC, Vänersborg.....	1950	05
SÄVBLOM, DAG, Stockholm	1963	07
* SÖDERBOM, LARS-ÅKE, Målare, Vänersborg.....	1954	81
SÖDERKVIST, GUNNAR, Snickare, Vänersborg.....	1955	92
SÖDERQVIST, NILS-ERIK, Riksdagsman, Brålanda.....	1948	95
SÖDERROS, STEN, Uddevalla.....	1951	04
SÖDERSTRÖM, GÖRAN, Fd skogsdirektör, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (2005)	1916	91
* SÖDERSTRÖM, LEIF, Vänersborg	1960	84
* SÖDERSTRÖM, PER ARNE, Kamrer, Vänersborg	1933	66
* SÖDERSTRÖM, STIG, Vänersborg	1940	83
* SÖDERSTRÖM, SVEN, Postmästare, Vänersborg.....	1933	83
TALLBO, BO, Vänersborg.....	1952	95
TENGBLAD, SVANTE, Ekonomichef, Vänersborg	1953	87
** THERNQUIST, KJELL, Redovisn.konsult, Vänersborg, hedersledamot, innehavare av Gillets medalj (1990)	1939	50
THORELL, SUNE, Logistiker, Båstad.....	1955	88
THORNELL, ERLAND, Vänersborg	1943	08
THORSÉN, ROBERT, Vänersborg.....	1939	08
THORSSON, BRUNO, Rådman, Vänersborg	1941	01
THORVALDSSON, CARLSSON, PER, IT-Tekniker, Brålanda.....	1962	04
THUNBERG, BO, Biolog, Kil.....	1952	01
* THUNBERG, SVEN, Kommunalarbetare, Brålanda	1935	79
THUNSTRÖM, SVEN, Marknadschef, Göteborg	1938	01
THÖRNKVIST, OVE, Kommundirektör, Uddevalla.....	1960	10
** TIBBLIN, ARNE, Posttjänsteman, Vänersborg.....	1925	51
* TIBBLIN, LENNART, Arbetsledare, Lerum	1935	61
* TIDSTRAND, LENNART, Kamrer, Alingsås	1936	76
TIMMERFORS, STIG, Frändefors	1938	03
TOMELIUS, HALVARD, Vänersborg	1921	98
TORNBERG, LARS, Vänersborg, innehavare av Gillets medalj (2010)	1934	02
TORSTENSSON, ROLF, Vänersborg.....	1937	09

www.vanersborgssonersgille.se

TROPP, INGVAR, Skattkärn	1940	01
* TUFVESSON, ALLAN, Karlstad	1922	83
* TURTELL, LARS, Byggnadsingenjör, Vänersborg	1942	80
TVIKSTA, EVALD, Ödsmål	1935	04
* TVIKSTA, INGEMAR, Vänersborg	1933	85
TÖRNER, SVEN-OLOF, Vänersborg	1950	98
ULLDAHL, CONNY, Distributör, Vänersborg	1956	88
* ULVEGÄRDE, DAG, Pol.mag. Onsala	1941	69
UTTER, KARL ANDERS, Frändefors	1947	95
WADELL, LEIF, Köpman, Göteborg	1940	01
* WADMAN, DAG, Bankdirektör, Vänersborg	1949	80
WAERN, FREDRIK, Lantmästare, Vargön	1943	89
* WAHLIN, BJÖRN, Distr.överläk, Thun Schweiz	1942	85
** WAHLIN, CARL-VIKING, Köpman, Vänersborg, hederledamot, innehavare av Gillets medalj (1989)	1932	51
* WAHLIN, JACOB, Vargön	1960	71
* WAHLIN, TORDEL, Docent, Upphärad	1943	85
WALLENBERG, REINHOLD, Posttjänsteman, Vänersborg	1947	98
WALLIN, BJÖRN, Civilingenjör, Vänersborg	1939	94
WALLIN, KENNETH, Målare, Vänersborg	1964	92
* WALLIN, ROLAND, Målare, Vänersborg	1930	82
WALLTIN, HÅKAN, Personalledare, Vänersborg	1968	01
WALLTIN, STENÅKE, O, Redaktör, Vargön	1937	90
WANNERUD, LARS, Vänersborg	1924	05
WASSÉN, HANS, Vänersborg	1952	04
WASSÉN, LARS, Vänersborg	1966	04
* WASSENIUS, SVEN, Tandläkare, Vänersborg	1927	77
WEGRAEUS, BJÖRN, Lund	1969	82
* WEGRAEUS, ERIK, Riksantikvarie, Lund	1940	83
* WEGRAEUS, FREDRIK, Göteborg	1965	82
** WEINSTOCK, ERLING, Direktör, Sköndal	1916	42
* WEISS, ANDERS, Byrådirektör, Munkedal	1940	66
* WELÉN, PER, Civ. Ingenjör, Vänersborg	1960	73
* WENNBERG, LENNART, Kontrollant, Vänersborg	1951	75
WENNBERG, MATS, Platschef, Vargön	1942	02
* WENNBERG, YNGVE, Telearbetare, Vänersborg	1934	79
WENNERBERG, FREDRIK, Vänersborg	1990	04
* WENNERBERG, HENRIK, Vänersborg	1948	85
WENNHAGE, PER, Tekn. dr. Älvsjö	1966	80
WENNLIND, BÖRJE, Vänersborg	1937	05
WERNER, CLAES, Maskinist, Vargön	1945	09
* WERNER, SVEN, Tekn. Dr, Steninge	1952	77
VESSBY, ENAR, Gamleby	1939	05
* VESSBY, SVEN-OVE, Reparatör, Frändefors	1944	84
* WESTERBERG, BO, Ingenjör, Vänersborg	1940	76
* WESTERBERG, LARS, Vänersborg	1928	81
* WESTERLUND, ÅKE, Regionchef, Vänersborg, ledamot beredningsnämnden	1950	80

* WESTHALL, HÅKAN, Kronofogde, Vänersborg	1938	74
* WESTHALL, SVEN, Ingenjör, Vänersborg	1945	75
VILGEUS, LARS-GUNNAR, Komminister, Strängnäs	1943	01
* WULF, ERIK, Civilekonom, Lerum	1950	63
VÄNERLÖV, INGEMAR, Riksdagsledamot, Vänersborg	1944	94
** WÄRNE, ORVAR, Kontorist, Trollhättan	1928	53
ZETTERBERG, CHRISTER, Näringslivssekr., Vänersborg, gilleskrivare	1945	88
ZETTERBERG, CURT, Hamburgsund	1943	01
ZICKERMAN, MAGNUS, Helsingborg	1955	05
* ÅBERG, GERT-OLOF, Byggnadssnickare, Vänersborg	1958	74
* ÅBERG, GUNNAR, Fritidschef, Vänersborg	1930	75
* ÅBERG, SVEN OLOF, Tjänsteman, Vänersborg	1923	61
ÅHLUND, BO, Ingenjör, Vänersborg	1944	95
ÅHLUND, JOHAN, Banktjänsteman, Vänersborg	1974	10
* ÄNGERMARK, WILHELM, Antikvarie, Uddevalla, ständig medlem	1924	85
ÖBERG, JOHANNES, Studerande, Vargön	1992	11
ÖHGREN, ANDREAS, Frändefors	1972	01
ÖHMAN, OVE, Byggnadsarbetare, Vänersborg	1958	11
ÖRTENBLAD, ROLF, Distriktschef, Vargön	1934	93
ÖSTERBERG, JAN, Inköpschef, Ljungskile	1937	90
ÖSTH, BENNY, Verkstadsschef, Vänersborg	1941	05
* ÖSTLING, HARRY, Verkstadsarbetare, Vänersborg	1920	74

Antal medlemmar: 1003

** Berättigade till 25-årstecknet*

Gillet's Plusgironummer är 32 93 19-8

*** Berättigade till 50-årstecknet*

För att underlätta arbetet med medlemsförteckningen ombedes gillebröderna att till Gillet anmäla ev. ändring av adress, titel m.m. till

**Vänersborgs Söners Gille
Göran Hagborg, Öxneredsvägen 117 B
462 61 Vänersborg**

epost: hagborg@tele2.se

www.vanersborgssonersgille.se

Styrelseberättelse 2010

Styrelsen för Vänersborgs Söners Gille får härmed avge följande berättelse verksamhetsåret 2010, Gillets 105:e.

Gillet har under året samlats till Årsstämma den 20 april 2010 med ett åttiotal deltagare.

Efter sedvanliga förhandlingar lämnades scenen över till Mats Blomgren, infödd vänersborgare och skådespelare. Denne berättade om möten med kända skådespelare, händelser bakom kulisserna och gav underbara smakprov på sin talang genom monologer och gestaltningar av teaterroller från aktuella uppsättningar.

Högtidsstämman den 5 november 2010 var speciell såtillvida att Gillet firade sitt 105-årsjubileum. Innan den formella delen tog vid överlämnades ett ungdomsstipendium på 10 000 kronor till Vargöns Bandyklubb, representerad av dess ordförande Mikael Jansson. Ytterligare uppvaktningar vidtogs under mötet då Gillets medalj utdelades till Kenneth Arvidsson, för mångåriga insatser för att skapa nöje och underhållning för kommuninvånarna och till Lars Tornberg, för sitt arbete med att visa och bevara familjens rika skatt av bilder och filmer från Vänersborg. Vid stämman skedde ett byte av Förste Äldermän, då Peter Johansson ersatte Göran Ahlin, vilken avböjt att bli återvald. Göran Ahlin avtackades med blommor och paket samt en stark och varm applåd.

Fyra medlemmar, Uno Arwidsson, Mattias Grönberg, Sven Gunnar Roslind och Gösta Larsson var berättigade till tecken för 50-åriga medlemskap. Berättigade till tecken för 25-åriga medlemskap var Leif Dahlgren, Bengt Flink, Per Axel Karlsson, Urban Kärving, Anders Patriksson, Håkan Salander, Ingemar Tviksta, Fredrik Wegraeus, Mats Dahllöf, Lennart Hasslung, Sven Karlsson, Stig Arne Lång, Henrik Patriksson, Staffan Strive, Björn Wahlin, Henrik Wennerberg, Lennart Ericsson, Karl Ingvar Ivarsson, Karl Gerard Korse, Bertil Mossberg, Magnus Patriksson, Per Arne Engström, Torkel Wahlin, Anders Ahlin, Wilhelm Ångemark och Pär Anders Hesselholdt. Tecknen tilldelades de nio gillebröder som hade möjlighet att närvara.

Vid jubileer är som traditionen bjuder, även damerna inbjudna att delta i de efterföljande festligheterna. Med god mat och till dans till Vänersborgs Storband var det inte underligt att Quality Hotel denna kväll var utsålt. Under middagen redovisade Lars Salonen Årskrönikan på sedvanligt inspirerande sätt.

Utdelningen av musikstipendier ur Elis Ullmans Minnesfond anordnas årligen av Gillet i Vänersborgs kyrka. Konserten och utdelningen denna gång fick anstå emedan kyrkan var stängd för ombyggnad.

Gillet har under året arbetat med att undersöka möjligheterna att komplettera våra informationstavlor med modern informationsteknik. Turister och olika besökare skulle på så sätt kunna få en fylligare presentation. Tyvärr går utvecklingen snabbare än styrelsen hinner fatta beslut så frågan är så att säga en stående punkt på dagordningen. Ett annat ärende som engagerat styrelsen under 2010 är Vassbottenboken. En publikation som skall spegla tillkomsten och utvecklingen av Vassbottenområdets industrier under olika decennier. Målsättningen är att boken skall ligga klar till våren 2011. Ytterligare ärenden avseende bidrag till böcker, utrustning och aktiviteter är fortfarande föremål för styrelsens bedömningar.

Gillet har alltsedan tillkomsten ideellt ivrat för stadens väl och försköning. Som ett erkännande för detta arbete tilldelades Gillet Vänersborgs kommuns kulturpris 2010. Vid en högtidlig ceremoni i Kulturhuset mottog åldermännen med stolthet detta pris.

Inför julen har Gillets julblommor på sedvanligt sätt delats ut. De ges till personer som särskilt bör tackas eller som behöver en särskild uppmuntran inför julen.

Den 25 augusti genomfördes Gillemästerskapet i golf. 19 bröder deltog i det allt annat än vackra vädret och segrare denna gång, liksom 2008 blev Anders Lundberg.

Styrelsen har under året haft 11 protokollförda sammanträden. Styrelse, beredningsnämnd, veterankommitté och tillsatta arbetsgrupper har dessutom samlats för att bereda olika frågor samt sköta hus och trädgård vid gilletts lokaler. Gillets årsskrift har utkommit med sin 79:e årgång.

Styrelsen har under året bestått av Göran Ahlin, Förste ålderman, Peter Johansson, Andre ålderman, Göran Hagborg, Kassafogde, Eric Lundborg, Gillevärd, Christer Zetterberg, Gilleskrivare, Håkan Lind och Lars Salonen, Bisittare

Vänersborg i april 2011

Göran Ahlin Peter Johansson Eric Lundborg Håkan Lind

Göran Hagborg Christer Zetterberg Lars Salonen

Årsbokslut 2010

Resultaträkning

Intäkter

Medlemsavgifter	141 750:-
Ränteintäkter Gillet.....	16:-
Ränteintäkter Fonder.....	27 220:-

Kostnader

Kostn årsskrift.....	81 300:-
Annonsintäkter.....	-26 500:-
Nettokostnad årsskrift	54 800:-
Lokalkostnader.....	27 988:-
Telefon, porto	13 529:-
Sammanträdeskostnader	6 507:-
Uppvaktningar.....	12 634:-
Annonsering.....	2 513:-
Övriga kostnader	13 708:-
Kostnader Jubileum.....	19 516:-
Skatter	6 494:-
Årets överskott	11 297:-

Summa 168 986:-

Summa 168 986:-

Balansräkning 2010 12 31

Tillgångar

Kassa bank, plusgiro	96 399:-
Fonder.....	843 812:-
Övriga fordringar	1 000:-
Inventarier	45 000:-

Skulder, Eget kapital

Diverse skulder	20 304:-
Eget kapital Fonder	584 907:-
Eget kapital Gillet	369 703:-
Årets överskott	11 297:-

986 211:-

986 211:-

GRANSKNINGSBERÄTTELSE

Undertecknade, som utsetts att granska Vänersborgs Söners Gilles räkenskaper och förvaltning för år 2010, får efter fullgjort uppdrag avgiva följande berättelse.

För uppdragets fullgörande har vi tagit del av Gillets samt dess fonders räkenskaper och styrelsens berättelse samt i övrigt företagit de granskningsåtgärder vi ansett nödvändiga. Någon anledning till anmärkning föreligger inte beträffande de till oss överlämnade handlingarna, bokföringen, inventeringen av dess tillgångar eller eljest beträffande Gillets förvaltning.

Med anledning härav tillstyrker vi full ansvarsfrihet för den tid granskningen avser.

Vänersborg den 2 mars 2011

Kent Lång
Granskningsman

Lars Berg
Granskningsman

www.vanersborgssonersgille.se

VÄNERSBORGS SÖNERS GILLE 2011

Styrelse

JOHANSSON, PETER, 1:e Antikvarie, 1:e Älderman 2011 (2008)
BERNLING, JOAKIM, Advokat. 2:e Älderman 2011 (2008)
ZETTERBERG, CHRISTER, Näringslivssekreterare, Gilleskrivare 2003 (2002)
HAGBORG, GÖRAN, Redov.konsult, Kassafogde 1993 (1980)
LUNDBORG, ERIC, Köpman, Gillevård 2008 (2006)
SALONEN, LARS, Tandläkare, Bisittare 2006
LIND, HÅKAN, Jur.kand, Bisittare 2008 (2003)
BOMAN, GÖRAN, Regionchef, Ersättare 2008
ALFREDSSON, LARS, Administrativ chef, Ersättare 2011

Beredningsnämnd

GILLESKRIVAREN
LUNDBORG, ERIC, Köpman
WESTERLUND, ÅKE, Regionchef
BERG, LARS, Affärsutvecklingschef
SVANBERG, HENRIK, Ingenjör
PRINS, EDDIE, Frisör

Årsskriftnämnd

ANDRE ÅLDERMANNEN
LARSSON, STIG, Direktör
THERNQUIST, KJELL, Konsult
MALCOLM, KARL-ERIK, Redaktör
ANDERSEN, HASSE, Speciallärare
AHLIN, GÖRAN, Ingenjör
KNUTSSON, BO, Pol mag

Granskningsmän

LÅNG, KENT, Bankdirektör
SVENSSON, LENNART, Intendent ,
WASSÉN, LARS, Banktjänsteman, suppleant

GILLETS ÅLDERMÄN

Stadskassören Ferdinand Hallberg	1905-1920
Direktören Edwin Andersson	1921-1935
f.d Fältläkaren Karl Gustaf Cedergren	1936-1941
Borgmästaren Bertel Hallberg	1942-1953
Landskamreraren Gunnar Hjorth	1954-1964
Länspolismästaren Erik Sahlin	1965-1973
Kamreraren Olov Janson	1974-1979
Fd. Disponenten Sven Lind	1980-1990
Direktören Stig Larsson	1991-2005
Ingenjören Göran Ahlin	2006-2010
1:e Antikvarien Peter Johansson	2011-

Gilletts styrelse leddes till 1933 av en ordförande. Detta år infördes beteckningen Förste Älderman samtidigt som styrelsens övriga ledamöter fingo sina nuvarande titlar

www.vanersborgssonersgille.se

MEDLEMSINFORMATION

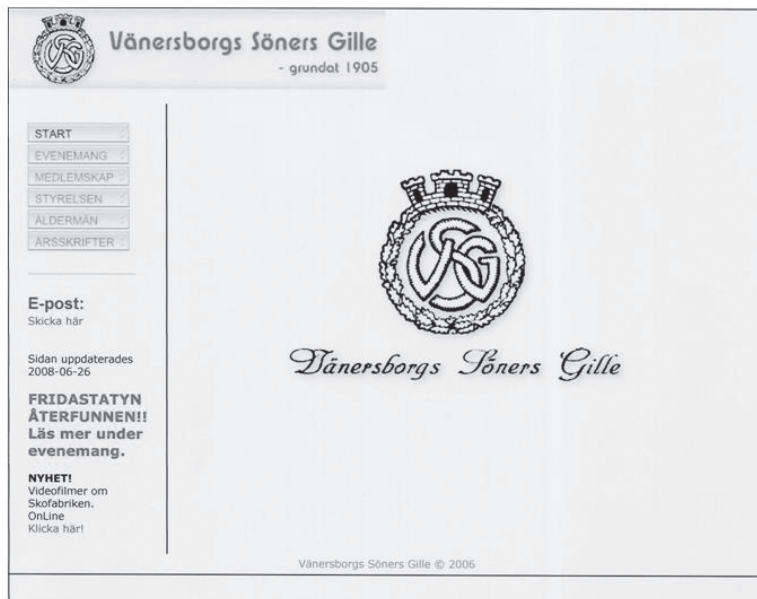
Gilletts hemsida

Vänersborgs Söners Gille har naturligtvis en egen hemsida på det s.k nätet. Vi försöker efter bästa förmåga att hålla den uppdaterad och aktuell. Du loggar in på internetadressen: www.vanersborgssonersgille.se och hamnar på vår startsida, där Du finner de senaste nyheterna och flikar som leder till vidare information. Du kan ex. läsa samtliga årsskrifter sedan 1932.

Genom att klicka på fliken ”Medlemskap” kan Du enkelt anmäla nya medlemmar genom att fylla i formuläret och sända det via e-post direkt till Gillet.

Medlemsförteckningen

Den medlemsförteckning som Du finner i årsskriften är inte till alla stycken helt korrekt vad avser titlar, bostadsort mm. Vi uppskattar om Du meddelar oss eventuella felaktigheter antingen via e-post: hagborg@tele2.se eller genom ett telefonsamtal till Göran Hagborg 0521-17705 eller brevledes till adress: Vänersborgs Söners Gille, Göran Hagborg, Öxneredsvägen 117 B, 462 61 Vänersborg.

www.vanersborgssonersgille.se

Vänersborgs Söners Gilles styrelse 2011

*Bakre raden fr. vänster Christer Zetterberg, Håkan Lind, Eric Lundborg, Lars Salonen.
Främre raden fr. vänster Joakim Berling, Peter Johansson, Göran Hagborg*

 Köpmansgatan 6, Vänersborg • 0771-22 44 88 vanersborg.3049@nordea.se • www.nordea.se	Sp Contract AB Stig Persson Nygatan 90, 462 32 Vänersborg Tel. 0521-610 90, Fax 0521-622 77 Mobil 070-586 10 90 E-mail: stig.persson@spcontract.se www.spcontract.se
Ståhlbergs Plåtslageri Tenggrenstorpsvägen 17 462 56 Vänersborg Tel. 0521-194 16 Fax 0521-642 45	PRINS <i>frisersalong</i> <i>Kungsgatan 17, Vänersborg</i> <i>Tel. 0521-668 95</i>
mid MARKETING Reklam och marknadskommunikation Vänersborg Uddevalla Göteborg www.midmarketing.se	Skiffer • Skiffer för utom- och inomhusbruk • Köksbänkar i granit • Marmor SKIFFERFORUM VÄNERSBORG Industrigatan 2, Vänersborg • 0521-71 12 13 www.skifferforum.se
– Säljande samarbete på 190 orter – Svensk Fastighetsförmedling Edsgatan 6 VÄNERSBORG Tel. 0521-655 50 ENDA FRISTÅENDE RIKSOMFATTANDE MÄKLARFÖRETAG	VÄNERSBORGS MÅLERI Verkstaden Sundsgatan 37 Tel. 71 12 25, Fax 71 12 36

ALAB
FASTIGHETER
0521-25 56 00

www.vbggroup.com

www.swedbank.se

Utlandsboende i Alanya, Turkiet

Kvalité och priser du inte kunnat drömma om.

Ring för presentation. Annelie Myrberg 0521-66 123

www.troll-home.se

Kronogatan 42
Vänersborg

Tel. 0521-107 97

Fax 0521-107 24

bil 0708-37 35 37

Kalas boden

Nyttigare Godare Roligare

Kungsgatan 21, 462 33 VÄNERSBORG

Telefon 0521-154 45, fax 0521-101 68

Rör-Anders
VVS &
ENERGI AB

VÄNERSBORG • TROLLHÄTTAN

Skyttegatan 12, Vänersborg

0521-657 00

Butik 0521-657 00

AFFÄRSJURIDIK • FAMILJERÄTT
SKADESTÅND • BROTTMÅL • KONKURSER
FÖRSÄKRINGSÄRENDE • FASTIGHETS RÄTT
HYRES- O ARRENDERÄTT • BOUTREDNINGAR
TRAFIKRÄTT ALLMÄN RÄTTSHJÄLP • RÄTTSSKYDD

A D V O K A T E R N A

BERNLING • BOBERG • CEDER

BOX 12 • KUNGSGATAN 9 • 462 21 VÄNERSBORG
TEL 0521-66200 • TELEFAX 0521-66229

 blixt BEGRAVNINGSBYRÅ Vänersborg 0521-71 11 63 Trollhättan 0520-160 02	 VÄNERSBORG EN MÖTESPLATS I VÄSTRA GÖTALAND
 VÄNERSBORG BOSTÄDER 0521 - 260 260	 <i>-en riktig sportaffär!</i> Kungsgatan 7 Vänersborg
 Edsgatan 20 462 33 Vänersborg 0521-668 30	ALMHAGES Lövvägen 4 Telefon Vargön 0521-22 07 00
Lundborgs HERREKIPERING EDSGATAN 14 VÄNERSBORG TEL 104 14	

<i>Vi finns, om du behöver oss</i> Vi kan hjälpa dig med bland annat begravning, gravsten, juridik och försäkringar. Du är varmt välkommen in på vårt kontor. Vi gör även hembesök och har jour dygnet runt. Edsgatan 22, Vänersborg, tel. 0521-681 60 www.fonus.se FONUS	VASSBOTTENS BIL KIA MOTORS Östra vägen 28, VÄNERSBORG tel. 0521-192 22
 0521-57 57 20	 MÄKLARHUSET – Vänersborg AB – Hamngatan 9 i VÄNERSBORG telefon 0521-680 85 www.maklarhuset.se
<i>Knutssons</i> <i>Antik- och Konsthandel AB</i> Bo Knutsson Kungsgatan 3, Vänersborg 0521-660 77	MALMSTRÖMS ur • guld • vänersborg <i>Din Guldbutik i Trestad</i> <i>Edsgatan 21 Vänersborg</i> <i>Tel. 0521 - 106 95</i>
 interflora® <i>Therquist</i> <i>Blomsterhandel</i> Edsgatan 16, 462 21 Vänersborg Telefon 0521-100 63, 622 20	Handelsbanken –En riktig bank– Edsgatan 27, Box 116, 462 22 Vänersborg Tel 0521-28 28 00, fax 0521-646 76 www.handelsbanken.se/vanersborg

www.vanersborgssonersgille.se

VÄNERSBORGS MUSEUM

– Det museihistoriska museet –

Telefon: 0521-600 62, 26 41 00

www.vanersborgsmuseum.se

VÄNERSBORGS SVETS & MEK. VERKSTAD AB

Verkstad och Kontor
Regementsgatan 36
Postadress Box 256
462 23 VÄNERSBORG

Telefon 0521-620 20
MBS nr 0047-406 25
MOBIL 010-237 27 73, 237 39 17

mediatryck

Magnetvägen 10
TROLLHÄTTAN

0520-47 99 50

ttela

Det finns alltid något att längta till

ICA KVANTUM Vänersborg

ircon

EFFICIENT INFRARED
PAPER DRYING

Box 59, 462 21 VÄNERSBORG
Tel. 0521-27 69 70

BRANDT

www.brandtbil.se

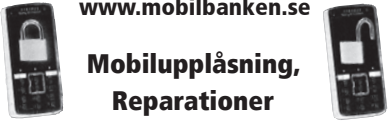
STRAND HOTELL

VÄNERSBORG
Tel. 0521-138 50
Fax 0521-159 00
Hamngatan 7
462 33 VÄNERSBORG

 TEL 101 10 EDSGATAN 12 B VÄNERSBORG	 Nordiska Skorstensprodukter AB 0521-65 999
 SJÖSTADS SVARVARGATAN 4, VÄNERSBORG TEL 0521-120 00	VÄNERSBORGS Mäklarna Sundsgatan 25 – Vänersborg 0521 - 128 00
 Länsförsäkringar Älvsborg – nu också bank Vallgatan 21, VÄNERSBORG Tel. 0521-27 30 00	 NYA SKOR Sundsgatan 9 Tel. 170 30
Dialect Yngves Onsjö Företagsby, Vänersborg Tel. 0521-665 00	Digital Butikerna Lundins Sundsgatan 21, Vänersborg Tel. 105 43

www.vanersborgssonersgille.se

MOBILBANKEN www.mobilbanken.se Mobilupplåsning, Reparationer Köper, Byter & Säljer Edsgatan 27 Vänersborg • Tel. 0521-173 00	 Edsgatan 23 Tel 0521-71 18 88
 Skyttegatan 3 – Vänersborg Tel. 0521-613 50, 172 16	 Box 2056, 462 02 VÄNERSBORG SVERIGE, Tel. 0521-123 90
Försäkringsbolag som erbjuder bank, larmcentral och fastighetsmäklare är sällsynta. Men de finns. Ring oss på 0521-27 30 00. Länsförsäkringar Älvsborg	

En glad segrare med det eftertraktade vandringspriset.

GILLEMÄSTERSKAP I GOLF 2011

Onsdagen den 24 augusti gick årets golftävling av stapeln ute på Onsjö. Låt oss avverka detta med vädret omgående. Vädret var hyggligt – Joe Ericsson meddelade att han hade framme paraply vid ett tillfälle. Det kan ha varit så att han i sitt nervösa tillstånd skulle ta fram drivern men tog fel. 22 gillebröder deltog i tävlingen och som vanligt förekom många glada skratt och många ”tjänare det var länge sedan”. Tävlingen genomfördes utan att några allt för komplicerade regeltolkningar fick tillgripas. Deltagarna var genomgående positiva, trots att man ibland inte spelmässigt riktigt nådde upp till dom egna förväntningarna. Göran Hagborg färdades runt i en golfbil och gjorde sitt till för att muntra upp stämningen, vilket uppenbarligen lyckades.

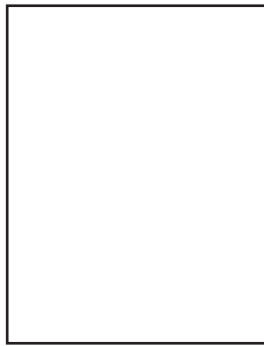
Bland deltagarna fanns inte mindre än 6 ”gamla” mästare. Dagens segrare stod just att finna bland dessa, nämligen Bo Olsson, som vi gratulerar till dom 36 poängen. Bra jobbat!

Toppskiktet presterade över lag fina resultat och fick följande utseende:

1. Bo Olsson	36 poäng	5. Lennart Johansson	33
2. Roger Lundberg	36	6. Yngve Gustavsson	32
3. Anders Lundberg	35 (otur med putten på 18?)	7. Arne Ljungströmer	32
4. Ivan Odhammar	34		

www.vanersborgssonersgille.se

Gillebroder

Vi vill ha ett foto av Dig !

Om Du inte redan tidigare skickat in ett foto
ber vi Dig göra det nu.

